சபை வெளியீடு—1

ஸ்ரீ நகர விமர்சம்

துர்வாஸ மஹரிஷிகள் அருளிச்செய்த
(ஆர்யா த்விசதி யென்னும்)

ஸ்ரீ லலிதா ஸ்தவ ரத்தினம்

மூலமும்

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபையின்
அக்கிராசனரும், ஸ்தாபகருமான

பிரஹ்மஸ்ரீ அருட்கவி, ந. சுப்ரமணிய அய்யர்
அவர்களால்
இயற்றப்பட்ட உரையும்

வான் பஹதூர் பிரஹ்மஸ்ரீ K. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரி B.A., B.L.
ரிடையர்ட் டிஸ்டிரிக்டு ஜட்ஜ் அவர்களுடைய
ஆங்கில முன்னுரையுடன்

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபையாரால்
வெளியிடப்பட்டது.

மையுள்ளது] 1937 [விலை ரு 1.

KABEER PRINTING WORKS
TRIPLICANE MADRAS

श्री

ललिता महात्रिपुरसुन्दर्यै नमः

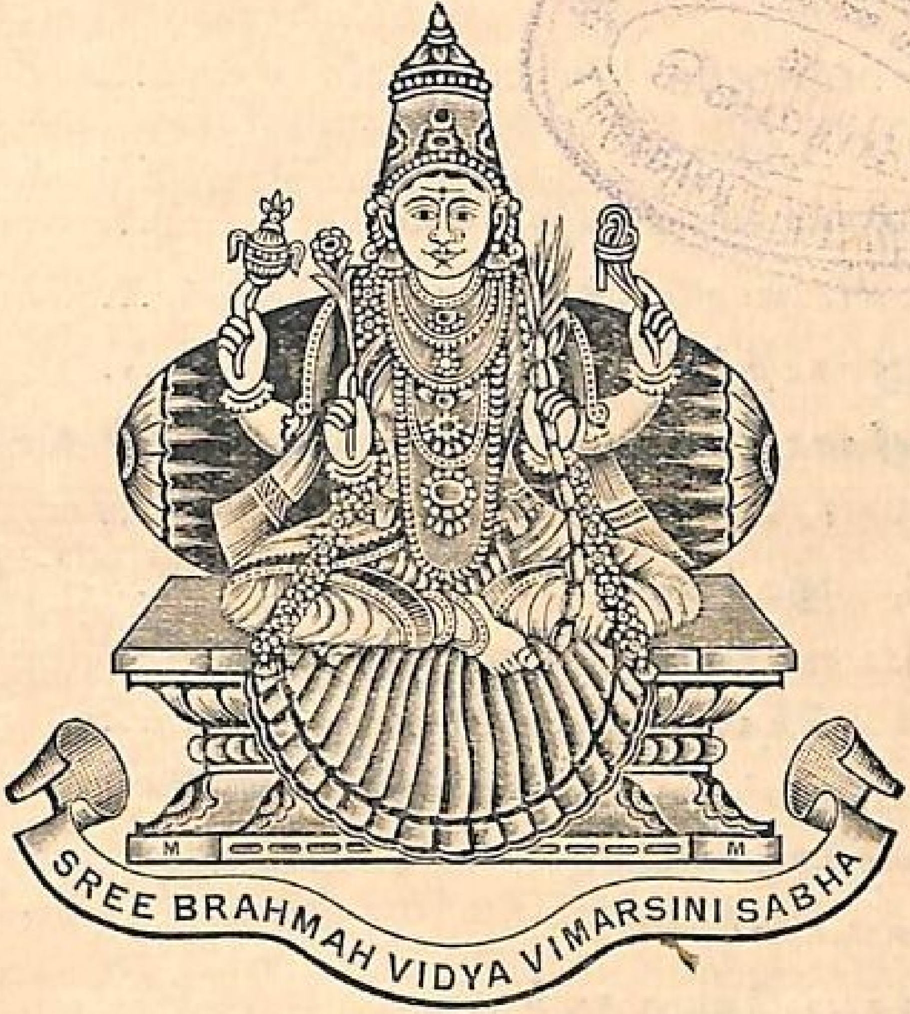

॥ ब्रह्म विदाप्नोति परम् ॥

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसेकुचोन्नते कुङ्कुमरागशोणे ।
पुण्ड्रेक्षु पाशाङ्कुशपुष्पबाणहस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥

விஷய ஸூசிகை

			பக்கம்.
1.	Foreword	...	i
2.	உபோத்காதம்	...	1
3.	ஸ்ரீநகர விளக்கச் சுருக்கம்	...	5
4.	பண்டாசுர சரித்திரச் சுருக்கம்	...	6
5.	ஸ்ரீநகரத்தின் கோட்டைகள்	...	7
6.	ஸ்ரீநகரத்தின் ஒவ்வொரு கோட்டையின் சுருக்கம்		
	1. உலோஹக் கோட்டைகள்	...	9
	2. இரத்தினப் பிராகாரங்கள்	...	13
	3. மஹா பத்மாடவீ பிராகாரங்கள்— சிந்தாமணி க்ருஹம்	...	19
7.	ஸ்ரீ சக்ர ஆவரண தேவதைகளின் விளக்கச் சுருக்கம்	...	24
	குருமண்டலம்	...	30
	நித்யா தேவதைகள்	...	31
8.	ஸ்ரீ சக்ரத்தின் அத்யாத்ம பாவனை	...	32
9.	பாவனோபநிஷத்தின் சுருக்கம்	...	33
10.	சாக்தாத்வைதச் சுருக்கம்	...	39
11.	ஸ்ரீ லலிதா ஸ்தவ ரத்தினம்	...	46
12.	பிழை-திருத்தம்	...	122

FOREWORD

I feel it to be a rare privilege to write this foreword, though at the same time I feel my unworthiness quite as keenly. Any words of adoration of Devi even by the best of men are but a gracious gift by Her to him and he but offers Her the best thing that he has—the magic of speech—to the giver of that magical power. Who among us was the best of men in historic times? Sri Sankaracharya. He says in that supremely beautiful and beautifully supreme devotional poem-one half of which is said to have come trailing clouds of glory from its Kailasa home—"that he offered to Her as a devotional offering the matchless magic and melody of that poem which was but Her gift, just as we wave before the sun a lamp enkindled by a ray from him or offer a handful of sea-water in worship of the sea or a handful of the cool liquid trickling from the moonstone in worship of the moon." I write this foreword only in that mood.

Among the supreme poems of devotion to Devi is the poem *Ârya Dvisathi* or *Sri Lalita Stava Ratnam* by the Sage Durvasas. We generally associate his name with a choleric temper and recollect how he cursed Sakuntala and fell foul of Ambarisha. In fact he is called Krodha Bhattâraka (The Wrathful Sire). But he is no more wrathful than Narada is an inciter of quarrels. His anger, like Narada's incitement, is but to purify the soul and bring it into the presence of God. In the Srimad Bhâgawata there is a beautiful story that the sage Atri prayed to the source of the universal life to reveal Himself to him and that the Trimurthis appeared before him and that they (Brahma and Vishnu and Siva) blessed him with

three sons viz., the Moon God and Dattatreya and Durvasa. It is thus appropriate that the sage should compose a poem in praise of Devi.

'The Lalita Sahasranama has made us familiar with a description of the Supreme trans-cosmic splendour of the abode and the throne of the goddess Lalita Devi or Tripura Sundri. The abode is called Sri Nagara and it is surrounded by twenty-five ramparts. In its middle there shines the Chintamani palace. The Devi sits in the Bindu Peeta in the Sri Chakra in that palace. There is in the microcosm of the human body a parallel abode of Devi with indentical glory and with Her identical divine presence. The most simple and sweet yet splendid and sublime descriptions of the glory of the Devi are in the Syâmalâ Dandaka of Kalidasa and Mooka Panchasathi of Mooka Kavi. I may refer also to Sri Gaudapada's Subhagodaya Sthuthi, Kalidasa's Devi Panchastavi, and the poems collected under the name of *Lalita Stava nava mani mala*, among other beautiful poems relating to the worship of Devi.

I feel strongly and wish to declare unhesitatingly that in the purest and highest form of the Sakthi philosophy we have the confluence and reconciliation of all the streams of the Hindu thought and that it is fitted and destined to give us crescent power and a sense of realism in life without losing our hold on the divine. Of late Hinduism has been a chaotic mobocracy of all sorts of cults in a state of mutual antagonism and perpetual war. No Hindu seems to be able to stand up and state what the fundamentals of his faith, are, leaving room, of course, for divergent lines of thought and action starting from that great watershed of common beliefs and standards and practices. I think that the study and

practice of the highest aspects of Shaktism will give him that courage and confidence and comprehensiveness.

The great interest now felt in the Shakti doctrine is largely due to the publication of the Tantra Sâstras by Arthur Avalon (Sir John Woodroffe). God Siva says in the Mahâ Nirvâna Tantra that the Sakti cult was specially revealed for the Kaliyuga. This declaration is perfectly justified by the synthetic and unifying character of Shaktism and its power of touching with equal effect body and soul Here and Beyond this world and the next.

I referred above to the inclusiveness, catholicity, comprehensiveness and synthetic greatness of Shaktism. In the Sri Chakra worship the entire pantheon is found. The Shâkta philosophy has room in it for the Personal and the Impersonal Aspects of Godhead. It effects a reconciliation of the four Sadhanas which are supposed to be diverse and even mutually exclusive viz. Karma Yoga, Râja Yoga (Viz. Dhyâna Yoga) Bhakti Yoga and Jnana Yoga. Nay, it alone has given an honoured and effective place to that most unique and remarkable development of Hinduism viz., Râja Yoga or Dhyâna Yoga which other systems either ignore or jettison or damn with faint praise or with excessive praise followed by the announcement that it is out of use in the Kali age! Let me take as a further illustration the great battle between the Arambha Vāda and the Parinâma Vâda and the Vivarta Vâda—the battle which deafens our ears and fills us with an unnameable dread again and again. Man is bound to look at the world with the concepts of beginning and growth and end because such is the stuff of his own life and of the life around him. There is no good in abusing or ignoring the texture of the mind. You

can, however, tell him that the rhythm of life includes an infinite series of such ups and downs. There the Ârambha Vâda has its due place. Then he can rise to the Parináma Vâda which makes him realise that the entire series is but the endless change of Jadasakti or Mâya vitalised by Brahman. The Shaktha philosophy not only lays down the above truths but takes us to the Chit Sakti stage such Chit Sakti being one with Brahman. When that realisation comes, the soul will realise that what seemed before an endless series of evolutionery changes was but an appearance in the infinite Sacchidananda, just as the icecap of Kailasa is one with the rush and roar of the multitudinous waters of the Ganges.

The basis of Saktism is the Veda. The Devi Sookta in the Rig Veda coupled with Sri Sookta and Bhoo Sookta and Neelâ Sooktâ and Durga Sookta as well as the Kena Upanishad which refers to Uma Haimavathi Bahusobhamana and the specific Shâkta Upanishads show the Vedic declarations about the Mother-Aspects of God. Devi is Jada Shakti and Chit Shakti; She is Iccha Sakti and Jnana Shakti and Kriya Shakti; She is Mâya Shakti and Moksha Lakshmi.

The Devi worship which is thus indicated and affirmed in the Vedas is amplified in the Ithihasas (Ramayana and Mahabharata) and in the Puranas (particularly in the Devi Bhagavata) and especially in the Âgamas and Tantras and Yamalas.

I have already referred to the great Shákta hymns and poems. Bhaskararaya's works and especially his commentary on the Lalita Sahasranâma is an endless mine of the truths of Shakta philosophy.

I shall string into a garland some of the most beautiful and fragrant flowers of Shaktism.

ओं तत्स वितुर्वरेण्यं । भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो योनः प्रचोदयात् । परोरजसे सावदों ॥

(Tripuratapini Upanishad)

सर्वेवै देवा देवीमुपतस्थुः । कासि त्वं महादेवि ।
साब्रवीदहं ब्रह्मस्वरूपिणी ॥
दुर्गात्संत्रायतेयस्मा द्देवी दुर्गेतिकथ्यते ॥
तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुराचार विघातिनीं ।
नमामि भवभीतोऽहं संसारार्णव तारिणीं ॥

(Devi Upanishad)

निष्कामानामेव श्रीविद्यासिद्धिः ।
न कदापि सकामानामिति ॥

(Sowbhagya Lakshmi Upanishad)

या सांगोपांगवेदेषु चतुर्ष्वेकैव गीयते ।
अद्वैता ब्रह्मणः शक्तिः सा मां पातु सरस्वती ॥

(Saraswathy Rahasya Upanishad)

देवी ह्येकाग्र आसीत् । सैव जगदण्डमसृजत ।
काम कलेति विज्ञायते । शृंगारकलेति विज्ञायते ॥

(Bahvrichopanishad)

ज्ञातृ ज्ञेय ज्ञानानां अभेद भावनं श्रीचक्र पूजनं ॥
शब्दस्पर्श रूपरस गन्धाः पञ्चतन्मात्राः पञ्चपुष्पबाणाः ।
मन इक्षु धनुः (वश्यो बाणो)
रागः पाशः । द्वेषोऽङ्कुशः ॥

(Bhavanopanishad)

श्रीराम सान्निध्यवशा ज्जगदानन्दकारिणी ॥

(Sita Upanishad)

हिरण्य वर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजां ।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥

(Sri Suktham)

तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टां ।
दुर्गां देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥

(Durga Suktham)

अर्चिष्यन्ति मनुष्यास्त्वां सर्वं कामवरेश्वरीं ।
धूपोपहार बलिभिः सर्वकाम वरप्रदां ॥
नामधेयानि कुर्वन्ति स्थानानि च नरा भुवि ।
दुर्गेति भद्रकालीति विजया वैष्णवीति च ॥
कुमुदा चण्डिका कृष्णा माधवी कन्यकेति चं ।
माया नारायणीशानि शारदेत्यंम्बिकेति च ॥

(Srimad Bagavatham)

This is not the proper place or occasion to enter into a description and discussion of the truths of Shaktism. Its annunciation of thirty six tattwas as the ultimate constituents of the universe in a descending or ascending order (according as we proceed in our analysis and synthesis) shows how it includes and transcends the Sâmkhya system. The Sâmkhya system is one of the greatest philosopic constructions of the world. But it left a huge gap between Prakriti and Purusha; it did not synthesise the Purusha concept; and it did not rise to the highest concept which could synthesise both the Prakriti and Purusha concepts,

According to the Shakti philosophy, the course of manifestation is Siva, Shakti, Nāda, Bindu, Shudda-māya or chit Shakti, and Prakriti or Jada Shakti and its evolutes. The universe is a manifestation of Shakti. It is she that must give us the knowledge of Siva (शिवज्ञानप्रदायिनी). Nay, the highest knowledge that she bestows is the knowledge of the identity of the soul and the oversoul. She gives that realisation—nay, Her nature itself is that realisation.

(ब्रह्मात्मैक्यस्वरूपिणी) ।

According to Shaktism, Brahman is Nishkala (निष्कळ) as well as Sakala (सकळ) i.e., without Prakriti and with Prakriti. As Prakriti means the Gunas, Brahman without Prakriti is Nirguna while Brahman with Prakriti is Saguna. When Shakti is *potential* in Brahman we call it Nirguna. When Shakti is kinetic in Brahman we call it Saguna. Its becoming kinetic is due to Ikshana or Sankalpa of Brahman. From the point of view of purpose we say that creation is due to Leela (pure sport). From the point of view of the evolving souls we say that it is due to their *Karma* and God's Daya or Kripa (grace). From the point of view of the orderliness of creation we call it Niyati or Swabhāva or Kāla. From the point of view of Eternity we call it Māya. To reconcile and unify all these angles of vision which gives us prismatic and complementary tints—the Sāradāthilaka says :—

सच्चिदानन्दविभवात् सकलात् परमेश्वरात् ।
आसीच्छक्तिः ततो नादो नादात् बिन्दुसमुद्भवः ॥

Kāma Kala is said to be the Kārana sarira of Devi. About Maya, the Devi Purana says in Chapter XV,

विचित्र कार्यकरणा अचिन्तितफलप्रदा ।
स्वप्नेंद्रजालवल्लोके माया तेन प्रकीर्तिता ॥

The inclusive and comprehensive nature of Shâktism is thus vividly clear. It etherealises the Sânkhya concept of Prakriti; it materialises the Advaita Vedanta concept of Brahman; it kinetises the Vishistadvaita Vedanta concept of Brahman; and it synthesises the Dwaita Vedanta concept of the Universe. Nay, by its Sādhana of Yoga rousing the Kundalini Shakti in the microcosm till she leads the soul into union with God in the Sahasrāra after a triumphal march from plane to plane, it makes religion a practical discipline instead of being a creed or mere logic-chopping. Nay, we are told that when we do not hear the hissing of the Serpent power (Kundalini Shakti) when we close our ears, we are candidates for death and the supreme purpose of our life has failed by neglect and inertia.

Thus Shakti is Prakriti, Māya, Mahâmaya, Māyātheetha, Chitshakti, Sri Vidya, nay, Brahman itself. In the Yogini Tantra, Kāli Devi says: सच्चिदानन्दरूपाहं ब्रह्मैवाहं स्फुरत्प्रभं ॥ She has sprung from the Chid-agni. She is Lalitha—the sportive one—whose play is the world play. She is Meenakshi, Kamakshi, and Visalakshi. When she was Sati prior to the Daksha Yaga She manifested Herself to Siva in the ten forms known as the Dasamahāvidya, viz, Kāli, Bagalāmukhi, Chinnamasta, Bhuvaneswari, Mātangi, Shodashi, Dhoomavati, Tirupurasundari, Tārā and Bhairavi. After Sati gave up her life in the fire of Yaga, the Lord was distraught with grief and bore her corpse till Vishnu cut the corpse into pieces and these fell in fifty one places which are called the fifty one Ṣhaḳthị Peetas.

The Shakti Sādana is open to all. सर्वंवर्णाधिकारश्च नारीणां योग्य एव च ।

(Goutamiya Tantra)

The Tantras speak of three dispositions (bhāva), viz. Pasubhāva, Virabhāva and Divyabhāva. We must rise from Pasubhāva to Virabhāva, and from Virabhāva to Divyabhāva.

In the Shakti Sādhana the Guru is all important. It is said that the Guru is the root (मूल) of Diksha (initiation), and that Diksha is the root of Mantra, and that Mantra is the root of Devata, and that Devata is the root of Siddhi. It is said that as one lamp is lit at the flame of another, so the divine *Shakti* is communicated from the Guru to the Shishya.

I must now bring this foreword to a close lest it should overstep its legitimate limits and becomes a book. I wish only to plead as strongly as I can that the world must shed its prejudices when it takes up Shâktism for study. It must realise that Science and Shâkta Vedanta are in vital and essential agreement.

Sir John Woodroffe says .in his Maha Māya :—"The modern dynamic view of the constitution of matter—a view that has tended to dematerialise matter ; a view that sees in the atoms of matter a vast magazine of Power ; a view that is faced with a residual element of the inexplicable in all its mechanistic explorations ; a view that sees in radio-activity the drafting of a new and practically inexhaustible energy into the hitherto-supposed closed and constant realm of physical energies :—already shows that Physical Science has taken vast strides towards the Shakta position which (a) makes Power to be the essence of everything (b) makes power in reality im-

measurable in everything and in the universe for the matter of that; and (c) makes the "Dynamic Point" the perfect Magazine of Power (hence making the atom also a vast magazine). As regards the further and higher view of Vēdanta that this Power manifesting itself as matter is essentially consciousness—Power which is measureless Joy expressed in unrestricted play, Physical Science has, as such nothing to say at present; but if one were logically to work out what is now implicit in its position, and imagine the promise contained therein fullfilled, particularly in consonance with the results and promises of Biological and Physical Sciences, one might feel that Science has unconsciously, taken even a longer stride than one would imagine towards the final position of Shākta Vēdantism."

Further, India especially needs the Shākta Vedanta today. Her rooted pessimism has to be uprooted. Shaktism is rooted in joy (Ananda) and blossoms as Chit (consciousness) and has the threefold fruitage of Shakti (Iccha Shakti Jnana Shakti Kriya Shakti, Swarupini). Such Shakti is not destructive power but constructive energy which is Wisdom and Love and Service (Chitkalā Ananda Kalika Prema Rupa Priyamkari).

Mr. N. Subramania Iyer, the author of this book, is the President Founder of the Sree Brahma Vidya Vimarsini Sabha, and is a profound student and follower of the vedanta philosophy and is well versed in Sri Vidya. Sri vidya is Brahma Vidya and the two terms are equivalent and interchangeable. Mr. N. Sub ramania Iyer, holds that the philosophic idealistic monism of the Upanishads is implemented by the practical course of Sadhanas taught by Sri Vidya. His teachings as the head of the Sri Brahma Vidya Vimarsini Sabha are a pure and thorough exposition of the Upanishadic truths as vitalised and supplemented by the higher and purer forms of Sri Vidya worship.

His aim and mission is the removal of the misconception that Sri Vidya or Shakti worship in its purest and most excelled form is in any way different from the Upanishadic Sadhanas. In his learned and elaborate introduction to the present work, he has established this truth and has given an Adhyatmic interpretation of Sri Nagara and the deities presiding over the different locations there. His exposition is enforced by valuable and important citations, and is illustrated by diagrams which clearly impress on our minds various aspects which have till now remained obscure and abstruse in the Sri Nagara concept. He has shown how the worship of Devi is the practical and powerful means for the understanding and realisation of the Mahavakyas and is therefore identical with Brahma Vidya itself. The cult is sure to appeal to all because it fuses the realistic and idealistic attitudes into a vital unity and also because it fuses together qualities that now go their separate ways—self-respect and service, strength and surrender, power and love, strenuous effort and self-poised composure, the joy of life and the life of joy.

The description of the Paradise of Lalita Devi in Durvasas's poem is not only a revelation of the ultimate and eternal reality but is also a perfect work of art and a master piece of descriptive and picturesque word-painting.

आदिमरसावलंबा मनिदं प्रथमोक्ति वल्लरी कलिकाम् ।
आब्रह्मकीटजननीं अन्तः कलयामि सुन्दरीमनिशम् ॥

प्रभुसंमितोक्ति गम्यं परमशिवोत्संगतुंगपर्यङ्कम् ।
तेजः किंचन दिव्यं पुरतो मे भवतु पुंड्रकोदण्डम् ॥

The poem excels even Kalidasa's poetry in its mastery of the Âryâ metre which combines accent and quantity in a way

unusual in Sanskrit prosody and which can, in the hands of a great master, become a magic flute of divine melody. Mr. N. Subramania Iyer has given to us a masterly exposition of the masterpiece and I wish it ever-widening public appreciation. He has the great good furtune of being wrapt up in a great realisation and of spreading it all round and deserves our gratitude and praise.

महान्तः सेवन्ते सकलजननीं बैन्दवगृहे ।
शिवाकारां नित्याममृतझरिका मैन्दव कलां ॥

(Sri Gaudapadacharya's Subhagodaya Sthuti.)

Madras
20th Aug. 1937.

K. S. RAMASWAMI SASTRI.

ஸ்ரீ:

உபோத்காதம்.

ஸர்வ ஜீவர்களும் விரும்புவது நித்ய சுகமும் வெறுப்பது துக்கமுமாமென்பது மிகப் பிரஸித்தமாம். இந் நித்திய சுகமே ஸர்வ அநர்த்த நிவர்த்தி பரமாநந்த பிராப்திரூப மோக்ஷமாகும். இது ஜீவ ப்ரஹ்மைக்கிய வடிவ தத்துவ ஞானத்தினாலேயே ஏற்படுவதாகும். இந்த அபேத தரிசனம் வேதங்களாகிற உபநிஷத்துகளில் நன்கு பிரதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உபநிஷத்துக்களுக்கு ஞானகாண்ட மென்று பெயர். வேதமானது கர்மம், பக்தி, ஞானம் என்னும் மூன்று காண்டங்களை யுடையதாகும். இவற்றுள் கர்மம் சித்த சுத்திக்கும், பக்தி மனத்தின் விக்ஷேப நிவர்த்திக்கும், ஞானம் ஆவரண (மறைப்பு, அஞ்ஞானம்) நிவர்த்திக்கும் சாதனங்களாகும்.

இத்தகைய சிறந்த ஸாதனங்கள் நிறைந்த வைதிக தர்மமானது, கலியுகம் பிறந்து 3060 வருடங்கள் கடப்பதற்குள், நிலைகுலைந்து க்ஷீணிக்க ஆரம்பித்தது. வேதத்திற்குத் தாறுமாறான அர்த்தங்களைக் கற்பித்து அவைதிகமான கர்மோபாஸனைகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. அத் தருவாயில், பகவான் பரமேச்வரன் சங்கர பகவத் பாதராய் அவதரித்து அவைதிகமான துர்மதங்களைக் கண்டித்து வைதிகமான ஸநாதன தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக உபநிஷத்துகள், கீதை, பிரஹ்மஸூத்திரம் ஆகிய பிரஸ்தானத்திரயங்களுக்கும் பாஷ்யம் செய்தார். இங்ஙனம் தாம் இயற்றிய அத்வைத பாஷ்யத்தை யுலகத்

Rewlcoer Digital Library

தில் பரவச் செய்ய திக் விஜயம் செய்தார். பல சிஷ்யர்களுக்கு அருள் புரிந்தார். பிரதானமாயுள்ள நான்கு சிஷ்யர்களை நான்கு மடங்களில் ஸ்தாபித்தார். இந்த நான்கு மடங்களே நான்கு ஆம்நாய பீடங்களாகும். தக்ஷிணாம்நாய பீடமாகிய சிருங்ககிரியில் ஸ்ரீ சாரதா தேவியைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஸ்ரீ ஸுரேச்வராசார்யாளை அங்கே யிருத்தி அத்வைதோபதேசம் செய்து வரும்படி ஆக்ஞாபித்தார். இங்ஙனமே பத்மபாதர், ஹஸ்தாமலகர், தோடகர் ஆகிய மற்ற மூன்று பிரதான சிஷ்யர்களையும் பச்சிம, உத்தர, பூர்வாம்நாயங்களாகிற துவாரகை, பதரீ, ஜகன்னாதம் என்னும் பீடங்களில் இருக்கச்செய்து தான் காஞ்சீ காமகோடி பீடத்தில் சில நாள் வசித்து அத்வைதப் பிரகரணங்கள், ஸௌந்தர்ய லஹரீ, ஸ்ரீ லலிதா த்ரிசதீ பாஷ்யம் முதலிய கிரந்தங்களை யியற்றி யருளினரென்பது ஸ்ரீ சங்கர விஜயத்தில் மிகப் பிரஸித்தமாம்.

ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் நிர்க்குண தத்துவப் பிரதிபாதகமான அத்வைதத்தைத் தமது சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கையில் அவ்வத்வைத தத்துவம் அவர்களின் மனதில் நன்கு ஸ்புரிப்பதற்காக ஸ்ரீ வித்தையை உபதேசித்துத் தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நான்கு ஆம்நாய மடங்களிலும் ஸ்ரீ சக்கிர ஆராதனையைச் செய்வித்ததாகத் தக்க பிரமாணங்களால் ஏற்படுகின்றது. இன்றும் ஷை மடங்களில் ஸ்ரீ சக்கிர ஆராதனை நடப்பதைக் கண் கூடாய்ப் பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீ வித்தை யென்னும் சித் வித்யோ பாஸனையானது வேதப்ரதிபாத்யமும், பிரஹ்ம விஷ்ணுவாதி ஸகல தேவதைகளாலும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதுமாகும்.

Koviloor Digital Library

சிதி, சைதன்யம், சித்ரூபம், ஆத்மா, பூர்ணாஹந்தா, பிரஹ்மம், ஞானம், சித்சக்தி, சித்வித்யை, பிரஹ்ம வித்யை, கைவல்யம், ஸம்வித் என்பன ஒரு பொருட்பரி யாய நாமங்களாகும்.

மேலும், பிரஹ்மப் பிரதிபாதங்களாகும் உபநிஷத் துக்களில், திரிபுரோபநிஷத்து, தேவீ உபநிஷத்து, பாவ னோப நிஷத்து முதலியவைகளிலும், பரசுராம கல்ப ஸூத் திரங்களிலும், ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம், ஷை பாஷ்யம், த்ரிசதீ ஸ்தோத்ரம், ஷை பாஷ்யம், ஸூதஸம்ஹிதை, தத்தாத்ரேய ஸம்ஹிதை, ததீசி ஸம்ஹிதை, ஸநக, ஸநந் தன, ஸநத்குமார, வஸிஷ்ட, சுகஸம்ஹிதைகள், ஞாநார் ணவம், குளார்ணவம்,வாமகேச்வரதந்த்ரம், ருத்ரயாமளம், தேவீ பாகவதம், லலிதோபாக்யானம்,தேவீமாஹாத்மியம், தந்திர ராஜம், கௌடபாத ஸூத்ரங்கள், சக்திஸூத்ரம், ஈச்வரப்பிரத்யபிஞ்ஞா ஸூத்ரம் முதலிய சிறந்த கிரந்தங் களிலும் ஸ்ரீ வித்தையானது மிகச் சிரேஷ்டமான தென் றும், ஞானவித்தையென்றும், மோக்ஷத்திற்குச் சிறந்த சாதனமானதென்றும் மிக விரிவாய்க் கூறப் பட்டிருக் கின்றது.

இதை யறியாமல் பலர் ஸ்ரீவித்யோபாஸனையானது ஜடசக்தியாகிற மாயோபாஸனை யென்றும், தாந்திரிகமான வித்தையே யன்றி வைதிகமானதன்றென்றும் அபிப்ராயப் படுகின்றனர். இது முற்றிலும் பிசகேயாகும். எல்லா ரிஷிகளும், முனிகளும், ஸித்தர்களும் இச் சிற்சக்தியு பாஸனையினாலேயே மோக்ஷத்தை யடைந்ததாகப் புராணங் களும் ஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றன.

ஸ்ரீவித்தையைப் பரவச்செய்ய அவதரித்த ஆசாரியர் களில் ஒருவர் துர்வாஸ மஹரிஷியாகும். இவர் சித்

சக்தியாகும் பரதேவதையின் நகரமாகிய ஸ்ரீ நகரத்தை நன்கு வர்ணித்தும், அந் நகரத்தைச் சுற்றிலும் சூழ்ந்துள்ள 25 கோட்டைகளை விளக்கியும், அக் கோட்டைகளுக்குள்ளேயுள்ள சிந்தாமணி கிரகத்தைப் புகழ்ந்தும், அதற்குள் தேஜோமயமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ மஹா சக்கிரத்தை விவரித்தும் அச் சக்கிரத்தின் நடுவே பிந்து பீடத்தில் விளங்கும் பரப்பிரஹ்மமாகிய காமேச்வரரையும், பிரஹ்ம சக்தியாகிற காமேச்வரியையும் ஸ்தோத்திரித்தும், வடமொழியில் சொற்சுவை, பொருட்சுவைகள் குன்றாமல் 213 திருவிருத்தங்களில் "ஸ்ரீ லலிதா ஸ்தவ ரத்னம்" அல்லது "ஆர்யா த்விசதி" என்னும் பெயருள்ள ஓர் அழகிய நூலினை இயற்றியுள்ளார். இது வடமொழி பயிலாதவர்க்குப் பயனில்லாதிருப்பதை யுணர்ந்து பல நண்பர்கள் அடியேனைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்குமாறு உற்சாகப் படுத்தினார்கள். அவர்களின் பிரியத்தின் பொருட்டாகவும், எனது மனனத்தின் பொருட்டாயும் மேற்படி சிறந்த நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கத் துணிந்து மொழி பெயர்த்துள்ளேன்.

விஷய காம்பீர்யத்தினாலும் எனது ஆராய்ச்சிக் குறைவினாலும் பல விஷயங்கள் விளக்கப்படாமல் இருக்கலாம். அவற்றை நுண்ணுணர்வுடைய ஆத்ம ஞானிகள் பொறுத்துக்கொண்டு அடியேன் மீது கருணை கூர்ந்து தெரிவிப்பார்களேயாயின் அவற்றை யான் வந்தன பூர்வமாய் ஏற்றுக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்

திருவேட்டீச்சுரம், சென்னை. } ஸஜ்ஜன விதேயன். ந. சுப்பிரமணிய அய்யர்.

ஶ்ரீ குருப்யோ நம:

ஶ்ரீ லலிதா மஹாத்ரிபுரஸுந்தர்யை நம:

ஸ்ரீ நகர விளக்கச் சுருக்கம்

[illegible]

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாய் சுவர்ணமயமாய்ப் பன்னிற மணிகளாலாக்கப்பட்ட சரிவுகளையுடைத்தாய், தேவர்களுக்கு இருப்பிடமாய் ஆயிரம் நெடு முடிகளோடு பிரகாசிக்கும் மஹா மேருவிற்கு மூன்று உன்னதமான சிகரங்களுண்டு. அவை. கிழக்கு, நிருதி, வாயு என்னும் மூன்று திக்குகளில் விளங்கும். கிழக்கே யுள்ளது பிரம்ம பட்டணம்; நிருதியிலுள்ளது விஷ்ணு பட்டணம்; வாயுவில் விளங்குவது ருத்திர பட்டணம். இந்த மூன்று பட்டணங்களுக்கு மத்தியில், இரத்தினக் கற்களின் ஒளியால் எட்டுத் திக்குகளிலும் வியாபித்து விளங்குவதாயும், நானூறு காதம் உயரமுள்ளவோர் ஒப்பற்ற சிகரத்தின் உச்சியில் தேவ சில்பியாகிய விச்வ கர்மாவினால் நிர்மிக்கப்பட்டதாயும், ஒன்றைவிட மற்றொன்று கிரமமாய் உயர்ந்து இடையிடையே ஏழேழு காதம் அகலமுள்ள இருபத்தைந்து கோட்டைகளையுடையதாயும், அவ்விருபத்தைந்து கோட்டைகளுக்கும் உள்ளே ஒன்பது சக்கிரங்களையுடையதாயும் நாற்கோண வடிவினதாயுமுள்ள ஒரு சிறந்த பட்டணமானது ஞானயோகிகளின் ஆனந்த ஸ்வரூபமாய் விளங்கும்.

இங்ஙனம் இருபத்தைந்து கோட்டைகளோடு பிரகாசிக்கும் ஸ்ரீ நகரமானது ஸ்ரீ லலிதா பரமேஸ்வரிக்கு இருப்பிடமாகும். லலிதா மஹா திரிபுர ஸுந்தரி பண்டாசுரன் என்னும் ஒரு அசுரனை ஸம்ஹாரம் செய்து விண்ணோர் மண்ணோர் முதலிய யாவருக்கும் க்ஷேமத்தையருளினள் என்பது ஸ்ரீ லலிதோபாக்யானம், தேவீ பாகவதம், மார்க்கண்டேய புராணம் முதலிய நூல்களில் விஸ்தாரமாய்க் காணலாம்.

பண்டாசுர சரித்திரச் சுருக்கம்

பரமேஸ்வரனது நெற்றிக் கண்ணினால் தகிக்கப்பட்ட மன்மதனை நினைத்துக் கூக்குரலிட்டு அழும் ரதி தேவியைக்கண்ட பிரம்மா விஷ்ணுக்கள் மன மிரங்கிச் சாம்பலான மன்மதனைப் பிழைப்பிக்கவேண்டி அச் சாம்பலைக் குவித்து மனித உருவாகச் செய்து அதை அபிமந்திரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனே அச் சாம்பலிலிருந்து பண்டாசுரன் என்னும் பெயரையுடைய ஓரசுரன் பிறந்து அஸஹாய சூரனாய் மண்ணோர் விண்ணோர் முதலிய எல்லோருடைய வீரியத்தையும் பக்ஷிக்க, யாவரும் வீரியமற்றவராய் மிகவும் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது தேவர்கள் கைலாயத்திற்குச் சென்று பண்டாசுரனது அட்டூழியங்களை மஹாதேவனுக்கு விண்ணப்பித்து அவனைச் சங்கரிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டனர்.

தேவர்களது வேண்டுகோளுக்கிரங்கிச் சிவபெருமான், அப்பண்டாசுரனைக் கொல்லத் தக்க உபாயத்தை

மனதில் நினைத்துச் சமுத்திரங்களை யாக குண்டமாகவும் பால், தயிர், முதலிய ஏழு சமுத்திரங்களிலுள்ளவற்றை ஆஜ்யமாகவும், நிர்வீர்யர்களாய் வலிவற்று உயிர்ப் பிணங்களாயுள்ள தேவர், மநுஷ்யர், யக்ஷர் முதலிய எல்லோரையும் சமித்துக்களாகவும் ஏற்பாடு செய்து ஸர்வ ஸம்ஹார யாகமியற்றிப் பூர்ணாகுதி செய்து யாகபூர்த்தியில் தான் மாத்திரனுப் மிஞ்சிப் பேரானந்தத்தோடு தாண்டவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது அந்த சிதக்னி குண்டத்திலிருந்து "சித் சக்தி" ஆவிர்ப்பவித்து, மஹா சம்புநாதரை நோக்கி அச்சிவமும் தானும் ஐக்கியப் பட்டுச் சகல பிரபஞ்சத்தையும் தேவ, மநுஷ்யாதி எல்லோரையும் சிருஷ்டி செய்து வீற்றிருந்தாள். பர தேவதையால் மறுபடியும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவதைகள் அம்பாளை வணங்கிப் பலவகையாகத் துதித்து தேவ சில்பியாகிய மயனுல் ஒரு நகரம் சிருஷ்டி செய்வித்து அதில் சிற்சக்தியாகிய லலிதைக்கும் காமேச்வரனுக்கும் மணம் புரிவித்து அத்திவ்விய தம்பதிகளுக்கு ஸாம்பிராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்தனர். இங்ஙனம் காம காமேஸ்வரிகள் கொலுவீற்றிருந்து அரசு புரியும் ராஜதானியே ஸ்ரீ நகரமாகும்.

இந்நகரத்திற்கு இருபத்தைந்து கோட்டைகளுள்ளன:-

உலோஹக் கோட்டைகள்

1. இரும்புக் கோட்டை
2. எஃகுக் ,,
3. செப்புக் ,,
4. வெள்ளீயக் ,,
5. பித்தளைக் ,,

6. பஞ்சலோகக் கோட்டை
7. வெள்ளிக் ,,
8. தங்கக் ,,

இரத்தினப் பிராகாரங்கள்

9. புஷ்பராகக் கோட்டை
10. பத்மராகக் ,,
11. கோமேதகக் ,,
12. வஜ்ஜிரக் ,,
13. வைடூரியக் ,,
14. இந்திர நீலக் ,,
15. முத்துக் ,,
16. பச்சைக் ,,
17. பவழக் ,,
18. நவரத்தினக் ,,
19. நாநா ரத்தினக் ,,

மஹாபத்மாடவீ பிராகாரங்கள்

20. மனோமயக் கோட்டை
21. புத்திமயக் ,,
22. அஹங்காரமயக் ,,
23. சூரியப் பிராகாரம்
24 சந்திரப்பிராகாரம்
25 சிருங்காரக் கோட்டை

என்பனவாம்.

ஸ்ரீ நகரத்தின்,

1. உலோஹக் கோட்டைகள்.

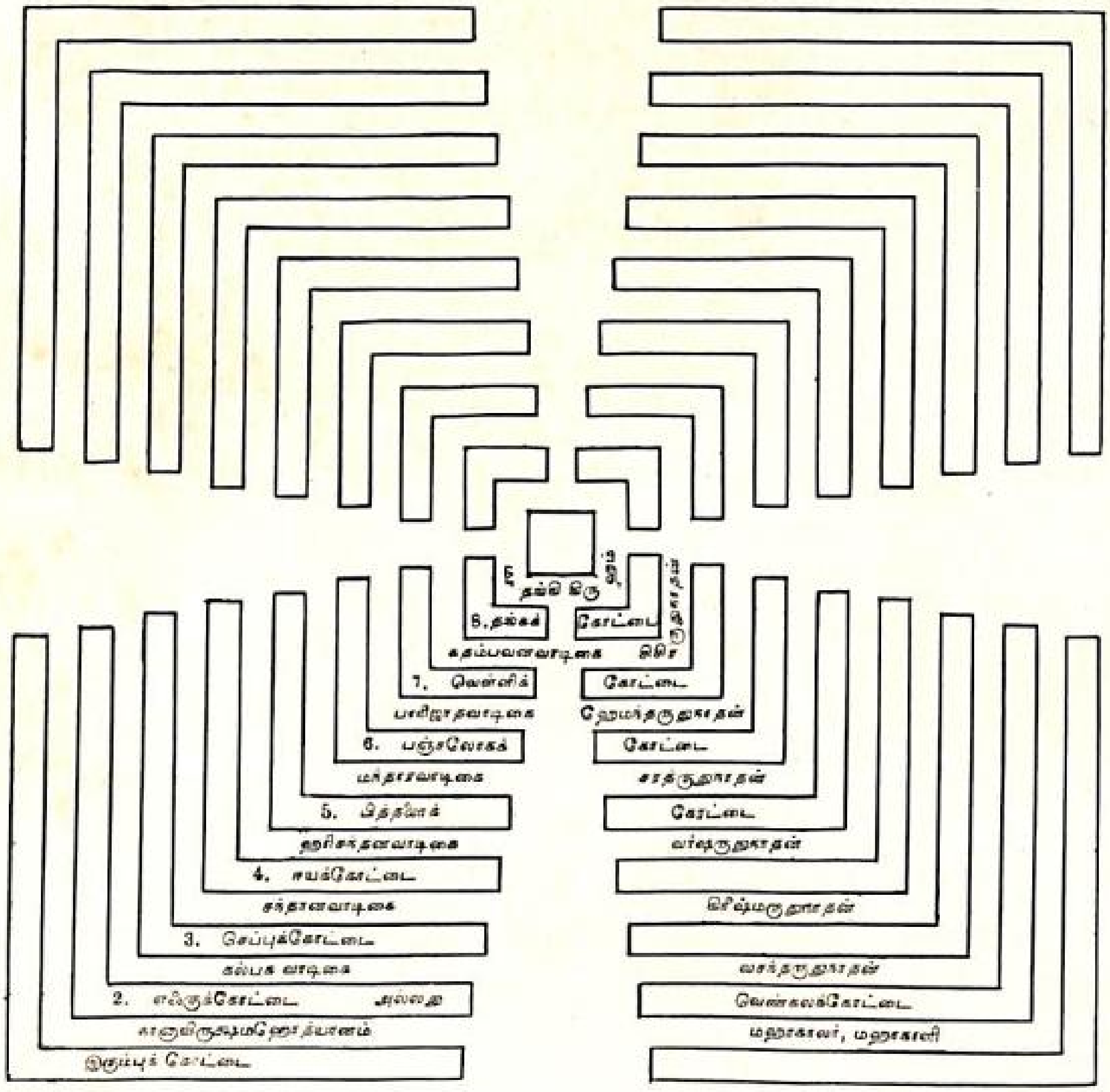

ஸ்ரீ நகரத்தின் ஒவ்வொரு கோட்டையின் விளக்கச் சுருக்கம் :—

1. இரும்புக் கோட்டை :—

இது ஸ்ரீ நகரத்தின் எல்லாக் கோட்டைகளுக்கும் முதலாவதாக வுள்ளது. இக் கோட்டையானது நாற் கோண வடிவினதாய் ஆயிரத்து அறுநூறு காதம் அகல மும் அவ்வளவு நீளமும் உள்ளது. இது ஆகாயத்தை யளாவும் துவஜங்களையும் கோபுரங்களையும் உடைத்தாய் மிக்க மனோகரமாய் விளங்கும்.

2. எஃகுக் கோட்டை :—

இரண்டாவதான இக் கோட்டையின் மேல் கட்டப் பட்டுள்ள பல மணிகளின் சப்தமானது ஆகாயத்தை யளாவி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும். இதற்கும் முதலா வது கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள பிரதேசத்தில் பூத் துக் காய்த்துப் பழுத்துள்ள நாநா விருக்ஷ மஹோத்தியா னத்தில் பல விருக்ஷங்களும் அவற்றின்மேல் படர்ந் தொளிரும் பல கொடிகளும் அக் கொடிகளின் பூங் கொத்துக்களினின்றும் பெருகியோடும் செந்தேனருவி களும் அத்தேனை யுண்டு மெய்ம்மறந்து ரீங்காரஞ் செய் யும் வண்டினக் கூட்டங்களும், மயில்கள், குயில்கள், கிளி கள், முதலிய பல பக்ஷி ஜாலங்களும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கழுநீர், ஆம்பல், முதலிய பல அழ கிய புஷ்பங்கள் நிறைந்த நீரோடைகளும், உத்தியான வனங்களும், மேடை மாளிகைகளும், கூட கோபுரங்களும் சிறந்து விளங்கும்.

அங்கே நீல நிறமான திருமேனியை யுடைய மஹா காளரானவர், காளி யென்னும் தனது பத்தினியோடு

விளங்கித் திரிபுரஸுந்தரியைப் பூஜித்துக்கொண்டு ஞான ஐசுவரிய போகங்களோடு ஆநந்தமாய் இருப்பார்.

3. செப்புக் கோட்டை :—

இது ஸகல தேவ முனிக்கூட்டங்களின் நேத்திராநந்தமாய் விளங்கும். இதற்கும் இரண்டாவது கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள ஸ்தலமானது கற்பக விருக்ஷங்கள் நிறைந்த தோட்டங்களாலும், நதீநதங்களாலும், பல மாட மாளிகைகளாலும், சிறந்து விளங்குவதாகும். அங்கே மதுஸ்ரீ, மாதவஸ்ரீ என்னும் சக்திகளோடு கூடி திரிபுர சுந்தரியை யுபாசித்துக் கொண்டு ஞானம், விஞ்ஞானம், போக போக்யங்கள், ஆரோக்யம் முதலியவற்றோடு கூடி விளங்கும் வஸந்தனென்பவன் வஸித்துக் கொண்டிருப்பான்.

4. வெள்ளீய (தகர)க்கோட்டை :—

இது தனது வெண்மையான காந்திகளால் விண்ணெங்கும் ஒளி பரப்பி ஆகாயத்தை யளாவும் சிகரக் கூட்டங்களையுடையது. இதற்கும் மூன்றாவது கோட்டைக்கும் இடையேயுள்ள பிரதேசமானது நறுமணம் வீசும் மந்த மாருதத்தோடும்,ஸந்தானதரு வென்னும் கற்ப விருக்ஷங்களோடும் நிறைந்து விளங்கும். இங்கே கிரீஷ்ம ருதுவுக்கு அதிதேவதையாகிய புருஷன் சுக்கிர ஸ்ரீ சுசி ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு சக்திகளோடு ராஜராஜேஸ்வரீ தேவியின் சரணங்களில் நிலைத்த பக்தியோடு துதித்துக்கொண்டு வாஸம் செய்வான்.

5. பித்தளைக் கோட்டை :—

இது மிகவும் உந்நதமான பல்லாயிரம் பொற்சிகரங்களையும் கொடிகளையும் உடைத்தாய் விளங்கும். இதற்கும்

நான்காவதான வெள்ளியக் கோட்டைக்கும் இடையில் ஹரிசந்தனம் என்னும் கற்ப விருக்ஷங்க ளடர்ந்த தோட்டங்களும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்குவளை, கருங்குவளை முதலிய புஷ்பங்கள் நிறைந்து விளங்கும் கமலாலயங்களும் நடைவாவிகளும் உண்டு. அங்கே வர்ஷ ருதுவுக்கு அதிபனானவன் உருத்தரித்து நபஸ்ரீ, நபஸ்ய ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு சக்திகளோடு மிகவும் ஆனந்தமாய்க் கிரீடித்துக்கொண் டிருப்பான்.

6. பஞ்சலோஹக் கோட்டை :—

இது இரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்ட பல்நெடுஞ் சிகரங்களையும், பொற்றுவசங்களையும், பதுமைகளையும் உடைத்தாய் விளங்கும். இதற்கும் ஐந்தாவது கோட்டைக்கும் இடையில் உள்ள பிரதேசமானது, என்றும் மலர்ந்து நறுமணம் வீசும் மலர்கள் நிறைந்த மந்தார மென்னும் கல்ப விருக்ஷ வனங்களும், சுகந்தத்தை வீசும் இனிய தென்றலும், இன்னோரன்ன பல சிறப்புக்களையு முடைத்தாய் விளங்கும். அங்கே சரத்ருதுவுக்கு நாதனானவன், இஷஸ்ரீ ஊர்ஜ ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு பிராண நாயகிகளோடு ஸ்ரீ லலிதா தேவியின் ஸேவையில் தற்பரனாய் விளங்குவான்.

7. வெள்ளிக் கோட்டை :—

இது தனது பிரகாசத்தால் எங்கும் வெண்மையைப் பரப்பிக் கணக்கற்ற நெடுமுடிகளையும் துவஜங்களையும் உடைத்தாய் விளங்கும். இதற்கும் ஆறாவது பிராகாரத்திற்கும் மத்தியில் உள்ள ஸ்தலமானது விண்ணையொட்டித் தாவும்படி உயர்ந்து விளங்கும் பாரிஜாத, கல்ப விருக்ஷங்களையும், இன்னிசையோடு கூவும் குயிலினங்களையும்,

மனோகரமான மாடமாளிகைகளையும் உடைத்தாய்ப் பிர காசிக்கும். அங்கே அதாவது பாரிஜாத வாடிகையில் ஹேமந்தருதுவுக்கு நாதனான புருஷன் ஸஹஸ்ரீ, ஸஹஸ்ய ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு தேவிகளோடுங் கிரீடித் துக்கொண்டு பரமேஸ்வரியை அர்ச்சித்துக்கொண்டு விளங்குவான்.

8. தங்கக் கோட்டை:—

இந்தக் கோட்டைக்குப் பல இரத்தினக் கோபுரங்க ளும் மணிப் பதுமைகளும் பொற்கொடிகளும் உண்டு. இதற்கும் ஏழாவது கோட்டைக்கும் இடையில் கதம்ப விருக்ஷத் தோப்புகளும், மகரந்தத் திட்டுகளும், செந் தேன் அருவிகளும், மனோகரமான மணத்தோடுலவும் மந்தமாருதங்களும் மாடமாளிகைகளும் இன்னும் இத் தகைய பலவும் சிறந்து விளங்கும்.

இக் கதம்பவன வாடிகையில் சிசிரருதுவுக்கு நாத னானவன் தப ஸ்ரீ, தபஸ்ய ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு சக்திக ளோடு மஹா திரிபுரஸுந்தரியைப் பூஜிக்கும் பெருஞ் செல்வத்தோடு விளங்கி உலகமுழுவதையும் குளிரச் செய்துகொண்டு வசிப்பான்.

அன்றியும் இக்கதம்ப வனத்தில், திரிகோணம், பஞ்சகோணம், அஷ்டதள பத்மம், ஷோடச (16) தள கமலம், உள், வெளி யென்னும் இரண்டு தசகோணங்கள்; சதுரம் ஆகிய ஏழு ஆவரண சக்கிரங்களோடு கூடி பிந்துஸ் தானத்தில் மந்திரிணீ யென்னும் சியாமளா தேவி மஹா வைபவத்துடன் விளங்குவாள். மேலும் இம் மந்திரிணீ தேவியின் ஸ்வரூபமானது எங்ஙனமெனின் கூறப்படு கின்றது.

ஸ்ரீ நகரத்தின்,

2. இரத்தினப் பிராகாரங்கள்.

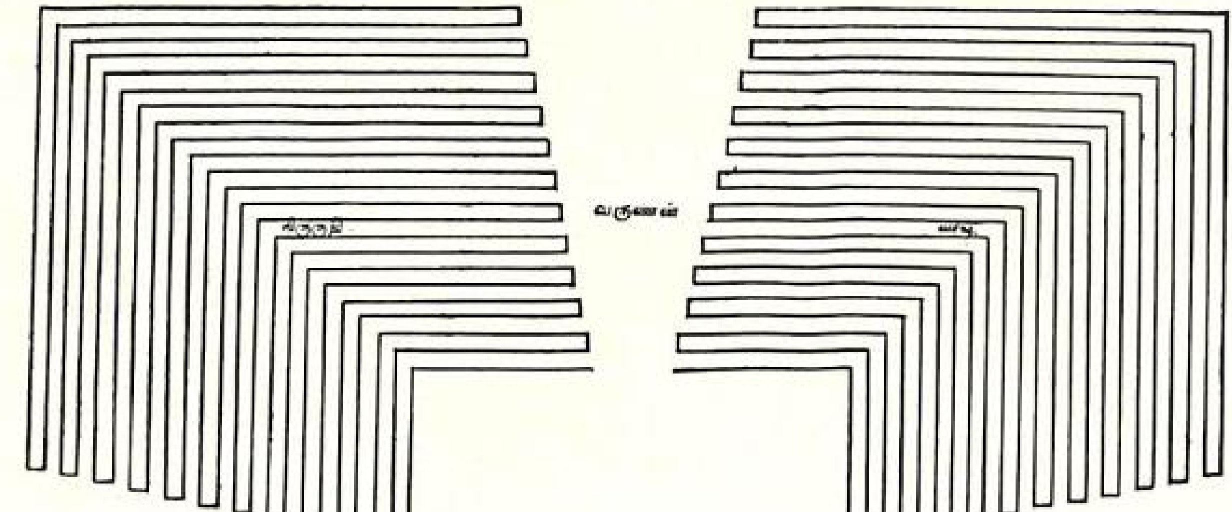

மயில் தோகையைப்போன்ற பன்னிறக் காந்தியையு டைத்துப் பனையோலையாற் செய்யப்பட்ட தாடங்கங்களை யும், கற்பூர மணம்வீசும் தாம்பூலம் நிறைந்த செவ்விய வாயையும், சிவந்த வுதட்டில் நிர்த்தனம் செய்யும் மந்த ஹாஸத்தையும், குங்குமக் கலவையை யணிந்த திருமேனி யையும், உலகனைத்தையும் மலரச்செய்யும் பாலசந்திரனை யணிந்த சிகரத்தையும், கஸ்தூரி திலகத்தையும், கதம்ப மலர் மாலைகளையும், இடது புஜத்தின் மேற் சரிந்த அளக பாரத்தை யும் உடைத்தாய் ஒரு கரத்தில் கிளியையும், ஒரு கரத்தில் தாமரை மலரையும் வகித்து, மற்றிரண்டு கரங்களால் இனிய வீணையைத் தாங்கி வாசித்துக் கொண்டு அவ் வீணா கானத்தின் ஆநந்தத்தில் மூழ் கிய மனோபாவத்தை யுடையவளாய் ஸங்கீத மாத்ருகை யென்னும் சியாமளா விளங்குவாள்.

9. புஷ்பராகக் கோட்டை :—

இதற்கும், கோபுரங்களும், துவஜங்களும், மணிப் பதுமைகளும் உண்டு. இதற்கும் எட்டாவது கோட்டைக் கும் இடையில் புஷ்பராக மணிமயமான பூமியின்கண் பல சித்தர் கணங்கள் இராஜ ராஜேஶ்வரியைத் தியானித் துக்கொண்டு வசிப்பார்கள்.

10. பத்ம ராகமணிக் கோட்டை :—

இக் கோட்டையும் தனது ஒளியால் பத்துத் திக்குகளை யும் பிரகாசித்துக்கொண்டு மணிமயங்களான துவஜங்களை யும், கோபுரங்களையும், அரண்மனைகளையும், தோரணங் களையும் உடைத்தாயிருக்கும். இதற்கும் ஒன்பதாவது கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள பதுமராக மணிமயமான

பிரதேசமானது, பராசக்தியைப் பூஜிக்கும் சாரணர்களோடு கூடி விளங்கும்.

11. கோமேதக இரத்தினக் கோட்டை :—

இதுவும் பேரொளியோடும், கூட கோபுரங்களோடும் மாட மாளிகைகளோடும் விளங்குவதாகும். இதற்கும் பத்தாவது கோட்டைக்கும் இடையில் யோகினிக் கூட்டங்களோடு கூடி வடுக தேவக் கூட்டம் வசித்துக்கொண்டு திரிபுராம்பிகையை ஆராதித்துக் கொண்டு விளங்கும்.

12. வச்சிர ரத்தினக் கோட்டை :—

பல சிறப்புகளையுடைய இக் கோட்டைக்கும் பதினோராவது கோட்டைக்கும் நடுவில் பல உத்தியானங்கள், தடாகங்கள், வாவிகள், மணி மாளிகைகள் முதலியன பல உள. இப்பிரதேசத்தில் அரம்பை, மேனகை, ஊர்வசி, திலோத்தமை முதலிய தேவதாசிகள் பராசக்தியாகிய காமேச்வரியை அர்ச்சித்துக்கொண்டு பரமாநந்த பரிதர்களாய் வசிப்பர்.

13. வைடூர்யக் கோட்டை :—

இதற்கும் பன்னிரண்டாவது கோட்டைக்கும் மத்தியில், சிருங்கார வனங்கள், மண்டபங்கள், மாளிகைகள், முதலியன சிறந்து விளங்கும். அங்கே பரதேவதையை உபாசிக்கும் அநந்தன், வாசுகி, தக்ஷகன், கர்க்கோடகன், சங்கன், குளிகன், பத்மன், மஹாபத்மன், என்னும் அஷ்டநாக (ஸர்ப்ப)ங்களும், பலிச்சக்கிரவர்த்தி முதலிய அசுரர்களும் வாசஞ் செய்வர்.

14. இந்திர நீலக் கோட்டை :—

தனது காந்தியினால் ஆகாயத்தை நீல நிறமாகச் செய்யும் இந்திர நீல மணிகளிழைத்த பல வுயர்ந்த கோபு

ரங்களையும் மற்றுமுள்ள பல சீர் சிறப்புக்களையுமுடைய திக் கோட்டையாகும். இதற்கும் பதின் மூன்றுவதாகிய வைடூர்யக் கோட்டைக்கும் மத்தியில், நீல மணிப்படிகளமர்ந்த தடாகங்களும், நடை வாவிகளும், மாடங்களும், மண்டபங்களும் பல இருக்கின்றன. இங்கே மநு, மாந்தாதை, பகீரதன், கயன், சசிபிந்து, ப்ருது, பரதன் முதலிய சக்கிரவர்த்திகள் பரதேவதையை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு வசிப்பர்.

15. முத்துக் கோட்டை :—

மற்றக் கோட்டைக்களுக் குள்ளதுபோலவே இதற்கும், கோபுரங்களும், பொற்பதுமைகளும், தோரணங்களும், துவஜங்களும், மாடங்களும் உள்ளன.

இதற்கும் பதினுன்காவது கோட்டைக்கும் இடையேயுள்ள இடமானது பல தோட்டந் துறவுகளாலும், மாட மாளிகைகளாலும் சூழப்பெற்றுள்ளதாகும். இங்கே கிழக்குத் திக்கில் தேவேந்திரன் ஐராவதத்தை யாரோகணித்து வஜ்ஜிராயுதத்தைப் பூண்டு, சசீதேவியுடன் கூடி ராஜராஜேஸ்வரியை யாராதித்துக்கொண்டிருப்பன்.

தென் கிழக்காகும் அக்னி மூலையில் ஹவ்ய கவ்ய வாகனனுய், அக்கினி தேவன் செம்மறியாட்டின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, ஸ்ருக், ஸ்ருவம், விசிறி, அந்ந பாத்திரம், சக்தியாயுதம், துறட்டுக்கோல் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு ஸ்வாஹா, ஸ்வதா என்னும் மனைவிகளோடுகூடி திரிபுரஸுந்தரியைத் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பன்.

தென் திசையில் இயமன் மகிஷ வாஹனத்தின் மேலேறிக்கொண்டு தண்டாயுதத்தைப் பூண்டு சியாமளா

தேவியோடு திரிபுராம்பாளைத் தியானித்துக்கொண்டு வசிப்பன்.

தென்மேற்கு மூலையில் நிருருதி நரவாகனத்தின் மேலேறி, ஈட்டி. இரும்புத்தடி, கட்கம், கேடகம் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து, தீர்க்காதேவி ஸமேதனுய் திரிபுர சுந்தரியை அர்ச்சித்துக்கொண்டு வாழ்வான்.

மேற்குத் திக்கில் வருணன், முதலையின்மேல் வீற் றிருந்து சிக்கக் கயிற்றைக் கையில் தாங்கி காளியென்னும் சக்தியோடு மஹா திரிபுர சுந்தரியைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பான்.

வடமேற்கு அதாவது வாயு மூலையில் வாயு பகவான் மான் வாஹனத்தை யாரோகணித்து துவஜமென்னும் ஆயுதத்தைப் பூண்டு, அஞ்சனுதேவி ஸமேதனுய் கோரக் கன் முதலிய பல சித்தர்கள் புடைசூழப் பராசக்தியைப் பஜித்துக்கொண்டு விளங்குவன்.

வடக்குத் திக்கில் குபேரன் குதிரை வாஹனத்தின் மேலேறிக் கத்தியைக் கையில் தாங்கித் சித்திர ரேகை யென்னும் மனைவியோடு சேர்ந்து மாணிபத்திரன் முதலிய யக்ஷர்கள் புடைசூழ மஹா திரிபுரசுந்தரீ தியான தற்பர னுய் வீற்றிருப்பான்.

வடகிழக்கில் அதாவது ஈசான மூலையில் ருத்திரன் விருஷப வாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்து திரிசூலம் முத லிய பல திவ்ய ஆயுதங்களைப் பூண்டு பார்வதீ தேவியோடு திரிபுரசுந்தரீ ஸேவாபரனுய்ப் பிரகாசித்துக் கொண் டிருப்பான்.

மேற்கூறிய அஷ்ட திக்பாலகர்கள் முத்துக் கோட் டைக்கும் இந்திர நீலமணிக் கோட்டைக்கும் இடையே

வாஸஞ் செய்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று அறியத் தக்கது.

16. மரகதக் கோட்டை :—

கோபுரங்களோடும் மற்றுமுள்ள சிறப்புக்களோடும் மரகதக் கோட்டைக்கும் பதினைந்தாவதான முத்துக் கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள பிரதேசமானது மரகத மயமாய் விளங்கும். இதில் மதுகடங்களையுடைய பொற் பனைமரங்களும், தோட்டங்களும், தோப்புகளும், மாளிகைகளும் உள்ளன. மேலும் அங்கே மரகதப் பச்சைக் கற்களாற் கட்டப்பட்ட சியாமளா தேவியின் மாளிகையும், தண்ட நாயகியாகிய வாராஹீ தேவியின் மாளிகையும் உண்டு. பச்சைக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட அவ்வாராஹீ தேவியின் அரண்மனையில் நூறுதூண்கள் கொண்ட மண்டபத்துள் தங்கமயமான பீடத்தில் பொற்றாமரைப் புஷ்பம் ஒன்றுள்ளது. அப் புஷ்பத்தின் கர்ணிகையில் பிந்து, திரிகோணம், வட்டம், அறுகோணம், இரண்டு விருத்த (வட்ட)ம் இவைளோடு 110 அக்ஷரங்களையுடைய சக்கிரத்தில், வராஹ முகத்தையும், தாமரை யிதழ் போன்ற கண்களையும், சந்திர கிரீடத்தையும், உருக்கி வார்த்த தங்கம்போன்ற ஒளியை உடைய சரீரத்தையும் அந்திச் சிவப்பையும், சிவந்த மலர் மாலைகளையும், கலப்பை உலக்கை, சங்கம், சக்கிரம், பாசம், அங்குசம், அபயம், வரதம் இவைகளால் சோபிக்கும் கைகளையும், உடைய மஹா வாராஹியானவள், உன்மத்த, கபால, பீஷண, டமருபாஸ்கர, ரவிபக்ஷக, கால, சண்ட, மஹாமந்தானர்களென்னும் அஷ்ட பைரவர்கள் புடைசூழ, ஜம்பினி முதலிய சேனைகளோடு கூடி வீற்றிருப்பாள்.

Rewilder Digital Library

17. பவழக் கோட்டை :—

இது பவழங்களாற் செய்த அநேக கோபுரங்களும், பதுமைகளும், துவஜங்களும், உடைத்தாய் மிக்க ரமணீயமாயிருக்கும். இதற்கும் பதினாறுவது கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள ஸ்தலத்தில் உருக்கிச் சாய்த்த தங்கம் போற் பிரகாசிக்கும் அனேக ஸ்தானங்களும் உத்தியான வனங்களும், சிறந்து விளங்குவனவாயிருக்கும். அங்கே சிவப்பு நிறமுள்ள யோகினிக் கூட்டங்கள் வசிக்கும்.

18. நவரத்தினப் பிராகாரம் :—

இக்கோட்டையும் இதர கோட்டைகளைப்போன்று பல சிறப்புக்களை யுடையதாய் விளங்கும். இதற்கும் பதினேழாவது கோட்டைக்கும் இடையில், தனது காந்தியினால் பத்துத் திக்குகளையும் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்யும் மாணிக்க மண்டபமுண்டு. அதில் நீலமேக நிறமும், செந்தாமரை மலரைப் போன்ற கண்களும், வைஜயந்தி வனமாலைகளுக்கும், கௌஸ்துப மணிக்கும், மஹா லக்ஷ்மிக்கும், இருப்பிடமாகிய அகன்ற மார்பும், சங்கத்தைச் செயிக்கும் கண்டமும் உடைத்தாய்க் கிரீடம் மகர குண்டலம் முதலிய பல ஆபரணங்கள் விளங்க, பீதாம்பரதாரியாய்ச் சங்கம் சக்கிரம் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து, கருடவாகனாரூடராய் பிரஹ்லாத, புண்டரீக, நாரதாதி பக்த ரக்ஷகராயும், துஷ்டராக்ஷஸ சிக்ஷகராயுமுள்ள மஹா விஷ்ணு, திரிபுரசுந்தரீ ஆராதனையில் தற்பரராய் வீற்றிருப்பார்.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ நகரத்தின,

3. மஹாபத்மாடவீ பிராகாரங்கள்; சிந்தாமணி க்ருஹம்.

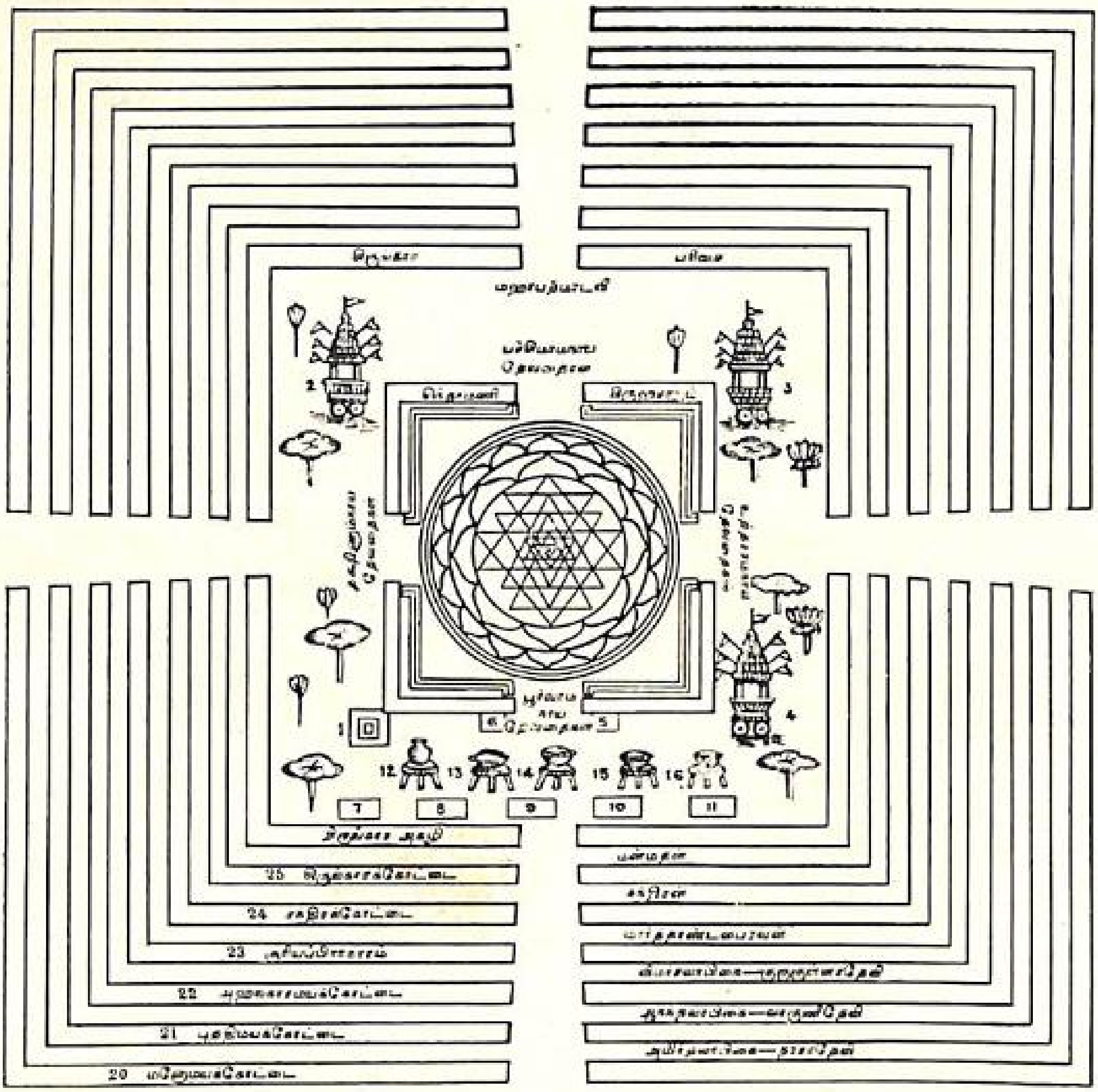

1. சிதக்னி குண்டம்.
2. பரதேவதையின் ரதம்.
3. சியாமளையின் ரதம்.
4. வாராஹியின் ரதம்.
5. சியாமளையின் கிருஹம்.
6. வாராஹியின் கிருஹம்.

7.—11. பிரஹ்மா, விஷ்ணு, உருத்திர, மஹேஸ்வர ஸதாசிவர்களின் கிருஹங்கள்.

12.—16. பூஜா பாத்திரங்கள்.

17. சிந்தாமணி கிருஹராஜம்—ஸ்ரீ சக்கிரம்.

Digital Library

19. நாநாரத்தினப் பிராகாரம் :—

இது சந்திரமண்டலத்தைத் தொடும்படியான மணிச் சிகரங்களேயும், கோபுரங்களேயும், மற்றுமுள்ள பல சிறப்புக்களேயும் உடைத்தாய் விளங்கும்.

இதற்கும் பதினெட்டாவது கோட்டைக்கும் இடையே யுள்ள ஸ்தலமானது ரத்தினமாளிகைகளாலும் உத்தியான வனங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கும். அன்றியும், இங்கே பொன்னுல் செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கால் மண்டபம் ஒன்றுண்டு. இதில் சந்திரசேகரனும், பவானீ சமேதனுமான ஈசானன், நந்தி, பிருங்கி, முதலிய சிவ கணங்களும், உருத்திர கணகளும், புடைசூழ திரிபுரஸுந்தரியை வணங்கிக்கொண்டு மஹா ஆநந்தத்தோடு வசிப்பான்.

20. மனேமய ப்ராகாரம்:—

இக் கோட்டைக்கும் பத்தொன்பதாவது கோட்டைக்கும் இடையேயுள்ள பிரதேசமானது ஸ்வர்ண மயமாய்ப் பிரகாசித்து அநேக நந்தவனங்களோடு கூடி விளங்கும். அங்கே முத்துமயமான அன்னப்பக்ஷிகளும், இந்திர நீலம் போன்ற வண்டுகளும், நிறைந்துள்ளதும், சஞ்சலமாகிய பல தரங்கங்களேயுடையதுமான அமிர்தவாபிகை யொன்றுள்ளது. இவ்வாவியில் முத்து மணிகளாற் செய்யப்பட்ட ஓடத்தின் மீது சிந்தூர பாடல நிறமான அங்கங்களே யுடையவளும், சந்திர கலேயைச் சிரசில் அணிந்தவளும் பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தை யுடையவளும், தளிர்போற் சிவந்த கீழுதட்டில் பிரகாசிக்கும் மந்தஹாஸத்தை யுடையவளும், யௌவன கர்வத்தை யுடையவளுமான தாரா தேவி பல சக்திக் கூட்டங்கள் சூழ வசித்துக் கொண்டிருப்பாள்.

21. புத்திமயப் பிராகாரம்:—

இது மிகவும் மனோஹரமாய் விளங்கும். இதற்கும் மனோமயக் கோட்டைக்கும் இடையில் ஆநந்தவாபிகை யுள்ளது. இவ்வாபிகைக்குக் கெம்புக்களாலாக்கிய படிக ளுண்டு. பிரஹ்மாநந்தத்தை யருளச் செய்யும் சிறப் பினை வாய்ந்த இவ்வாபிகையில் மாணிக்க மயமான தோணியின்மேல் வாருணீ தேவி வீற்றிருப்பாள். இவ் வாருணீ தேவி பல ஆபரணங்களைப் பூண்டு, கருணை பெருகும் கடைக்கண் பார்வையை யுடையவளாய்ப் பல் லாயிரந் தோழிகள் துடுப்புகளைக் கையில் பூண்டு படகைச் செலுத்திக்கொண்டும் ஆநந்தமாய்ப் பாடிக்கொண்டு மிருப்பார்கள்.

22. அஹங்காரக் கோட்டை:—

இது மிகவும் உந்நதமாய், மற்றக் கோட்டைகளைவிட அதிகச் சிறப்புகளை யுடையதாய் விளங்கும். இதற்கும் புத்திமயக் கோட்டைக்கும் இடையில் நறுமணமும் குளிர்ச்சியுமுடைய தென்றற் காற்று மெல்ல வீசிக் கொண்டிருக்கும். அன்றியும் கரைகளின் மேல் மோதிக் கொண்டிருக்கும் அலைகளையும், பக்ஷி ஜாலங்களும், வண்டு களும், பரமாநந்தத்தினுற் செய்யும் கோலாகல சப் தத்தையும் உடைய விமர்ச வாபிகை ஒன்று அங்கு உண்டு. அவ்வாபிகையில் நடுவே ஓரிரத்தின மயமான ஓடத்தின் மீது புங்கன் தளிரைப் போன்று கருநிறமுள்ள சரீரத்தோடும் மதிவதனத்தோடும், அங்கயற்கண்க ளோடும், பூர்ண சந்திரிகையைப் போன்ற மந்தஹாஸத் தோடும், செஞ்சந்தனக் குழம்பு பூசப்பட்ட மார்பினோடும் துடி போன்ற இடையோடும் விளங்கும் குருகுள்ளா

தேவியானவள் பல்லாயிரம் சுந்தரத் தோழிகள் தன்னைச் சுற்றிப் பணிவிடை செய்ய நாணேற்றிய வில்லைக் கையில் தாங்கி விளங்குவாள்.

23. சூரியப் பிராகாரம்:—

இது பதினன்கு லோகங்களையும் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருக்கும். இதற்கும் இருபத்திரண்டாவது கோட்டைக்கும் இடையில், பேரொளிவீசும் மாணிக்க மண்டபத்தில் இரத்தின சிம்மாதனத்தின் மேல் சுவர்ண மயமான பத்மத்தின் நடுக் கர்ணிகையில் செம்மலர்களாலாக்கிய மாலையைப் பூண்டு, கிரீட குண்டலங்கள் துலங்கச் செஞ்சந்தனம் மேனியிற் பூசிக்கொண்டு சக்ஷுஷ்மதீ, சாயாதேவி யென்னும் தேவிகளோடு கூடி, மார்த்தாண்ட பைரவன் (சூரிய மூர்த்தி) வசிப்பான்.

24 சந்திரப் பிராகாரம்:—

இது நேத்திரானந்தமாய் விளங்கும். இதன் மேற்பாகத்தில் பனிமலையைப்போல் வெண்மையும் தண்மையும் உடைய நிலவும், நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களும் உண்டு அவற்றின் நடுவே ஸுதாநிதியாகிய சந்திரன் பேரானந்தத்தோடு வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பான்.

25. சிருங்காராவரணம் :—

இது சுவர்ண, ரஜத, இரத்தின மயமான சிகரங்களையும், கோபுரங்களையும் துவஜங்களையும் உடையது. இதற்கும் இருபத்தினன்காவது கோட்டைக்கும் இடையில் ரமணீயமான மாடங்களும் (மாளிகைகள்) உபவனங்களும் இன்னோரன்ன பல சிறப்புக்களும் உள்ளன. இக்கோட்டையைச் சுற்றிச் சிருங்காரப்பரிகை (அகழ்) ஒன்றுண்டு,

இதற்கு அதிபதியாகிய மன்மதன் அவ் வகழியின் கரை யில் உள்ள மணிமயமான உப்பரிகையின் மீது சிருங்கார தேவதைகளோடு கூடி வசித்துக் கொண்டிருப்பான்.

இருபத்தைந்தாவது கோட்டைக்கும் உள்ளே ஸர்வ தெய்வப் பெண்களால் போற்றப்படும் சிந்தாமணி மய மான பிராகாரம் ஒன்றுண்டு. இதற்கும் சிருங்காரக் கோட்டைக்கும் இடையில் மஹா பதும வனம் ஒன்றுள் ளது. இம் மஹா பதுமவனத்தினிடையே சிந்தாமணி கிருஹராஜம் உள்ளது. அக்கிருஹத்தில், பரதேவதை யின் பூஜைக்குரித்தான ஐந்து பாத்திரங்கள் உண்டு. (அவை சங்கபாத்திரம், ஸ்ரீ பாத்திரம், பலி பாத்திரம், பாத்ய, அர்க்கிய, ஆசமனதி பாத்திரம், தீர்த்தபாத்திரம்) ஒவ்வொரு பாத்திரமும், அக்கினி மண்டல சொரூபமான ஆதாரத்தையும், சூரிய மண்டல ரூபமான பாத்திரத்தை யும், ஸோம மண்டல மயமான அமிர்தத்தையும் உடைய தாய்ப் பிரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்திர, மகேஸ்வர, ஸதாசிவ கலைகளோடும், பஞ்ச ரத்தினங்களோடுங் கூடி கந்த புஷ் பாக்ஷதைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வேதோக்த ஸூக்தங் களால் தூய்மையாக்கப்பட்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

இத்தகைய பூஜாபாத்திரங்களுக்குக் கீழ், மஹா திரிபுரஸுந்தரீ சரணாரவிந்த ஸேவாபரர்களான பிரஹ்மா விஷ்ணு, ருத்திர, மகேச்வர, ஸதாசிவர்களின் இல்லங்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

மஹா திரிபுரசுந்தரியின் அரண்மனையாகிய சிந்தா மணி கிருஹத்தின் அக்கினி மூலையில் அப்பரதேவதையின் உற்பத்தி ஸ்தானமானதும், பேரொளியோடு கொழுந்து விட்டு எரிந்துக் கொண்டிருப்பதுமான சிதக்கினி குண்ட

மும், நிருதி மூலையில் பரதேவதையின் திவ்விய ரதமும், வாயுமூலையில் சியாமளா தேவியின் தேரும், ஈசான மூலையில்ஸேநா நாயகியாகும் மஹாவாராஹீ தேவியின் ரதமும் விளங்கும்.

அன்றியும் மேற்படி சிந்தாமணி கிருஹத்தின் கிழக்குத் துவாரத்தின், வலது பக்கத்தில் மந்திரிணீயாகிய சியாமளாதேவியின் கிருஹமும், ஷை துவாரத்தின் இடது பக்கத்தில் ஸேநாநாயகியாகிய வாராஹியின் கிருஹமும் உள்ளன.

கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, என்னும் நான்கு திக்குகளின் துவாரங்களில் சதுராம்நாய தேவதைகள் சதுரங்க சேனைகளோடு கூடிக் காவல் பூண்டிருப்பார்கள். இத்தகைய மஹா மஹிமையோடு விளங்குவதுதான் ஸ்ரீ சக்ர நகரமாகும். இந்நகரமே ராஜராஜேஸ்வரியின் தேஜோ மயமான கிருஹமாகும்.

இக் கிருஹ ராஜத்தின் நடுவில் பிரஹ்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்வரன் கால்களாகவும், ஸதாசிவம் பலகையாகவும் விளங்கும் பஞ்சப்பிரஹ்ம மஹா சிங்காதனத்தின்மேல் "ஸர்வாநந்த மய பிந்து பீடம்" ஒன்றுள்ளது. இப்பிந்து பீடத்தின்மேல்தான் பரதேவதை வீற்றிருப்பது. இப்பிந்து பீடத்தின் கீழ் எட்டுச் சக்கிரங்களுண்டு. இவ் வெட்டுச் சக்கிரங்களோடுள்ள பிந்துபீடமே ஸ்ரீ சக்கிரம் எனப்படும்.

ஸ்ரீ சக்கர விளக்கச் சருக்கம்

1. முதலாவது த்ரைலோக்ய மோஹன சக்கிரம்-- இது நாற்சதுரமாய் மூன்று பிராகாரங்களோடு விளங்கும். இது முதலாவது ஆவரணமாகும். இதன் முதல் ரேகையில் பரதேவதையின் தேக காந்திகளையே சரீரமாகத் தரித்த அணிமா, மஹிமா, இலகிமா, ஈசித்வ, வசித்வ, ப்ராகாம்ய, புக்தி, இச்சா, ப்ராப்தி, ஸர்வகாம மென்னும் தச ஸித்தி தேவதைகளும், இரண்டாவது ரேகையில் பிராஹ்மீ, மாஹேஸ்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்திரீ, சாமுண்டா, மஹாலக்ஷ்மீ என்னும் அஷ்டமாத்ருகைகளும், மூன்றாவது ரேகையில் ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ, ஸர்வவித்ராவிணீ, ஸர்வாகர்ஷிணீ, ஸர்வவசிகரிணீ, ஸர்வோந்மாதினீ, ஸர்வமஹாங்குசீ, ஸர்வகேசரீ, ஸர்வபீஜ, ஸர்வயோனி, ஸர்வத்ரிகண்டா என்னும் பத்து முத்ரா தேவதைகளும் வசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களின் சரீர காந்திகள் சூரியனையும் தோற்றுவிக்கும்படியானவை. இவைகளுக்குப் பிரகட யோகினிகள் என்றுபெயர். இவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாகிய திரிபுரை யென்னும் சக்ரேஸ்வரி அக்ர (முன்) பாகத்தில் ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்து யோகினீ கணங்கள் புடைசூழப் பேரானந்தத்தோடு விளங்குவள்.

2. இரண்டாவது ஸர்வாசா பரிபூரக சக்கிரம் :—

இது பதினாறு தளங்களையுடைய கமலமாகும். இதில் காமாகர்ஷிணீ, புத்யாகர்ஷிணீ, அஹங்காராகர்ஷிணீ, சப்தாகர்ஷிணீ, ஸ்பர்சாகர்ஷிணீ, ரூபாகர்ஷிணீ, ரஸாகர்ஷிணீ, கந்தாகர்ஷிணீ, சித்தாகர்ஷிணீ, தைர்யாகர்ஷிணீ, ஸ்மிருத்யாகர்ஷிணீ, நாமாகர்ஷிணீ, பீஜாகர்ஷிணீ, ஆத்

ஸ்ரீ சக்கிரம்.

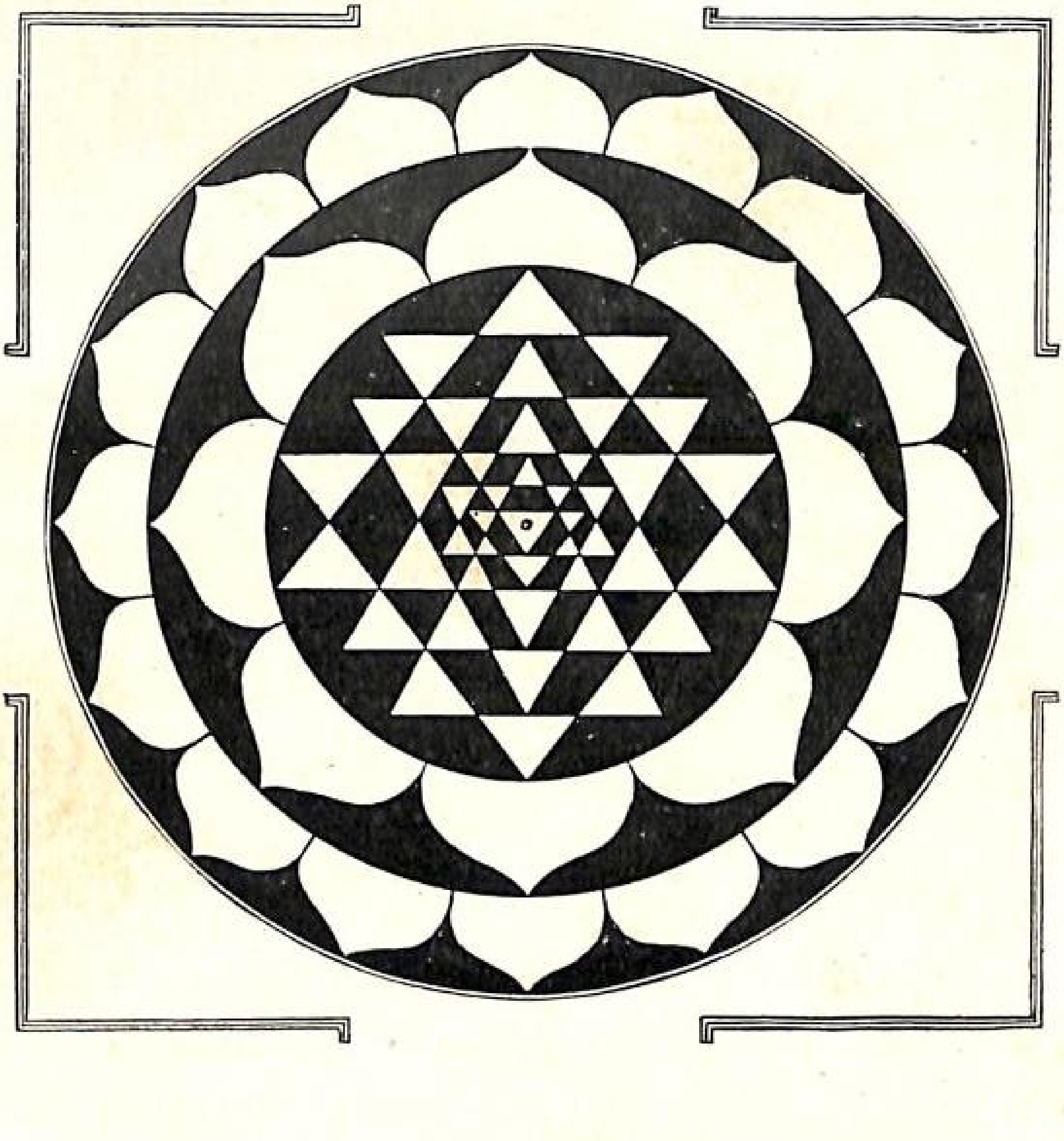

பிந்துத்ரி கோணவஸுகோண தசாரயுக்ம
மன்வச்ர நாகதளஸம்யுத ஷோடசாரம் |
விருத்தத்ரயஞ்ச தரணீஸதனத்ரயஞ்ச
ஸ்ரீசக்ர மேததுதிதம் பரதேவதாயா: ||

2A 56
Q25

மாகர்ஷிணீ, அம்ருதாகர்ஷிணீ, சரீராகர்ஷிணீ; என்னும் பதினாறு ஆகர்ஷிணீ தேவதைகள் வசிப்பார்கள். இவர்களுக்குக் குப்த யோகினிகள் என்று பெயர். இவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவாய் திரிபுரேசீ யென்னும் சக்ரேச்வரீ தேவி மணிபீடத்தின்மேல் வீற்றிருந்து ஆவரண தேவதைகள் வணங்க ஆநந்தமாய் இருப்பாள்.

3. மூன்றாவது ஸர்வ ஸம்க்ஷோபண சக்கிரம் :—

இது எட்டிதழ்ப் பதுமம். இந்த தளங்களில் குப்ததரயோகினிகள் என்னும் பெயரையுடைய அநங்ககுஸுமா, அநங்கமேகலா, அநங்கமதனா, அநங்கமதனாதுரா, அநங்கரேகா அநங்காங்குசா, அநங்கவேகினீ, அநங்கமாலினீ என்னும் எட்டு சக்திகள் பாசம், அங்குசம், வரதம், அபயம்,என்பவற்றைக் கையில் தாங்கிச் செம்மையான வஸ்திரங்களையும், புஷ்ப மாலைகளையும் தரித்துக்கொண்டு மஹா திரிபுரசுந்தரீ தேவியின் தியானத்தில் ஒரு முகப்பட்ட மனத்தர்களாய் விளங்குவார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாகிய திரிபுரசுந்தரீ யென்னும் சக்ரேச்வரீ, சக்ரதேவதைகள் சேவிக்க முன்னருள்ள சிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பாள்.

4. நான்காவது ஸர்வ ஸௌபாக்ய தாயக சக்கிரம்:—

இந்த சக்கிரம் பதினான்கு முக்கோணங்களை யுடையது. அந்த முக்கோணங்களில் ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ, ஸர்வவித்ராவிணீ, ஸர்வா கர்ஷிணீ, ஸர்வாஹ்லாதினீ, ஸர்வஸம்மோஹினீ, ஸர்வஸ்தம்பினீ, ஸர்வஜ்ரும்பிணீ, ஸர்வவசங்கரீ, ஸர்வரஞ்சனீ, ஸர்வோந்மாதினீ, ஸர்வார்த்தஸாதனீ, ஸர்வஸம்பத்திபூரணீ, ஸர்வமந்த்ரமயீ,

ஸர்வதுவந்துவக்ஷயங்கரீ, என்னும் நாமங்களையுடைய பதினுன்கு ஸம்பிரதாய யோகினிகள் வசிப்பார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவாய் திரிபுரவாஸினி யென்னும் சக்ரேச்வரீ அவ் வாவரண தேவதைகள் புடைசூழ மணிமயமான ஆஸனத்தின்மேல் அமர்ந்து விளங்குவாள்.

5. ஐந்தாவது ஸர்வார்த்த ஸாதக சக்கிரம் :—

இது பஹிர்த்தசாரம் என்னும் வெளியே யுள்ள பத்து முக்கோணங்களையுடைய சக்கிரமாகும், இக்கோணங் களில் குளோத்தீர்ண யோகினிகள் என்னும் பெயரை யுடைய ஸர்வஸித்திப்ரதா, ஸர்வ ஸம்பத்ப்ரதா, ஸர்வ ப்ரியங்கரீ, ஸர்வமங்களகாரிணீ, ஸர்வ காம்ப்ரதா, ஸர்வ துக்கவிமோசனீ, ஸர்வமிருத்யுப்பிரசமனீ, ஸர்வ விக்கின நிவாரணீ, ஸர்வாங்க சுந்தரீ, ஸர்வ ஸௌபாக்ய தாயினீ என்னும் பத்து தேவதைகள் பரிவார ஸமேதர்களாய் வாஸஞ் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களுக்கெல் லாம் ஈசையாய்த், திரிபுராஸ்ரீ என்னும் சக்ரேச்வரீ, பரிவார தேவதைகள் போற்ற, ஸ்வர்ண ஸிம்ம!ஸனத்தின் மேல் வீற்றிருப்பாள்.

6. ஆறவது ஸர்வ ரக்ஷாகர சக்கிரம் :—

இது, உள்ளே பத்து முக்கோணங்களை யுடையது. இவற்றில் உள்ள ஆவரண தேவதைகளுக்கு நிகர்ப்ப யோகினிகள் என்று பெயர். இவர்கள் ஸர்வக்ஞா, ஸர்வசக்தி, ஸர்வ ஐச்வர்யப்பிரதா, ஸர்வஞானமயீ, ஸர்வ வியாதி விநாசினீ, ஸர்வாதார ஸ்வரூபா, ஸர்வபாப ஹரா, ஸர்வாநந்தமயீ, ஸர்வரக்ஷாஸ்வரூபிணீ, ஸர்வேப் ஸித பலப்ரதா என்னும் திருநாமங்களை யுடையவராவர். இவர்கள் ஜபமாலையையும் புஸ்தகத்தையும் கையில் தாங்

கிப் பச்சைக் கற்பூரம் போன்ற வெண்மையான திரு மேனியை யுடையவராய் விளங்குவார்கள். இவர்களுக் கெல்லாம் நாயகியாய்த் திரிபுராமாலினீ யென்னும் சக் ரேச்வரீ, சக்ரதேவதைகள் பணிய, ரத்தின சிம்மாதனத் தின்மேல் வீற்றிருப்பாள்.

7. ஏழாவது ஸர்வரோக ஹர சக்கிரம் :—

இந்த சக்கிரமானது எட்டு கோணங்களை யுடையது. இக்கோணங்களில் வசினீ, காமேச்வரீ, மோதினீ, விமலா, அருணா, ஜயினீ, ஸர்வேச்வரீ, கௌளினீ என்னும் பெயர் களை யுடைய ரஹஸ்ய யோகினீகள் வசித்துக்கொண் டிருப்பார்கள். இவர்களுக்கு வாக்தேவதைகளென்றும் வேறு பெயருண்டு. இவ்வாவரண தேவதைகளின் நாயகி யாகிய திரிபுரா ஸித்தாம்பாள் என்னும் சக்ரேச்வரீயான வள் மஹாபீடத்தின் மேல் வீற்றிருப்பாள்.

8. எட்டாவது ஸர்வ ஸித்திப்ரதாயக சக்கிரம் :—

இது பத்தியிலுள்ள முக்கோணமாகும். இந்த முக்கோணத்திற்கும் அஷ்டகோணத்திற்கும் இடையில் வலது பாகத்திலும் இடது பாகத்திலும் மேல் பாகத்தி லும் மூன்று நாற்கோணங்கள் உண்டு. இந்த நாற் கோணங்களில் ஸகல அஸ்த்ர தேவதைகளும், தனுசு, பாணங்கள், பாசம், அங்குசம் முதலிய ஆயுத தேவதை களும் வசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். முக்கோணத்தில் தனக்கு அதாவது ஸாதகனுக்கு எதிர்முகமாயுள்ள கோணத்திலுள்ள காமகிரி ஆலயத்தில் அக்கினிமயமான காமகிரி பீடத்தின்மேல் வாக்பவபீஜ ஸ்வரூபிணியும், காதி வித்யாமய பிரம்மாத்மக சக்தியுமாகிய மஹா காமேஶ்வரீ தேவியானவள், பாசம், அங்குசம், அம்ருத

கலசம், கபாலம், வரத அபய முத்திரைகள் இவைகளைத் தனது ஆறு கரங்களிலும் உடைத்தாய், பூஷணங்களின் மணித் திரட்கதிர்கள் நாற்றிசைகளிலும் பரந்தொளிரத் திவ்வியவஸ்த்ர, கந்த, புஷ்ப மாலைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, சதுரங்க சேனைகளுடன் மித்ரேசநாத நவ யோனி சக்கிர, ஆத்ம தத்துவ, சிருஷ்டி கிருத்திய, இச்சா சக்தியோடு கூடி விளங்குவாள்.

வலது கோணத்தில் ஹாதிவித்யா ஸ்வரூபிணியாய் சூரியமண்டலமாகும் ஜாலந்தர பீடத்தில் ஷஷ்டீசநாத ரோடு கூடி உள், வெளித் தசாரங்கள் இரண்டிற்கும் பதி னன்கு கோணத்திற்கும் நாயகியாய் வித்தியா தத்துவ, ஸ்திதி கிருத்திய, ஞானசக்தி ஸ்வரூபிணியாய், காமராஜாத் மக காமகலா ஸ்வரூபிணியாய், பிரஹ்மாண்ட கோடிகளைச் சிருஷ்டிக்கவும், காக்கவும் ஆற்றலுள்ளவளாய்ச் சகல பரி வாரங்கள் புடைசூழ விஷ்ணு சக்தியாய் விளங்கித் தனது ஆறு கரங்களிலும் பாசம், அங்குசம், பாணம், வில், புஸ் தகம், ஜபமாலைகள் விளங்க, வஜ்ஜிரத்தைப்போல் பிர காசிக்கும் திருமேனியையுடைய மஹாவஜ்ரேச்வரீ மகா வைபவத்துடன் வீற்றிருப்பாள்.

இடது கோணத்தில் ஸாதி வித்தியா ஸ்வரூபிணியாய்ச் சந்திர மண்டல ரூப பூர்ணகிரி பீடத்தில், உட்டீசாநந்த நாதரோடு கூடி நாற்கோணம், பதினாறு இதழ், எட்டு இதழ் பதுமங்கள் இவைகளுக்கு நாயகியாய்ச் சிவ தத்துவ, ஸம்ஹார கிருத்திய, கிரியா சக்தி, சக்திபீஜ ஸ்வரூபிணி யாய், ருத்திராத்மக சக்தியாய்ப் பூர்ண சந்திரனை யொத்த திருமேனியை யுடையவளாய்த் தனது ஆறு கரங்களி லும் வில், அம்பு, பாசம், அங்குசம், புத்தகம், அபய

முத்திரைகளைத் தரித்தவளாய், மணிமயமான பூஷணங்களையும், உடைகளையும் பூண்டு மஹாபகமாலினி என்னும் தேவி வீற்றிருப்பாள்.

இவர்களுக்கு அதிரஹஸ்ய யோகினிகள் என்று பெயர். இம்மூவருக்கும் அதாவது மஹா காமேச்வரீ, மஹா வஜ்ரேச்வரீ, மஹா பகமாலினிகளுக்கு நாயகியாகிய திரிபுராம்பா சக்கிரேச்வரீ முக்கோணத்தின் எதிர்க் கோணத்திலுள்ள இரத்தின சிம்மாதனத்தின் மேல் வசிப்பள்.

9. ஒன்பதாவது ஸர்வாநந்தமய சக்கிரம் :—

முக்கோணத்தின் மத்தியில் பிரஞ்ஞான ஸ்வரூபமாயும், யோகிகளால் தியானித்தற்குரியதாயுமுள்ள ஸர்வாநந்த மயமென்னும் பிந்து சக்கிரத்தில் மாயா மயங்களாகும் கயிறுகளால் கட்டப்பட்டிலகும் கறுப்புப் பட்டுத் திரை (திரஸ்கரணி)யும், மல்லிகை, முல்லை முதலிய நறுமணப் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பஞ்சப் பிரஹ்ம மஹா மஞ்சமும் அதன்மேல் விரித்துள்ள இலவம்பஞ்சு மெத்தையும், சிவ தத்துவம் முதல் பிரிதிவி தத்துவம் ஈருகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவ ரூபமான படிகளும் ஸதாசிவ ரூபமான பட்டுத் தலையணைகளும் விளங்கும். இத்தகைய மகிமை வாய்ந்த மஞ்சத்தின்மேல் திரிலோக சுந்தரனும் காமேச்வரனுமான பரப்ரஹ்மம், பாசம், அங்குசம், கரும்புவில், புஷ்ப பாணங்களைத் தனது நான்கு கைகளிலும் தரித்துக்கொண்டு திவ்விய வஸ்திர பூஷணங்களை அணிந்து ; அழகில் மிக்க அறமாதர் பலர் வெஞ்சாமரை வீசிக்கொண்டும், இனிய வீணைகானம் செய்துகொண்டும், இன்னும் இவ்விதமான பல உபசாரங்களைச்

செய்துகொண்டும் சூழ்ந்து நிற்க, மஹா வைபவத்தோடு அமர்ந்திருப்பார். அவருடைய இடது தொடை யென்னும் மஹாபீடத்தின் மேல் த்ரிலோக மோஹினியும், சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் காரணமானவளும், ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரையும், சாந்த ரஸ ஸ்வரூபிணியும், ஸகல லோக மாதாவும், சிறந்த வஸ்திர பூஷண புஷ்பமாலைகளை யணிந்தவளும், குங்குமப் பூவைப் போன்ற திருமேனியை யுடையவளும் ஸமஸ்த சக்கிர பரிவார ஸமேதையும், பரப்ரஹ்ம சக்கிர மயமானவளும் மஹா ஒட்டியாண பீட ஸ்வரூபிணியும், சர்யாநந்த நாதாதிகளோடு கூடி விளங்குபவளும், ஸர்வத்திற்கும் நாயகியுமான மஹா த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவி விளங்குவாள்.

இப் பிந்துவோடு கூடிய முக்கோணத்தின் மேலுள்ள நாற்கோணத்தில், ஸாதகனுடைய வலப் பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கமாக மூன்று ரேகைகள் உண்டு. இந்த மூன்று ரேகைகளில் குருமண்டல தேவதைகள் வீற்றிருப்பார்கள். ஒன்று என்று குறிப்பிட்ட மேல் ரேகையில் திவ்விய ஒக குருமண்டலமும, இரண்டாம் ரேகையில் ஸித்த ஒக குருமண்டலமும், மூன்றும் ரேகையில் மானவ ஒக குருமண்டலமும் விளங்கும்.

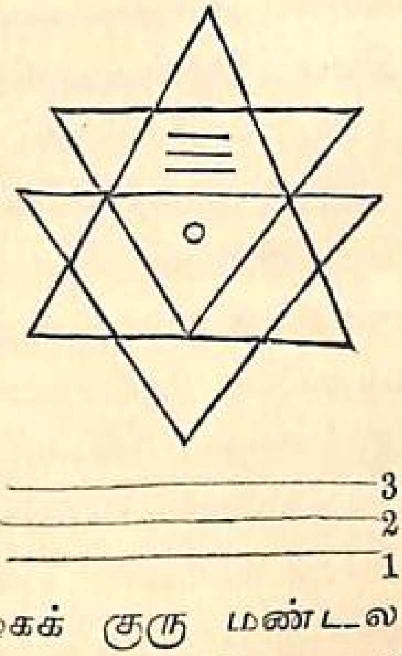

இத்திவ்விய, ஸித்த, மானவ ஒகக் குரு மண்டல தேவதைகளின் பெயர்கள், அவரவர்கள் ஸம்பிரதாயத்திற்கேற்க பேதப்படும். இச் சம்பிரதாயங்கள் பலவகைப் படும்; அவற்றுள் காதி வித்யா ஸம்பிரதாயம், ஹாதி

வித்யா ஸம்பிரதாயம், ஸாதிவித்யா ஸம்பிரதாயம், மஹா ஷோடசீ ஸம்பிரதாயம், பராஸம்பிரதாயம் என்பவை முக்கியமானவையாகும். இக்குரு மண்டலத்தின் மூன்று கோடுகளில் மானவ ஓகக் கோட்டில், ஸாதகன், தனது குருவையும் ஸித்த ஓகக் கோட்டில் தனது பரம குருவையும், திவ்விய ஓகக் கோட்டில் தனது பரமேஷ்டி குருவையும் பாவித்து பூஜித்தல் வேண்டும்.

நித்தியா தேவதைகள் :—

மத்திய முக்கோணத்தில் மூன்று கோடுகளிலும், ஒவ்வொரு கோட்டிலும் அவ்வைந்து தேவதைகள் வீதம் பதினைந்து தேவதைகள் விளங்குவார்கள். இப்பதினைந்து நித்தியா தேவதைகளுக்கும், காமேச்வரீ, பகமாலினீ, நித்யக்லின்னே, பேருண்டா, வஹ்நிவாஸினி, மஹா வஜ்ரேச்வரி, சிவதூதீ, த்வரிதை, குலஸுந்தரீ, நித்தியை, நீலபதாகா, விஜயா, ஸர்வமங்களா, ஜ்வாலாமாலினீ, சித்ரா என்பன பெயர்களாகும். பதினாறுவது நித்யை மஹா நித்யையாகும். இம் மஹா நித்யாதேவியைப் பிந்துவில் பாவித்தல் வேண்டும்.

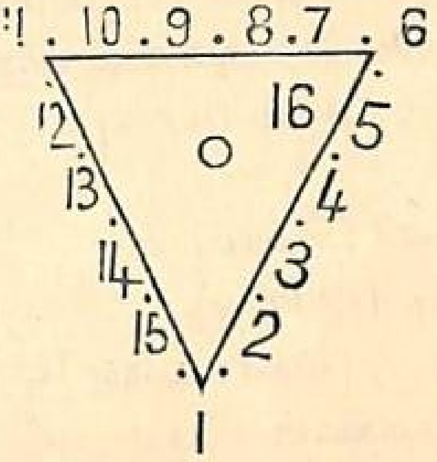

அன்றியும் அம்மத்தியத் திரிகோணத்தின் நாற்றிசைகளிலும் காமேஸ்வர காமேஸ்வரிகளின் ஆயுதங்களான பஞ்சபாணங்கள், தனுசு, பாசம், அங்குசம் என்னும் ஆயுத தேவதைகள் விளங்குவார்கள்.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ சக்கிர விளக்கமும் ஆவரண தேவதைகளின் பெயர்களும் ஒருவாறு சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டன.

இனி நமது சரீரத்தில் ஸ்ரீ சக்கிர பாவனை செய்யும் கிரமத்தைச் சற்று விவரிப்போம் :—

பைந்தவம் ப்ரஹ்மரந்த்ரே ச மஸ்தகே ச த்ரிகோணகம் ।
லலாடே'ஷ்டாரசக்ரம் ச ப்ரூமத்யே'ந்தர்தசாரகம் ॥
பஹிர்தசாரம் கண்டே து மன்வஸ்ரம் ஹ்ருதி ஸம்ஸ்திதம் ।
நாபௌ ச வஸுபத்ரம் ச கட்யாம் ஷோடசபத்ரகம் ॥
வ்ருத்தத்ரயம் சோருப்யாம் பாதயோஶ் சதுரஸ்ரகம் ।

என்னும் பிரமாணப்படி

நமது சரீரத்தில் :—

பிரம்ம ரந்திரம்	—	பிந்துஸ்தானம்.
மஸ்தகம் அல்லது சிரசு	—	திரிகோணம்.
லலாடம் அல்லது நெற்றி	—	அஷ்டகோணம்.
ப்ருமத்தியம் (புருவமத்தி)	—	அந்தர்த்தசாரம்.
கண்டம் அல்லது கழுத்து	—	பஹிர்த்தசாரம்.
ஹ்ருதயம் (மார்பு)	—	மந்வச்ரம் அல்லது பதினான்கு கோணம்.
நாபி (தொப்புள்)	—	அஷ்டதள பத்மம்.
கடி (இடுப்பு)	—	ஷோடசதள பத்மம்.
ஊரு (தொடைகள்)	—	விருத்தத்ரயம்.
பாதங்கள்	—	பூபுரம்.

ஆகப்பாவித்தல் வேண்டும்.

இது, சரீரத்தில் வெளிப் படையான அங்கங்களில் ஸ்ரீ சக்கிர பாவனையாம். மூலாதாராதி சக்கிரங்களில் ஸ்ரீ சக்கிரத்தைப் பாவிப்பதும் உண்டு. அது எங்ஙனமெனின் :—

1. மூலாதாரத்திற்குக் கீழ் உள்ள ஸஹஸ்ராரம்		பூபுரம்.
2. அதற்குமேல், விஷுவமென்னும் ஆறிதழ்ச் சக்கிரம்	—	பதினாறு தளபத்மம்.
3. மூலாதாரம்	—	அஷ்டதளபத்மம்
4. ஸ்வாதிஷ்டானம்	—	சதுர்த்தசாரம்.
5. மணி பூரகம்	—	பஹிர்த்தசாரம்.
6. அநாஹதம்	—	அந்தர்த்தசாரம்
7. விசுத்தி	—	அஷ்டகோணம்.
8. உள்நாக்கு (இந்திரயோனி)	—	மத்திய முக்கோணம்
9. ஆஞ்ஞை	—	பிந்து.
10. பிரஹ்மரந்திரம்	—	மஹா பிந்து.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ சக்கிரத்திற்கும் சரீர சக்கிரத்திற்கும் ஐக்கியம் செய்தல் அவசியம்.

ஸ்ரீ சக்கிரமானது பரப்பிரஹ்மமாகும் பரதேவதையின் ரதமாதலின் அது சரீரமே யாகும்.

"ஆத்மானம் ரயிநம் வித்தி ஶரீரம் ரதமேவ து"

என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. ஸ்ரீ நகரமும் அதுவே யாகும். இவ்விஷயம் பாவநோபநிஷத்தில் நன்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் சுருக்கம் இங்கு கூறப்படும் : —

1. ஸ்ரீ குரு நாதரே மேலாகிய காரணமாகும் சிற்சக்தியாகும். இத்தகையை விமரிச சக்தியானது தேகத்தில் இரு கண்கள், இரண்டு காதுகள், இரண்டு நாசித்துவாரங்கள், வாய், பாயு, உபஸ்தம்என்னும் ஒன்பது துவா

ரங்களின் மூலமாய் ஸ்புரிக்கின்றது. ஆதலின் இவ் வொன்பது துவாரங்களும் குருஸ்வரூபமானவை.

2. நவ சக்கிர மயமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ சக்கிரமே தேகமாகும்.

3. சரீரத்திலுள்ள அஸ்தி (எலும்பு) தாதுவே வாராஹீயாகும். மாமிசமே குரு குள்ளாதேவியெனப் படுவள். வாராஹீ பிதா; குரு குள்ளாவாகிய பலிதேவ தையே தாய்.

4. நான்கு ஸமுத்திரங்களே தர்மாதிநான்கு புரு ஷார்த்தங்கள்.

5. தேகமே நவரத்தினத் தீவு.

6. மாம்ஸம், ரோமம், துவக்கு (சருமம்), இரத்தம், சுக்கிலம், மஜ்ஜை, அஸ்தி, மேதை, ஓஜஸ்ஸு என்னும் ஒன்பது தாதுக்களும்; புஷ்பராகம், நீலம், வைடூரியம், பவழம், முத்து, மரகதம், வஜ்ஜிரம், கோமேதகம், பத்ம ராகம் என்னும் நவரத்தினக் கண்டங்களாகும்.

7. மனத்தின் ஸங்கற்பங்களே ஸந்தானம், ஹரி சந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கதம்பம் என்னும் கல்பக விருக்ஷங்களாகும்.

8. தேஜஸ்ஸாகும் மனமே கல்பக உத்தியான வனம்.

9. நாவினுல் உணரத்தக்க இனிப்பு, புளிப்பு, கசப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு, என்னும் ரஸங்களே வஸந்த, கிரீஷ்மாதி அறுவித ருதுக்களாகும்.

10. ஞானமே (விசேஷ) அர்க்கியம். இதுவென்று பஞ்சேந்திரியங்களால் சுட்டி அறியக்கூடியயாவும் நைவேத்தியத்திற்குரிய (அவிஸ்) பதார்த்தங்களாகும். அறிபவனே, அதாவது, தானே, ஹோமஞ் செய்பவன் ஆகும். ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம் என்னும் திரிபுடிகளின் அபேதபாவனையே ஸ்ரீ சக்கிர பூஜையாகும்.

11. நியதியோடு கூடிய சிருங்காரம், பயானகம் ரௌத்திரம், பீபத்ஸம், ஹாஸ்யம், வீரம், கருணை, அத்புதம், சாந்தியென்னும் ஒன்பது ரஸங் (சுவை)களும் அணிமாதி பத்து ஸித்தி தேவதைகளாகும்.

12. காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், புண்ணியம், பாபம், இவை எட்டும் பிராஹ்மியாதி எட்டு மாத்ருகா சக்திகளாம்.

13. மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை யென்னும் ஆறுதாரங்களும், மூலாதாரத்திற்குக் கீழுள்ள குளஸஹஸ்ராரமும், மேலுள்ள அகுள ஸஹஸ்ராரமும், உள்நாக்கும் சேர்ந்து ஒன்பது ஆதாரங்கள். இவற்றின் ஸமஷ்டி ஒன்று, ஆக பத்தும் ஸர்வ ஸங்க்ஷோபிண்யாதி பத்துமுத்ரா தேவதைகளாம்.

14. பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, ஜிஹ்வை, ஆக்கிராணம், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் என்னும் பதினைந்தும் இங்ஙனம் விகாரப்பட்ட மனமும், சேர்ந்து பதினாறும், பதினாறிதழ்க் கமலத்திலுள்ள காமாகர்ஷிணீ முதலிய பதினாறு சக்திகளாம்.

15. பேசுதல், ஏற்றுக்கொள்ளுதல். நடத்தல், கழித்தல், ஆநந்தித்தல் என்னும் ஐந்து கர்மேந்திரியங்களின் தொழில்களும், தியாகபுத்தி, கிரகிக்கும் புத்தி, உபேக்ஷா புத்தி, ஆக எட்டும் அஷ்டகமலத்திலுள்ள அநங்க குஸுமாதி எட்டு சக்திகளாகும்.

16. அலம்புஸா, குஹூ, விச்வோதரி, வாரணு, ஹஸ்தி ஜிஹ்வை, யசோவதி, பயஸ்வினீ, காந்தாரீ, பூஷா, சங்கினீ, ஸரஸ்வதீ, இடை, பிங்கலை, சுஷும்னை என்னும் பதினன்கு நாடிகளின் சக்திகளே ஸர்வ ஸங்க்ஷோபிணி முதலிய பதினன்கு கோண தேவதைகளாவர்.

17. பிராணன், அபானன், வியானன். உதானன், ஸமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்ஜயன். என்னும் பத்து வாயுக்களே பஹிர்த்தசாரத்திலுள்ள ஸர்வ ஸித்திப்பிரதை முதலிய பத்து தேவதைகளாவர்.

18. மேற் கூறிய தசவாயுக்களோடு சேர்க்கையாகும் உபாதிபேதத்தினல் ஜாடராக்னியானது ரேசகம், பாசகம், சோஷகம், தாஹகம், ப்லாவகம் என்னும்தொழில்களையும்,

19. க்ஷாரகம், உத்காரகம், க்ஷோபகம், ஜ்ரும்பகம், மோஹகம் என்னும் தொழில்களையும் செய்து, பிராணிகள் புஜித்த பக்ஷியம், போஜ்யம், சோஷ்யம், லேஹ்யம், பேயம் என்னும் ஐந்து வித ஆகாரத்தை ஜீரணம் செய்கின்றது.

ஜாடராக்கினியானது பிராணுதி, ஐந்து வாயுக்களோடும் நாகர்தி ஐந்து உபவாயுக்களோடும் சேர்ந்து தனது பத்து கலைகளினுல் மேற்கூறிய பத்து தொழிற் பெயர்களை யடைகின்றதென அறிக.

20. ரேசகம் முதல் மோஹகம் ஈருகவுள்ள பத்து அக்னிகலைகளே அந்தர்த்தசார சக்கிரத்திலுள்ள ஸர்வக்ஞாதி பத்து சக்திகளாவர்.

21. சீதம், உஷ்ணம், சுகம், துக்கம், இச்சை, ஸத்வம், ரஜசு, தமசு, என்னும் எட்டு, அஷ்டகோண சக்கிரத்தின் சக்திகளாகிற வசினீ முதலியவராவர்.

22. சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளே ஐந்து புஷ்ப பாணங்கள்.

23. மனமே கரும்புவில்.

24. ராகமே (ஆசை) பாசம்.

25. துவேஷம் அங்குசமாகும்.

பாசாங்குச தனுர்ப்பாணங்கள் பரதேவதையின் ஆயுதங்களாகும்.

26. அவ்யக்தம், மஹத்தத்வம், அஹங்காரம் என்பவையே காமேஸ்வரீ, வஜ்ரேஸ்வரீ, பகமாலினீ என்னும் மத்திய த்ரிகோண சக்திகளாவர்.

27. நிருபாதிக ஞானமே காமேஸ்வரர்.

28. ஸதா ஆநந்தகனமாயுள்ள ஆத்ம ஸ்வரூபமே பரதேவதையாகும் லலிதை.

29. பரதேவதையின் செம்மை நிறமானது எல்லாவற்றின் விமர்சம் என்னும் விசாரணையேயாம்.

30. அநன்ய (பேதமற்ற) சித்தத்தினலேயே ஸர்வ ஸித்திகள் (ஏற்படும்).

31. அடிக்கடி அநுஸந்தானஞ் செய்வதே உப சாரங்களாகும்.

32. நான், நீ, உண்டு, இல்லை, செய்யத்தக்கது, செய்யத்தகாதது, உபாஸிக்கத்தக்கது என்னும் விகற்பங் களை யெல்லாம் ஆத்மாவில் லயம் செய்தலே ஹோம மாகும்.

33. இப் பாவனோபநிஷத்தில் ஒன்றுமுதல் முப்பத் திரண்டு வாக்கியங்களில் கூறப்பட்ட குருபாவனை முதல் ஹோமாந்தமான பாவனைகளின் பாஸ்பர பேதங்களை யொழித்து அபேதபாவனை செய்தலே தர்ப்பணமெனப் படும்.

34. காலமானது பதினைந்து திதிகள் வடிவமாய்ப் பரிணமித்திருக்கின்றதென உணர்தல் (அவசியம்).

35. இங்ஙனம் மூன்று முகூர்த்தங்கள் அல்லது இரண்டு முகூர்த்தங்கள் அல்லது ஒரு முகூர்த்தம் பாவிக் கும் ஸாதகன் ஜீவன்முக்தன் ஆகின்றான். அவனே சிவ யோகியென்று கூறப்படுவன்.

36. காதி மதரீதியாய் அந்தஸ்சக்கிர பாவனைகள் பிரதிபாதிக்கப்பட்டன.

37. எவன் இங்ஙனம் அறிகின்றானோ அவன் "அதர்வ சிரஸ்ஸை" அத்யயனம் செய்தவன் ஆகின்றான்—என் பது பாவனோபநிஷத்தின் சுருக்கமாகும்.

இங்ஙனம், முமுக்ஷுவாகும் ஸாதகன் ஸ்ரீ சக்கிரத் திற்கும், தனது சரீரத்திற்கும் யாதொரு பேதமும் இல்லையென நன்கு அறிவதோடு பூமி, அந்தரிக்ஷம்,

ஸ்வர்க்கம் என்னும் பிரஹ்மாண்டமும் ஸ்ரீ சக்கிரத்தை விட வேறன்று எனத்தெளிதல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ சக்கிரமானது சிவசக்திகளின் ஐக்கிய ரூபமாகும். சிவ சக்கிரங்கள் நான்கு ; அவை பிந்து, அஷ்டதள கமலம், பதினாறுதள கமலம், பூபுரம் என்பன. சக்தி சக்கிரங்கள் ஐந்து ; அவை மத்திய முக்கோணம், அஷ்டகோணம், உள்தசாரம், வெளித்தசாரம், பதினான்கு கோணம், என்பனவாம். இவற்றுள் முக்கோணத்தைப் பிந்துவோடும் ; அஷ்டகோணத்தை அஷ்டதள கமலத்தோடும் ; உள், வெளி என்னும் இரண்டு தச கோணங்களைப் பதினாறு தளகமலத்தோடும்; பதினான்கு கோணத்தைப் பூபுரத்தோடும், ஐக்கியப்படுத்தி சிவ சக்திகளின் ஐக்கியத்தை யுணர்தல் வேண்டுமென்பது சம்பிரதாயமாகும். சக்தியைச் சிவத்தோடு ஐக்கியம் செய்வதுதான் ஜீவப்பிரஹ்மைக்கிய மெனப்படும். சித்சக்தி அல்லது பிரஹ்ம வித்தியோபாஸனா மார்க்கமாய், ஹயக்ரீவர், வியாஸர், தூர்வாஸர், அகஸ்தியர் தத்தாத்ரேயர், வஸிஷ்டர் முதலிய ஸகல ரிஷிகளும், கோரக்ஷநாதர், மத்ஸ்யேந்திர நாதர் முதலிய சகல சித்தர்களும், காளிதாஸர், ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் முதலிய பெரியார்களும் நித்தியாநந்தப் பெருவாழ்வை யடைந்துள்ளார்கள். ஆதலின் அத்தகைய சாக்தாத்வைதம் ஈண்டு சுருக்கமாய் விவரிக்கப்படுகின்றது.

நிர்விசேஷ நிருபாதிக பிரஹ்மமே காமேஸ்வரர். இவர் கேவலம் பிரகாச வடிவினர். இந்த நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தில், சூரியனிடத்தில் கிரணங்களைப் போல்,

அபின்னமான (பிரிக்க முடியாத) ஒரு சக்தியுண்டு. இது சித்சக்தி என்று கூறப்படும்.

"ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" "ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம ॥"

என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுவது இந்த சித்சக்தியையே யாகும். இது விமர்ச வடிவம். இதுதான் அஹம்பத லக்ஷ்யார்த்த வடிவ கூடஸ்த ஸ்வரூப சாக்ஷியாகும். ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களில் ஜாக்கிர, ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி அவஸ்தைகளையும் அவற்றின் விவகாரங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்வதனால் திரிபுரஸுந்தரீ யென்றும், சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள் மின்னல், அக்னி, மனம் என்னும் பிரகாசப் பொருள்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்வதால் இராஜ ராஜேச்வரீ யென்றும், யாவராலும் "நான் நான்" என்று அநுபவிக்கப் படுதலால் பரா ஹந்தை யென்றும், எல்லா விகல்ப (பேத) ஞானங்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதால் சிதி அல்லது ஸம்வித் என்றும், ஜடசக்தியாகும் அவித்தையினால் தோன்றும் ஸகல அத்தியாஸங்களையும் நிவர்த்திப்பதனால் வித்யை யென்றும், இந்த சிற்சக்தியே விவகரிக்கப்படுகின்றது.

இத்தகைய பிரஹ்மாபின்ன சிற்சக்தியினின்றும், ஸர்வ ஜீவர்களின் கர்மாக்களின் நிமித்தமாய், அவரவர்களுக்கு, அவரவர்களின் புண்ணிய பாப அநுபவ ரூபமான சுக துக்கங்களை யடைவிக்கப் போக்கிய வடிவப் பிரபஞ்சம் சிருஷ்டி செய்தற் பொருட்டு ஜட சக்தியென்னும் ஒரு கல்பித சக்தி யுண்டாயிற்று. ஒரு பெரு மணல்வெளியில் சூரிய கிரணங்களின் சம்பந்தத்தால் இல்லாததான பேய்த்தேர் என்னும் கானல் ஜலம் தோற்றியதுபோல் அஜ்ஜடசக்தியினின்றும் காலத்திரயத்திலும் இல்லாத

தான மாயை யுண்டாயிற்று. அம்மாயையினின்றும், கானல் ஜலப் பிரவாஹம்போல் அவ்வியக்தமும், மஹத் தத்துவ அஹங்காரங்களும் தோன்றின. அவ்வகங்காரத் தினின்றும் ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களும் தோன்றின. இதுவே ஸர்வப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக் கிரமமாகும்.

சித்சக்தியபின்ன பிரஹ்ம சேதனம் ஜடமாயுள்ள மாயையில் அநுப்பிரவேசஞ் செய்து காரணேச்வரன் எனப்படுவன்.

இங்ஙனமே அவ்யக்த, மகத்தத்துவ, அகங்காரங் களில் சேதனம் அநுப்பிரவேசம் செய்து ஸூத்ராத்மா (அந்தர்யாமி), ஹிரண்யகர்ப்பன், விராட் என்னும் பெயர் களையும் பெறுகின்றது. இங்ஙனமே ஜடசக்தியாத்மக மாயா பரிணமங்களான சர்வ பிரபஞ்சத்திலும், அஸ்தி பாதி பிரிய வடிவ சிற்சக்தியோடு நிர்விசேஷ சேதனம் அதிஷ்டானமாய் விளங்குகின்றது. இதுதான் சிருஷ்டி கிரமத்தின் சுருக்கமாகும். சித்சக்தியபின்ன பிரஹ் மத்தினிடத்தில், கயிற்றில் பாம்புபோல், இப்பிரபஞ்சம் தோற்றுதலால் இதைச் சித்விவர்த்தம் என்றும், ஜடாத் மக மாயையின் விரிவு ஆதலின் மாயா பரிணமமென்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறும். நாமரூபாத்மக பிரபஞ்சமானது, அஸ்தி பாதி பிரிய வடிய அகண்டாகார விருத்தி ஞானத் தினுல், பிரஹ்ம ஸ்வரூப * அபிவியஞ்சக மாதலின் இது முமுக்ஷுவிற்கு ஹேயமல்ல. ஈஸ்வர சிருஷ்ட மாதலின் அது பிரளய பர்யந்தம் நாசமும் அடையாது. ஈஸ்வர சிருஷ்டியில் அடங்கிய ஒவ்வொரு பொருளும் ஜீவனது துக்கத்திற்குக் காரணமேயல்ல; மற்றூ ஜீவ

* தோற்றுவாய்

சிருஷ்டியாகிய பேதமே அதாவது ஈஸ்வர சிருஷ்டியில் அடங்கிய வஸ்துக்களில் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பரஸ்பர பேதமே துக்கத்திற்குக் காரணமாகும். பேத தர்சனமே அஞ்ஞானம்; பேத தர்சனம்தான் துவைதம். துக்க காரணமாகும் இந்த ஜீவ சிருஷ்ட பேதம்தான் மித்யை யென்று அறிதல் வேண்டும். பேதம் சத்தியமென்று ஜீவர்கள் நினைப்பதால் பின்ன வஸ்துக்களிடத்தில் ஆசையும், ஆசையால் பிரவிருத்தியும், அவாவின பொருள் கிட்டாதபோது துக்கமும், இச்சித்த அப்பொருள் கிடைக்காமற் செய்தவர்களின்மேல் த்வேஷமும், இங்ஙனமே லோபமோஹாதி ஸகல துர்க்குணங்களும் உண்டாய்ப் பேதப் பிரவிர்த்தியில் சுழன்றுகொண்டு ஜனனமரண ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர். இதுதான் பந்தமாகும். இது ஜீவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டதேயாகும். ஜீவத்தன்மையுள்ள வரையில் பந்தமுண்டு. ஜீவத்தன்மையானது, தானல்லாத ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களைத் தான் என்னும் அஹங்காரமும், தனக்கு எந்த வகையிலும் சம்பந்தப்படாத ஆந்தர பாஹ்யப் பொருள்களில் தனது என்னும் மமதையுமே ஆகும். அவித்தையால் தோற்றும் பந்தம் ஒழிதற்கு ஞானமாகும் வித்தையே சிறந்த காரணமாகும். இங்கே வித்தை யென்பது பிரஹ்ம வித்தை அல்லது ஸ்ரீ வித்தையாகும்.

இந்த ஸ்ரீ வித்யாஸ்வரூபிணியான பராஸம்வித்தானது யாருடைய சித்தத்தில் ஸ்புடமாய் விளங்குமோ அவனே, பேதத்தைக் காரணமாய்க் கொண்டு தோற்றின சகல அநர்த்தங்களாகும் பண்டாஸுரன் முதலிய சத்ருக்களை யொழித்து, ஸ்வாராஜ்யத்தை யடைதற்குரிய யுவ ராஜாவாவன். அவன், தனது ஞானத்தின் மகிமை

யால் கற்பிதமாய்த் தோன்றும் சகல அநாத்ம பேதங்களை யொழித்து சிவசக்தியைக்கியப் பேரானந்த ஸாகரமாய் விளங்குவான். இதுதான் சாக்தாத்வைதத்தின் சுருக்கமாகும்.

இதுகாறும் ஸ்ரீ நகரத்தின் † இருபத்தைந்து கோட்டைகளின் விவரமும், அவற்றிற்குள் விளங்கும் சிந்தாமணி கிருஹத்தின் வர்ணனையும், அதற்குள் இலங்கும் பஞ்சப் பிரஹ்ம மஹா மஞ்சத்தின் பெருமையும், அதன்மேலுள்ள ஸ்ரீ சக்கிரத்தின் விளக்கமும், ஆவரண தேவதைகளின் சிறப்பும் ஒருவாறு சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டன. மற்றும் ஸ்ரீ சக்கிரத்தினுடையவும் ஆவரண தேவதைகளினுடையவும் அத்யாத்ம தத்துவமும் ஒருவாறு கூறப்பட்டன. அன்றியும் ஸ்ரீ வித்யோபாஸ்தியின் மஹா பலனான சாக்தாத்வைத விமர்சமும் மிகு சங்கிரகமாகவும் செய்யப்பட்டது. விஸ்தாரமாய் அறிய விரும்புவோர் ஞானார்ணவம், தந்திரராஜம், தந்த்ரஸாரம், மாத்ருகா சக்கிர விவேகம், ஸௌபாக்ய ரத்னாகரம், யோகினீ ஹ்ருதயம் (வாமகேச்வர தந்த்ரம்), * காமகலா விலாசம், * வரிவஸ்யா ரஹஸ்யம், திவ்விய மங்கள த்யானம், முதலிய நூல்களைக் குரு முகமாய்ச் சிரவணஞ் செய்து அறியவும்.

---

† 25 கோட்டைகள், 9 சக்கிரங்கள் இவைகளின் அத்யாத்ம விமர்சம் இந்நூலாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட "பரா பூஜா வாஸனா விமர்சம்" என்னும் நூலில் விஸ்தாரமாய் அறியலாம்.

** இவ்விரண்டு நூல்களும் விருத்தி யுரையுடன் இந்நூலாசிரியரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அச்சிடப்படும்.

பாவனோபநிஷத்தின் சுருக்கத்தில் கூறப்பட்டபடி ஸ்ரீ நகரமும் அதன் கோட்டைகளும், சரீரமும் சரீரத்தி லுள்ள பற்பல தாதுக்களுமேயாமென்று நன்கு புலப்படு கின்றன. ஸ்ரீ சக்கிரமும் அங்ஙனமே யிருக்கின்ற தென்று புலப்படுகின்றது.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾 ।
𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍁𑌃 ॥

என்னும் ச்ருதிப் பிரமாணப்படி மேற்கூறிய விஷயம் சித்தாந்தமாகின்றது.

பிண்ட, அண்ட, க (ஆகாச) கோளங்களும் ஸ்ரீ சக் கிரமே யாகும். ககோளம், பூகோளம், சரீரம் முதலிய யாவற்றிற்கும் மனமே காரணமாய் இருப்பதால் மனமே ஸ்ரீ சக்கிரமாகு மென்பது பரம சித்தாந்தமாம். மனமே ஸ்ரீ சக்கிர மென்றும், மனத்தின் விருத்திகளே ஆவரண தேவதைகளென்றும், அம்மனத்தின் அதிஷ்டானமாய் விளங்கும் கூடஸ்தஸாக்ஷியே பரதேவதை என்றும் அறிக.

பிண்டம்:—சர்மம் (தோல்), இரத்தம், மூளை, மஜ்ஜை, எலும்பு என்னும் ஐந்து தாதுக்களும் சக்தி மூல கங்கள். சுக்கிலம், தேஜஸ், பிராணன், ஜீவன் என்னும் நான்கும் சிவ மூலகங்கள். இவ்வொன்பது தாதுக்களும் சேர்ந்து சரீரமாகின்றது.

அண்டம்:—பஞ்ச பூதங்கள், சக்தி மூலகங்கள்; மாயை, சுத்தவித்யை, ஈச்வர, ஸதாசிவ தத்துவங்கள் சிவ மூலகங்கள். ஆக ஒன்பது தத்துவங்களோடு கூடி விளங்கு

வது பிரஹ்மாண்ட மாதலின் அதுவும் ஸ்ரீ சக்கிர வடிவமே.

க (ஆகாய) கோள பூகோளங்கள் :—

ஸ்ரீ சக்கிரத்தில் உள்ள ஒன்பது ரேகைகளே ஆகாயத்திலுள்ள சூரியன் முதலிய நவக்கிரஹங்கள். நவ கண்டங்களோடு விளங்கும் பூகோளமும் ஸ்ரீ சக்கிரமே.

இங்ஙனம் தன்னையும் (சரீரத்தையும்), குருவையும், ஆத்மஸ்வரூப பராசக்தியையும், மந்திரத்தையும், ஸ்ரீ சக்கிரத்தையும், பூமண்டலத்தையும், வானத்தையும், பிரஹ்மாண்டத்தையும், ஏக ரூபமாய்ப் பாவிக்க வேண்டுமென்பது ஸ்ரீ வித்யோபாஸனையின் சிதையாத சித்தாந்தமாகும். இந்த பரம சித்தாந்தம் யாரோவொரு மஹா புருஷனுக்கு ஸித்திக்குமேயாயின் அவன் கிருத கிருத்தியன் ஆவான். அவனே தன்யன். அவனே முக்தன். அத்தகைய நிலையை, இந்நூலைப் படிப்பவர்க்கு அருள் புரியுமாறு, குருமூர்த்தி வடிவமாய் உள்ள பரதேவதையை வணங்குவோமாக. சிவம்.

ஸ்ரீ பரதேவதார்ப்பண மஸ்து.

———

𑍐

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑌕𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌲𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥

(𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌤𑍀)

ஸ்ரீ க்ரோத பட்டாரகரேன்னும்
துர்வாஸ மஹரிஷியால் இயற்றப்பட்ட
ஆர்யாத்விஶதீயேன்னும்

"ஸ்ரீ லலிதாஸ்தவ ரத்நம்".

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑌂
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍂𑌢𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌰𑌾𑌗𑌶𑍋𑌣𑌂
𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌿𑌨𑍀𑌜𑌾𑌰𑌕𑍋𑌰𑌕𑌾𑌪𑍀𑌡𑌮𑍍 ॥ க ॥

1. தனது இடது மடியின் மேல் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ வல்லபை தேவியினால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவராயும், செங்கழுநீர் புஷ்பத்தை மலரச் செய்யும் பால சந்திரனைச் சிரசில் தரித்துக் கொண்டிருப்பவராயும், குங்குமத் தூள்களினால் சிவந்த நிறத்தை உடையவராயும் உள்ள யானை முகத்தானை வணங்குகிறேன்.

ஸ ஜயதி ஸுவர்ணஶைலஃ

ஸகலஜகச்சக்ரஸங்கடிதமூர்த்திஃ ।

காஞ்சநநிகுஞ்ஜவாடீ

கந்தலதமரீப்ரபஞ்சஸங்கீதஃ ॥ ௨ ॥

2. எல்லா அண்டங்களையும் தத்தம் இடங்களில் நிறுவத் தகுந்த வடிவமுடையதும், தங்கமயமான கொடி வீடுகளில் விளங்கும் தேவதைகளின் சமூகத்தினல் பாடப் பட்ட இனிய கானத்தையுடையதாயும் விளங்கும் மஹா மேரு பருவதம் ஸர்வோத் கிருஷ்டமாய் விளங்கட்டும்.

ஹரிஹயநைர்ருதமாருத

ஹரிதாமந்தேஷ்வவஸ்திதம் தஸ்ய ।

விநுமஃ ஸாநுத்ரிதயம்

விதிஹரிமஹேஶவஸதிபூதம் ॥ ௩ ॥

3 அந்த மஹா மேருவின் கிழக்கு, தென் மேற்கு, வடமேற்குத் திக்குகளின் கோடியில் இருக்கின்றதாயும், பிரும்ம, விஷ்ணு, ருத்திர லோகங்களுக்கு ஆதாரமானது மான மூன்று தாழ்வரைகளையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

மத்யே புநர்மநோஹர

ரத்நருசிஸ்தபகரஞ்ஜிததிகந்தம் ।

உபரி சதுஃஶதயோஜந—

முத்துங்கம் ஶ்ருங்கபுங்கவமுபாஸே ॥ ௪ ॥

(4) இம்மூன்று தாழ்வரைகளுக்கும் நடுவில் அழகிய இரத்தினக் காந்திக் கூட்டங்களினல் மனேஹரமான

திகந்தங்களையுடையதாயும், மேலே நானூறு யோஜனை உயரமுள்ளதாயுமான சிறந்த மலைச் சிகரத்தை யுபாசிக்கின்றேன்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨
𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑌾𑌲𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂
𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 ॥ ௫ ॥

(5) அச்சிகரத்தின்மேல் நானூறு யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளதாய்த் தேவசில்பியாகும் மயனால் நிர்மிக்கப்பட்ட, அநேக கோட்டைகளோடு மனோரம்யமாய் விளங்கும் ஆதிவித்தையின் நகரத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕
𑌷𑌟𑍍𑌶𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌃 ।
𑌅𑌯𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂
𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

(6) ஆயிரத்து அறுநூறு யோஜனை தூரம் நாலுபககத்திலும் சுற்றளவுள்ள இரும்பு மயமான முதல் கோட்டையைச் சரண மடைகின்றேன்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣
𑌯𑍋𑌜𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌂𑌮𑌿𑌤𑌾𑌯𑌃 ।
𑌪𑌟𑍍𑌟𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋
𑌪𑍌𑌷𑍍𑌪𑌨𑌵𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌲𑌃 ॥ ௭ ॥

7. இந்தக் கோட்டைக்கு மேலே ஏழு யோஜனை தூரத்தில், அலைகள் போல் சலிக்கும் நிழலையுடைய இரண்டாவதாகிய வெண்கலக் கோட்டையானது, என்னிடம், சந்தோஷத்தைச் சேர்த்து வைக்கட்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 8 ॥

8. இவ்வெண்கல இரும்புக் கோட்டைகளின் நடுவில், ஸ்வதந்திரமாகத் திரிந்து கொண்டிருக்கும் வண்டுகளின் ஆரவாரத்தினால், அழகையும், மந்த மாருதத்தின் பரவுதலையுங் கூடிய உபவனத்தை (தோட்டத்தை) ப்பூஜை செய்து உபாசிக்கின்றேன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 9 ॥

9. அங்கே, இந்திர நீலம்போல் கருநிறமுள்ள பத்ரகாளியை ஆலிங்கனஞ்செய்து கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவரும், மதுபானத்தினால் வேகமாய்ச் சுழலும் கண்களையுடைய வருமான மகாகாளர் என் மனதில் விளையாடட்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ 10 ॥

10. இதற்கு ஏழு யோஜனைக்கப்பால், தாம்பரத்தினால் செய்யப்பட்டுள்ள மூன்றுருவதாய் விளங்கும் கோட்டையானது சூர்ய சந்திரர்கள் உள்ளவரையில் மங்களத்தைச் செய்யட்டும்.

ஐயெ்ய தயொஷ்ஷ ஊணிஊய
வஜ்ஜவஶாவாஷ்ஸ-ஙிநவக்ஷஜீ தாழ ।
கஜ்ஜாZெநாகஹவாடீ௦
கஜெய ஊகாரதவ௦கிஜாவாஜாழ ॥ ॥ 11 ॥

11. வெண்கல தாமிரக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில், இரத்தின மயமான தளிர், கொப்பு புஷ்பம் இவைகளால் அழகானதாயும், புஷ்பத்தேனால் சேறுக்கப்பட்ட பாத்தியை அடைந்துள்ள கல்பவிருக்ஷப் பிரதேசத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தத்ர ஊயாஊாயவஶீ.
தாராணீஷ்ஹா௦தாராணஓரதிகொாராஹ்வாழ ।
ஆஙி௦மிெதாZவதாஜா—
ஊநிஶ்௦ வ்யஊதாஹாதிவாஷ்ஷாஷ்ஷு: ॥ ॥ 12 ॥

12. அக்கல்ப விருக்ஷத் தோட்டத்தில், அழகிய கண்களையுடைய மதுஸ்ரீ, மாதவஸ்ரீ என்ற ஸ்திரீகளால் ஆலிங்கனஞ் செய்யப்பட்டுப் புஷ்பாஸ்திரத்தைக் கையிலேந்தி விளங்கும் வஸந்தருதுநாதனானவன் என்னை இரக்ஷிக்கட்டும்.

நஊத தஷாதிாஹாமெ
நாகிவயொஜ்ஜ௦விஶ்ரஜஷ௦ வாதழ ।
ஷீஷாகூரதி௦ தாஶீய௦
ஷிதகிராணாஜொகமிஊஷஜ:ஷாஜழ ॥ ॥ 13 ॥

13. அதற்கு மேல், தேவ மார்க்கத்தைத் தாவித் தடுக்கும் சிகரக் கூட்டங்களையுடையதாயும், வெண்மையான சந்திர கிரணங்களினால் சுத்தமாக விளங்கும் நான்காவதான ஈயக்கோட்டையை நமஸ்கரியுங்கள்.

ஸாலத்ரயாந்தராலே
ஸாலஸ்யாலிகபோதவல்கிதமலயஸமாருதாயாம் ।
ஸந்தானவாடிகாயாம்
ஸக்தம் சேதோஸ்து ஸததமஸ்மாகம் ॥ ॥ 14 ॥

14. தாம்பர ஈயக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில், ஸரஸமான வண்டுகள், மாடப் புறாக்கள் இவைகளின் விளையாட்டால் அழகிய சந்தன மரங்கள் நிறைந்த, ஸந்தான வாடிகையில் எங்கள் மனம் பற்றியிருக்கட்டும்.

தத்ர தபநாதிதப்த:
ஸம்ராஜ்ஞீசரணஸம்ஸ்ம்ருதிஸ்வஸ்தாந்த: ।
ஶுக்ரஶ்ரீஶுசிஶ்ரீஸஹிதோ
க்ரீஷ்மர்துர்திஶது கீர்திமாகல்பம் ॥ ॥ 15 ॥

15. அங்கே சூரியனால் மிக்கவெப்பத்தை யடைந்தவனும், பரதேவதையான ஸாம்ராக்ஞியின் பாதபத்மங்களை ஸ்மரித்த காரணத்தால், நல்ல மனதையுடைய சுக்ரஸ்ரீ, சுசிஸ்ரீ என்ற நாரீ மணிகளோடு கூடியவனுயுமுள்ள கிரீஷ்மருது நாதனானவன் கற்பகாலம் வரையில் கீர்த்தியைச் செய்யட்டும்.

உத்தரவீதி தயோர்—
ஜடிலவனோத்பூதஜ்வாலகவாடக: ।
ப்ரகடயது வமநிஶம் ந:
ப்ராகார: காம்ஸ்யரசிதோ(அ)பீஷ்டம் ॥ ॥ 16 ॥

16. இதற்கு மேலுள்ள உன்னதமான சிகரத்தில் பறந்துகொண்டிருக்கும் தங்கமயமான கொடிகளோடு கூடிய பித்தளை மயமான ஐந்தாவது கோட்டையானது எங்களுக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்யட்டும்.

ஸூாகாரயொ௦ஜ் உயெ்)
வஹவிதாZ நுஜுத வணுஹொஜெஷா ।
ஹரிவநு நதூுவாடீ
ஹா தாடீநுஜெஷஹ உஷூநு நாதாவழ ॥ ॥ 17 ॥

17. இந்த ஈய, பித்தளைக் கோட்டைகளுக்கு நடுவில், பஞ்சம ஸ்வரத்தில் கானஞ்செய்யும் குயிற் கூட்டங்கள் நிறைந்த ஹரிசந்தன வாடிகாப் பிரதேசமானது எங்கள் சந்தாபத்தை வேரோடு களையட்டும்.

தது நஹஃஸீு உுவெ்ே—
ஷூரணீஉுவெ்ஹஸீநிதஃ வரிதஃ ।
வஜூாடூஹாஸவெரா
வாஜூாவஜிதிகம் தநொதுு வஷிகதஃ ॥ 18 ॥

18. அத் தோட்டத்தில் நபஸ்ரீ, நபஸ்யஸ்ரீ முதலிய அநேக ஸ்திரீகளோடு சூழ்ந்துள்ளவனும், வஜ்ராட்டஹாஸஞ் செய்பவனுமான வர்ஷருதுநாதனானவன் எமதபீஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யட்டும்.

வஜ்ரம் = மேகம்.

உாரு த(எ)யொஜநடிஜெர ।
உஹநீயதூலஸ்வொதீரெ ஹாமெ ।
ஹதூ௦ குஷீஷ ஷஷூஃ
ஸூாகாரஃ வணுஹொஹயாதுுஉயஃ ॥ ॥ 19 ॥

19. இந்தத் தோட்டத்திற்குமேலே ஏழு யோஜனை தூரத்தி லிருக்கிறதாயும், பூஜிக்கத் தகுந்ததாயும், பஞ்ச லோகங்களால் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ளதாயும் உள்ள, ஆறாவதான கோட்டையானது எனக்கு மங்களத்தைச் செய்யட்டும்.

அநயோரந்தரவஸுதே—
ஸங்க்ஷோபிதவ்யகாவாஸமயாயாம் ।
மந்தாரவாடிகாயாம்
மாநஸமங்கீகரோது மே விஹ்ருதிம் ॥ ॥ 20 ॥

20 இப்பித்தளைக் கோட்டைக்கும் பஞ்சலோகக் கோட்டைக்கும் நடுவிலுள்ளதாயும், திவ்விய புஷ்ப வாசனையுடையதாயுமுள்ள மந்தார விருக்ஷப் பிரதேசத்தில் என் மனது எப்பொழுதும் விளையாடட்டும்.

தஸ்யாமிஷோர்ஜலக்ஷ்மீ—
தருணீப்யாம் ஶரத்ருதுநாத: ஸதா ஸஹித: ।
அப்யர்ச்யயந்ஜீயா—
ஸம்பூர்ணகோடிஸௌரபை: குஸுமை: ॥21॥

21. அந்தத் தோட்டத்தில் இஷ ஸ்ரீ, ஊர்ஜ ஸ்ரீ, என்ற பெண்களுடன் ஸதா ரமித்துக்கொண்டும், வாஸனை நிறைந்த புஷ்பங்களினால் அம்பாளைப் பூஜித்துக்கொண்டுமிருக்கும் சரத்ருது நாதனானவன் நன்கு விளங்கட்டும்.

தஸ்யோபரி (ஏ) ஸப்தயோஜந
த்ருஷ்டே திவ்யாம்பரஸ்வஜநவ: ।
கல்யாண தகவி தஶ தி:
கல்யாணம் திஶது ஸதா ஸப்தஸ்வராஷ்டா: ॥ ॥ 22 ॥

22. இதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில், பிரகாசிக்கும் சிகரக் கூட்டங்களையுடைய, வெள்ளியாற் செய்யப்பட்டுள்ள ஏழாவது கோட்டையானது மங்களத்தை செய்யட்டும்.

உயெ்யு_தயொ8-ரோ_ஜூய
ஞ்ஂவி_தவிடவாற_விரோ_தகஜுகணூர ।
ஶ்ரீ_வாரிஜா_தவாடீ
ஶ்ரி_யஉநிஶஂ ஷிஶ_தா ஶ்ரீ_தவொநெக்ஷஶா ॥ 23 ॥

23. இப் பஞ்சலோக வெள்ளிக் கோட்டைகளுக்கு இடையில், ஆகாயத்தை அளாவும்படி சப்திக்கும் குயில்களையுடையதாய்க், குளிர் மயமாயிருக்கும் ஸ்ரீ பாரிஜாத விருக்ஷப் பிரதேசமானது எப்பொழுதும் லக்ஷ்மீகரத்தைச் செய்யட்டும்.

_தஸ்யாஉ_திவி_யாஹ்யாஂ
ஸஹவெருநுஸஹ ஸஹஸ்யருக்ஷீஹ்யாஃ ।
ஸாஉஞெ்ஞாஸக்ஷகெ_தா—
ஹெ-உஞெ்ஞா ஹவ_தா ஹெஉவ்ரஞெ்ஞ நஃ ॥24॥

24. அந்தப் பாரிஜாதத் தோட்டத்தில் ஸஹஸ்ரீ, ஸஹஸ்யஸ்ரீ என்பவர்களுடன் விளையாடுபவனும், மன்மதனுக்கு அடுத்த தேசத்து ராஜாவானவனுமான ஹேமந்தருது நாதனனவன் எனக்குத் தங்கத்தை விருத்தி செய்யக் காரணமாகட்டும் (அதாவது ஐஸ்வரியத்தைக் கொடுக்கட்டும்.)

உத்தர_தஸ்ஸஸ்யஉஹா—
நா_ஹ்டஹா_தஹா ஜ்ஞிவாரா_ணஉயூ-இவஃ ।

தவநீயவணூ ரவித—

ஹ நா தாதாயஷ்யஷெ வரணஃ ॥ ॥ 25 ॥

25. இதற்குமேல், பெரிதாயும், அற்புதமான அக்நி ஜ்வாலையால் சிவந்ததாயும், தங்கத்தினல் செய்யப்பட்டதாயும் உள்ள எட்டாவது கோட்டை ஆயுளைக் கொடுக்கட்டும்.

காஜஸீவிவி நவாடீ—

உநயொஃயஹாவி கவி தாவாவாஹ ।

கஷயாதி வஸந கொரக—

கநஸி தாஜொ தாநி ஷவஸீரா ॥ ॥ 26 ॥

26. இவ் வெள்ளி, தங்கக் கோட்டைகளின் நடுவிலுள்ளதாயும், புஷ்பம் மொட்டு இவைகளின் மணம் பொருந்திய வாயுவோடு கூடியதாயு மிருக்கும் கதம்பவனப் பிரதேசத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தவஸ்யாஉதிஸிஸிராக்ருதி—

ராவஸீ நவஸுவ தவஷு ஷகீஹ்யா ।

ஸிவஉநிஸஂ கூரா தாநெ

ஸிஸிர தஹஸ தஸீ தஷிமஙஃ ॥ ॥ 27 ॥

27. அக் கதம்போத்யானத்தில் தபஶ்ரீ, தபஸ்யஶ்ரீ என்கிற பணிப் பெண்களுடன்கூடி உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பவனும், மிகவும் குளிர்ந்த ரூபத்தை யுடையவனும், எல்லாத் திக்குகளையும் குளிரச் செய்பவனுமான சிசிரருது நாதனவன் எப்பொழுதும் மங்களத்தைச் செய்யட்டும்.

தஸ்யாம் கதம்பவாட்யாம்
　　தத்ப்ரஸவாமோதிததிஶாயாமாயாம் ।
ஸப்தாவரணமநோஜ்ஞம்
　　ஶரணம் ஸமுபைமி மந்த்ரிணீஶரணம் ॥ 28 ॥

28. கதம்ப புஷ்பங்களின் வாசனையின் சேர்க்கையால், அவற்றினின்று பெருகும் தேனும் அவ்வாஸனையுடையதாகவே விளங்கும் அக் கதம்போத்யானத்தில் மனோஹரமான ஏழு ஆவரணங்களை யுடைய மந்த்ரிணீ, தேவியின் கிருஹத்தைச் சரணமடைகின்றேன்.

தத்ராலயே விஶாலே
　　தபநீயாரசிதரத்நஸோபாநே ।
மாணிக்யமண்டபாந்தர்—
　　மஹிதே ஸிம்ஹாஸநே மணீகசிதே ॥ 29 ॥

29. அவ்விசாலமான ஆலயத்தில், தங்கப்படிகளையுடையதாயும், மாணிக்க மண்டபத்துள்ளிருப்பதாயும், நல்ல இரத்தினங்களினு லிழைக்கப்பட்டதாயும் உள்ள ஸிம்மாஸனத்தில்,

பிந்துத்ரிபஞ்சகோண
　　த்விபந்ருபவஸுவேததலகுரேகாட்யே ।
சக்ரே ஸதா நிவிஷ்டாம்
　　ஷஷ்ட்யஷ்டத்ரிம்ஶதக்ஷரேஶாநீம் ॥ ॥ 30 ॥

30. பிந்து, திரிகோணம், பஞ்சகோணம், அஷ்டதளம், ஷோடசதளம், அஷ்டதளம், சதுர்த்தளம், பூரேகைகளுடன் கூடியதான சக்ரத்தில் எப்பொழுதுமிருக்கிறவளாயும், 98 அக்ஷரங்களுக்கும் அதிபையாயும்,

தாபிஞ்சமேசகாபாம்
தாலீதலகடிதகர்ணதாடங்காம் ।
தாம்பூலபூரிதமுகீம்
தாம்ராதரபிம்பத்ருஷ்டஹாஸாம் ॥ ॥ 31 ॥

31. மயில்தோகையைப் போன்ற கருமையான காந்தியை யுடையவளாயும், பனையோலையினுல் செய்யப்பட்ட தாடங்கங்களை யுடையவளாயும், தாம்பூலம் நிறைந்த முகத்தையுடையவளாயும், சிவந்த உதட்டில் புன்சிறிப்பை யுடையவளாயும்,

குங்குமபங்கிலதேஹாம்
குவலயஜீவாதுஶாவகவதம்ஸாம் ।
கோகநதஶோணசரணாம்
கோகிலநிக்வாணகோமலாலாபாம் ॥ ॥ 32 ॥

32. குங்குமப்பூவின் கலவையைச் சரீரத்தில் அணிந்தவளாயும், குமுத புஷ்பங்களை மலரச்செய்யும் சந்திர கலையைச் சிரசில் தரித்தவளாயும், ரக்தோத்பலம் போல் சிவந்த பாதங்களை யுடையவளாயும், குயிலினும் இனிய குரலை யுடையவளாயும்,

வாமாங்ககலிதசூலீம்
வநமால்யகதம்பமாலிகாபரணாம் ।
முக்தாமயபட்டிகாஞ்சித—
முக்தாலிகல்பிதவித்ருதகோபாராம் ॥ ॥ 33 ॥

33. இடது புஜத்தின்மேல் சரிந்துவிளங்குங் கொண்டையை யுடையவளாயும், துளசி, கதம்பமாலைகளைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பவளாயும், முத்து மயமான பட்டம்

சுட்டி. இவைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நெற்றியிலுள்ள திலகத்தினால் உதாரமானவளாயும்,

கரவியபூதகீரவாவக—

கூநிநடிவுக்த நிவிநிநிசூரயடீாமூ ।

வாசேகூவஸம்ஶிவீணா—

வாடிநவஸவ்யாயடீீஜிதாக்ஷியுமாழ ॥ 34 ॥

34. கையில் தரித்துக்கொண்டுள்ள கிளியின் மொழிகளால் வியக்தமான சகல சாஸ்திரார்த்தங்களை யுடையவளாயும், இடது ஸ்தனத்தில் சேர்ந்து விளங்கும் வீணையை வாசிப்பதால் உண்டான மகிழ்ச்சியினால் பரவசப்பட்டு மூடிய பாதிக் கண்களை யுடையவளாயும்,

ஶுவாடுஜாம்ஶுகயுரா—

ஶாஜிரவொஶெஷவாவிதகடாக்ஷாமூ ।

ஶுநூயவாரமஞ்ஜிகா—

ஶாத்யாம்ஸம்ஶீதஜாதுகாம் வநெ ॥ ॥ 35 ॥

35. கொஞ்சம் வெளுப்பும், சிவப்பும் கூடிய வஸ்திரத்தைத் தரித்தவளாயும், சிருங்கார ரஸம் ததும்பும் கடாக்ஷத்தை யுடையவளாயும், வேதத்தின் சாரமான குளிகையாயும், முதன்மையாயுமிருக்கும் சங்கீத மாத்ருகையை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஸ்ய வ ஸவணடீஸாஜ —

ஸெூாத்ரதஸூரணகரம்கரூஜ்ஞாயஃ ।

ஶூயதூ ஜஜ ஸஹாவம்

ஸாரொ நவஜஸ்வஷூராஶயஃ ॥ ॥ 36 ॥

36. அந்தத் தங்கக் கோட்டைக்குமேல் குங்குமம் போல் சிவந்து புஷ்பராக மயமான ஒன்பதாவது கோட்டையானது எனது சந்தாபத்தைப் போக்கட்டும்,

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 37 ॥

37. இந்த புஷ்பராக தங்கக்கோட்டைகளுக்கு இடையில் ஸிம்ஹாஸநேஸ்வரியாம் பரதேவதையின் மந்திரார்த்தத்தை அநுசந்தானம் செய்வதில் சற்றும் சோம்பலில்லாத சித்தர் கணங்களால் நிறைந்துள்ள புதிய புஷ்பராக மயமாயுள்ள பூமியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 38 ॥

38. இந்த கோட்டைக்கு மேல்பாகத்தில், மலர்ந்த செம்பருத்தம் பூவின் காந்தியின் பரவுதலால் சிவந்ததான பத்தாவது பத்மராகக் கோட்டையானது என் அவமானத்தைப் போக்கட்டும்.

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 39 ॥

39. இப்புஷ்பராக, பத்மராகக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில் இருப்பையுடையவர்களாயும், போக்கடிக்கப்பட்ட, மனத்தின் கெட்ட எண்ணங்களையுடையவர்களாயும், சக்ரேசியாகும் அம்பாளின் பக்தர்களும் அடிமைகளுமான சாரணவேலைக்காரக் கூட்டங்களை இரவும் பகலும் நினைக்கின்றேன்.

സാരജ്ജവാഹ(எ)യോജന—
ഊർധ്വേ സംവലിതകേതനസ്യ ।
ഗോമേദകേന രചിതാ
ഗോപായതാന്മാം സാലസ്തദ്ഭവഃ ॥ ॥ 40 ॥

40. இப்பத்மராகக் கோட்டைக்கு ஏழு யோசனை தூரத்தில், ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத வீடுகளோடு கூடிய கோமேதகத்தினுல் செய்யப்பட்ட உன்னதமான கோட்டையானது என்னை ரக்ஷிக்கட்டும்.

തദ്ദ്വയാന്തരാവന്യാം
ബടുകൈർവിവിധൈർയോഗിനീബൃന്ദൈഃ ।
സതതം സമർചിതായാ—
സങ്കർഷിണ്യാഃ പ്രണമാമി ചരണാബ്ജം ॥ 41 ॥

41. பத்மராககோமேதகக் கோட்டைகளுக்கு நடுவிலுள்ள பூமியில், பிரஹ்மசாரிச்சிறுவர்களாலும் யோகினி கணங்களாலும், சதா பூஜிக்கப்பட்ட ஸங்கர்ஷிணீ என்ற தேவதையின் சரணபங்கஜத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

താവസ (எ) യോജനോർധ്വേ
തസ്യ സാലോത്തുങ്ഗോ ഹോവാരോവേതഃ ।

வாஞ்சாம் மம பூரயதாத்—
வஜ்ரமணீநிகரநிர்மிதோ வப்ர: ॥ ॥ 42 ॥

42. இக்கோட்டைக்கு ஏழு யோசனைக் கப்பால் மிகவுமுயர்ந்த கோபுரத்துடன் கூடிய வஜ்ரமணியினால் நிர்மிக்கப் பட்ட கோட்டையானது எனதிஷ்டத்தை நிறை வேற்றட்டும்.

கோமேதவஜ்ரயோரந்தரா

வாஸஜுஷோ விஹிதமத்யாஸவாஸ்வாதா: ।

ரம்பாதிவிபுதவேஶ்யா

ரசயந்து மஹாநந்தமஸ்மாகம் ॥ ॥ 43 ॥

43. கோமேதக வஜ்ரமணிக் கோட்டைகளுக்கு நடுவில் வசிப்பவர்களும் மதுவின்ரஸத்தை ஆஸ்வாதம் செய்தவர்களுமாயுள்ள ரம்பை முதலிய தேவதாசிகள், மிகவுமாநந்தத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்கட்டும்.

தத்ர ஸதா ப்ரவஹந்தீ

தடிநீ வஜ்ராபிதா சிரம் ஜீயாத் ।

சடுலோர்மிஜாலந்ருத்யத்—

கலஹம்ஸீகுலகலக்வணிதபுஷ்டா ॥ ॥ 44 ॥

44. அங்கே எப்பொழுதும் பிரவஹித்துக் கொண்டும், அதிகமான அலைகளோடு நர்த்தனம் செய்யும் கலஹம்ஸக் கூட்டங்களின் கலகல சப்தம் நிறைந்துமிருக்கும் வஜ்ரை என்ற சிற்றாறு வெகுகாலம் விளங்கட்டும்.

ரோதஸி தஸ்யா ருசிரே

வஜ்ரேஶீ ஜயதி வஜ்ரபூஷாட்யா ।

வஜ்ர ப்ரதாந தோஷித—

வஜ்ரி ப்ரமுக த்ரிதஶ விநுத சாரித்ரா ॥ ॥ 45 ॥

45. இந்நதியின் அழகான கரையிலிருப்பவளும், வஜ்ரம் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டதினுல் மிக்க சந்தோஷத்தையடைந்த இந்திரன் முதலியோரால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட சரித்திரத்தையுடையவளும், வஜ்ரபூஷணங்களே அணிந்தவளுமான வஜ்ரேசி என்ற அம்பாள் ஸர்வோத் கிருஷ்டமாய் விளங்கட்டும்.

தஸ்யோதீச்யாம் ஹரிதி

ஸ்தபகித [illegible] ।

வைடூர்ய ரத்ந ரசிதோ

வைமல்யம் திஶது சேதஸோ வரண: ॥ 46 ॥

46. இதற்கு வடதிசையில், சோபை (பிரகாச) க்கூட்டங்களினுலாகாசத்தை யளாவியிருக்கும் வைடூரியத்தினுல் செய்யப்பட்ட கோட்டையானது என்மனதைச் சுத்தம் செய்யட்டும்.

[illegible] தயோ: [illegible]—

[illegible] சரணாவலம்பித [illegible] ।

கார்க்கோடகாதி நாகாந்

[illegible] ॥ 47 ॥

47. வஜ்ர, வைடூர்யக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில், அம்பாளின் சரணத்தையே ஸதா ஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கும் கார்க்கோடகாதி ஸர்ப்பங்களையும், பலிச்சக்ரவர்த்தி முதலிய அசுரர்களையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ககநஸ[எ]ஸங்க்யயோஜந
தூரோத்தமே நாயகஜாம்பவிகஸ்ய ।
வாஸவமணிவ்ருதிர்நோ
வர்ணாவலயதாம் வைதக்தீம் விததாது ॥ 48 ॥

48. இதற்கு ஏழு யோசனைக்கப்பால் ஆகாயத்தை ஆளாவி நிற்கும் இந்திர நீலமயமான பிரகாரமானது மிகுந்த வித்வத்தன்மையை யளிக்கட்டும்.

மத்யே க்ஷோண்யாமநயோ
மத்யேऽஹம் இந்த்ரநீலகாமி ச ஸராம்ஸி ।
ஶாதோதரீஸஹாயாந்
ஸந்தவானாநவிதாநம்தாநம் ப்ரணமாம: ॥ 49 ॥

49. வைடூர்ய இந்திரநீலக் கோட்டைகளுக்கு நடுவில் உள்ள பிரதேசத்தில், இந்திரநீலமயமான தடாகங்களையும், சாதோதரியின் ஸஹாயம் பெற்றவர்களான அரசர்களையும் அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கின்றோம்.

தஸ்மாத்(எ)யோஜநதூரே
தேஜோபிர்காஷ்டாயவலீதநிஹதக: ।
முக்தாவிரசிதஶாலோ
முஹுராஸ்வாதகம் முதே பவது வ: ॥ ॥ 50 ॥

50. இதற்கப்பால் ஏழு யோசனை தூரத்தில், தனது காந்தியினுல் எல்லாத்திக்குகளையும் வெளுக்கச் செய்வதான முத்துமயமான கோட்டையானது அடிக்கடி எங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் யளிக்கட்டும்.

தயோர்மத்யே ப்ராஸ்யம்
பத்மராக்யாம்ஶம் பாதார: ஶாஸ்தா ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 51 ॥

51. இந்திரநீல முத்துக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில், கிழக்குத் திக்கில் ஸ்ரீமானும் திக்கஜங்களுக்கு நாயகனான ஐராவதத்தின் மேல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறவனுமான இந்திரன் எங்களுக்குச் சதா விளையாட்டை (சந்தோஷத்தை)ச் செய்யட்டும்.

தத்கோணே வ்யஜநஸ்ருக்

தோமரபாத்ரஸ்ருவாந்நஶக்திதர: ।

ஸ்வாஹாஸ்வதாஸமேத:

ஸுகயது மாம் ஹவ்யவாஹநஸ்ஸுசிரம் ॥ ॥52॥

52. தென் கிழக்குத்திக்கில் விசிறி, ஸ்ருக், தோமரம் ஆஜ்யபாத்திரம், ஸ்ருவம், அன்னம், சக்தி இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு ஸ்வாஹா, ஸ்வதா என்னும் பத்தினிகளோடு கூடிக்கொண்டும் விளங்குகின்ற அக்னி பகவான் என்னை வெகுகாலம் சுகப்படுத்தட்டும்.

தக்ஷிணதிக்பாகே

தண்டதரோ நீலநீரதச்சாய: ।

த்ரிபுராபதாப்ஜபக்தோ

ஹரது மம நிகிலமம்ஹஸாம் நிகரம் ॥ 53 ॥

53. தெற்குத்திக்கில், தண்டத்தைத் தரித்துக்கொண்டு நீலமேக நிறத்தனுய்த் திரிபுரையின் பாதாம்புஜங்களில் பக்தியுடையவனாய் விளங்கும் இயமன் என்னுடைய சமஸ்தபாபக்கூட்டங்களையும் போக்கடிக்கட்டும்.

தஸ்யைவ பஶ்சிமாயாம்

திஶி தலிதேந்தீவரப்ரபாஶ்யாம: ।

வெடாவஸியஷியாரீ

வெஷா நவ நயத யா தயாநொ ஜெ ॥ 54 ॥

54. இதற்கு மேற்கே (அதாவது தென் மேற்கில்) மலர்ந்த கருங்குவளைப் புஷ்பம் போல் கருத்த காந்தியையுடையவனும், கேடம், கத்தி, கொம்பு இவைகளைத்தரித்துக்கொண்டுமிருக்கும் நிருருதி (ராக்ஷசன்) எனது கிலேசங்களைப் போக்கட்டும்.

தஸ்யா உத்தரதெஶெ

யவஊஜொவிவஷவராபிஃ ।

வாஶாயயாத்வாணிஃ

வாஶீவிஜயத வாஶஜாஞாநி ॥ ॥ 55 ॥

55. இதற்கு வடக்கே (அதாவது மேற்குத்திக்கில்), வெண்மையான அங்கங்களையுடையவனும், பெரிய (மகர) மீன்வாகனத்தில் ஏறிக் கொண்டிருப்பவனும், பாசாயுதத்தைக் கையிலேந்தியிருப்பவனுமான வருணன் எனது பாசக்கூட்டங்களைக் கண்டனம் செய்யட்டும்.

வநெ தத்தரஹரி—

ஜ்ஞொணவாயம் வஊபிரவரவாஹு ।

கொரகித தகவொயாநு

மொரக்ஷவூ ஊவயொமிநொவிஊஹஃ ॥56 ॥

56. இதற்கு வடக்கு மூலையில் (அதாவது வடமேற்கில்) மான் வாகனத்தையுடைய வாயுவையும், சிறந்த தத்வ ஞானத்தையடைந்த கோரக்ஷநாதன் முதலிய யோகிகளையும், அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தருணீரிடாபிங்கலா
ஸுஷும்ணா வாதஸ்ய தஸ்ய மாருததாரா: ।
ப்ரத்யக்ரமாத்வீபாந
மதாகூர்ணல்லோசநா: கலயே ॥ ॥ 57 ॥

57. புதிய மதுவைப்பானம் செய்ததால் உண்டான மயக்கத்தினுற் சலிக்குங் கண்களையுடையவர்களாயும், வாயுவின் பத்தினிகளாயுமுள்ள, இடை, பிங்கலை, சுஷும்நை என்னும் மூன்று தருணிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஸ்யாஶ்ச பூர்வபாகே
தநதம் த்யாயாமி ஶேவதிகுலேஶம் ।
அபி மணிபத்ரமுக்யா-
நம்பாசரணாவலம்பிநோ யக்ஷாந் ॥ ॥ 53 ॥

58. இதற்குக் கிழக்கே (அதாவது வடக்கில்) நிதிகளுக்கெல்லாம் ஈசனை குபேரனையும், அம்பாளின் சரணுரவிந்தங்களையே ஸதா ஆஶ்ரயித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணிபத்திரன் முதலிய யக்ஷர்களையும் தியானம் செய்கின்றேன்.

தஸ்யைவ பூர்வஸீமநி
தபநீயாரசிதகோபுரே நகரே ।
காத்யாயநீஸஹாயம்
கலயே ஶீதாம்ஶுகண்டசூடாலம் ॥ ॥ 59 ॥

59. இதற்குக் கிழக்குத்திக்கில் (அதாவது வடகிழக்கில்) தங்கத்தினுல் நிர்மிக்கப்பெற்ற கோபுரத்தையுடைய நகரத்தில், சந்திரனைச் சிரசில் தரித்துக் கொண்டிருப்பவனும், காத்யாயனியோடு கூடிக்கொண்டு மிருப்பவனுமான ஈசனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌵𑌰𑌣

𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑌰𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌨𑍍 ।

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 60 ॥

60. அந்த நகரத்தில், பதினாறு ஆவரண ஸ்தலங்களுக்குடையவர்களும், தருணேந்து சேகரர்களும், ஸ்ரீ ருத்ராத்யாயத்தில் நன்கு கூறப் (ஸ்தோத்திரம் செய்யப்) பட்டவர்களும் ருத்ராணிகளுடன் கூடியவர்களுமான உருத்திரர்களைப் பஜிக்கின்றேன்.

𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨

𑌶𑌷𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑍃𑌣𑌮𑍇𑌚𑌕𑌸𑍍𑌯 ।

𑌸𑌾𑌲𑍋 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌰𑌚𑌿𑌤

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑍁 ॥ ॥ 61 ॥

61. இதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில் இளம்புல் போல் பச்சை நிறத்தையுடைய மரகதக்கோட்டையானது சம்பத்தையும் சஞ்சல மற்ற அதாவது ஸ்திரமான லக்ஷ்மியையும் எனக்குக் கொடுக்கட்டும்.

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑌸𑌾𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇

𑌹𑌰𑌿𑌤𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌵𑌹𑌮𑍇𑌚𑌕𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 ।

𑌹𑌾𑌟𑌕𑌤𑌾𑌲𑍀𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑌂

𑌹𑌾𑌲𑌾𑌘𑌟𑌘𑌟𑌿𑌤𑌵𑌿𑌟𑌪𑌕𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥ ॥ 62 ॥

62. முத்துமரகதக் கோட்டைகளுக்கு நடுவில், நல் பச்சைமயமான ரத்தினக் கூட்டங்களினால் பசுமை நிறத்தையடைந்த தேசத்தில் மதுக்குடங்களையுடைய, தங்க மயமான பனைமரத் தோப்பை வணங்குகிறேன்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌗𑍃𑌹
    𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌮𑌾𑌰𑌕𑌤𑌵𑌲𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂
    𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥ 63 ॥

63. அங்கேயே, மந்திரிணீ தேவியின் வீடு போல் நீளமும் அகலமும் உள்ளதாயும், முத்துமயமான வீடுகளை யுடையதாயும், மரகதத்தாலிழைத்த மேல் மாடியையுடைய தாயுமிருக்கும் தண்டநாதா தேவியின் அரண்மனை யானது மிகநீண்ட ஆயுளைக்கொடுக்கட்டும்.

𑌸𑌦𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌰𑌿𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿
    𑌸𑌙𑍍𑌘𑌟𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑌯𑌪𑍀𑌠𑍇
    𑌕𑌨𑌕𑌮𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 ॥ ॥ 64 ॥

64. பச்சைக்கற்களினுலிழைக்கப்பட்ட அவ்வரண் மனையிலுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபத்துள், தங்கத்தினுல் செய்யப்பட்ட பீடத்தில், தங்கமயமான தாமரைப் புஷ்பத்தின் நடுவில்,

𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲
    𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 ।
𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌦𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰-
    𑌶𑌤𑌾𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌜𑌕𑌮𑌲𑌕𑌲𑌹𑌂𑌸𑍀 ॥ ॥ 65 ॥

65. பிந்து, திரிகோணம், வர்த்துளம் (விருத்தம்), ஷட்கோணம், விருத்தத்வயம் (இரண்டு வட்டம்) இவை களோடு கூடிய பஞ்சாவரண சக்கிரத்தில் 110 எழுத்துக் களோடு கூடிய மந்த்ரராஜமாகிற கமலத்திற்கு கல

ஹம்ஸம் (அன்னம்) போலிருந்து சஞ்சாரம் செய்கின்ற வளாயும்,

> க்ரோலவக்த்ராம் கமல
>
> நயநாம் கோடீரஸம்பிம்பிதஶஶிகலாம் ।
>
> ஸந்தப்தஸ்வர்ணாபாம்
>
> ஸந்த்யாராகாருணவஸநஸம்வ்ருதநிதம்பாம் ॥ ॥ 66 ॥

66. அழகிய வாராஹ முகத்தையுடையவளாயும், தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடையவளாயும், சந்திரனைச் சிரஸிலணிந்தவளாயும், உருக்கிச்சாய்த்த தங்கத்தின் சோபையையுடையவளாயும், ஸந்தியா காலம் போல் சிவந்த வஸ்திரத்தால் மறைக்கப்பட்ட நிதம்பத்தையுடையவளாயும்,

> ஹலம் முஸலஶங்கௌ சக்ரா—
>
> ங்குஶபாஶாபயவரஸ்புரிதஹஸ்தாம் ।
>
> ரக்ஷாநுகம்பீம்
>
> குங்குமஜம்பாலித ஸ்தநாபோகாம் ॥ ॥ 67 ॥

67. ஹலம் (கலப்பை), முசலம் (உலக்கை), சங்கம், சக்கிரம், அங்குசம், பாசம், அபயம், வரதம் இவைகளாற் சோபிக்கும் கைகளையுடைத்தாய்ப் பக்தர்களை நன்கு அநுக்கிரகம் செய்பவளாயும், குங்குமப்பூவின் கலவையால் பூசப்பட்ட ஸ்தனப்பிரதேசத்தையுடையவளாயும்,

> கண்டாநாதப்ரஹ்ருஷ்டா ।
>
> வாந்தாஶேஷாஸுரநிகரா ।
>
> ஶ்ருதிஸம்ஸ்துதா
>
> வாந்தாஶ்ரீ ஸந்தாபிதாஸுரா ॥ ॥ 68 ॥

68. மூர்க்கர்களுக்கு மிகத் தூரத்திலிருப்பவளாயும், வார்த்தையினுல் மட்டும் சொல்லப்படும் இடையையுடைமையால் மிக்க அழகோடு கூடியவளாயும், துக்கத்தினுல் வருந்தும் பக்தகணங்களுக்குச் சுபத்தைத் தருபவளாயுமான வார்த்தாளீ தேவியானவள் நினைத்தது முடிய அருள்புரியட்டும்.

தஸ்யா: பரிதோ தேவீ:
ஸ்வப்நேஶ்யுந்மத்தபைரவீமுக்யா: ।
ப்ரணமத ஜம்பிந்யாத்யா
பைரவவர்காம்ஶ்ச ஹேதுகப்ரமுகாந் ॥69॥

69. அந்த வார்த்தாளீ தேவியின் நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துள்ள ஸ்வப்நேசியையும், உன்மத்தபைரவி முதலியவர்களையும், ஜம்பினி முதலியவர்களையும், ஹேதுகன் முதலிய பைரவக்கூட்டங்களையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தத்பஹிரேகாக்ஷஸப்தயோஜந
த்ருஷ்டிரேவபரிமாணஶாலிவாடீஸூர்யஸ்ய ।
வித்ராவயது ஶோகம்
வித்ருமஸாலோ விஶங்கடத்வார: ॥ ॥ 70 ॥

70. இதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில், ஸூர்ய கிரணங்களினுல் பாடல, அதாவது வெண்மை கலந்த சிவப்பு நிறமுள்ளதாயும் கெட்டியான துவாரத்தோடு கூடியதாயுமுள்ள பவழக் கோட்டை யானது என்னுடைய துக்கத்தைப் பறக்கும்படி செய்யட்டும்.

கூவரணயோரஹ நிலீம்
ஶ்ரேணீ ப்ரகாஶமாநீந்த்ராம் ।

ஸ்ருஷ்டி நமோம்புஜாஸந

மஹி நவஸிந்தூரபாஸுரம் ஹரிஸே ॥ ॥ 71

71. மரகத பவழக் கோட்டைகளுக்கிடையில், அல்லும் பகலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரதேசத்தில், புதிய குங்குமத்தின் சிவப்பும் வெளுப்பும் கலந்த நிறமுடையவராயும், செந்தாமரை மலராகிய ஆஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளவராயுமான பிரஹ்மதேவனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வித்ருமஸ்ய தஸ்ய ஸாலாந்த(ர)

யோஜநதோ விபுலமஹாத்வாரஃ ।

ஸாலோ நாநாரத்நைஃ

ஸங்கடிதாங்கஃ ஶ்ரியம் திஶது மே ॥ ॥ 72 ॥

72. இப்பவழக் கோட்டைக்கு ஏழு யோஜனைக் கப்பால், பரிசுத்தமான பெரிய கோபுரத்துவாரத்தை யுடையதும், நவரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டதுமான கோட்டை என்னிஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யட்டும்.

ஏதத்கக்ஷ்யாந்தரயோ

ரவிரல ஶோபாவிலம்பிநோர்மத்யே ।

மாணிக்யமண்டபாக்யம்

மஹதீயம் ஹ்ருதய ஸந்நிதாநகமயே ॥ ॥ 73 ॥

73. இப்பவழக் கோட்டைக்கும் நவரத்தினக் கோட்டைக்கும் நடுவில், மிகுந்த சோபையினால் இடையற்ற இடத்தையுடையதும், பெரியதுமான மாணிக்க மண்டபத்தை மனதில் ஸதா ஸ்மரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

தத்ர ஸ்திதம் ப்ரஸந்நம்

தருண தமால ப்ரவால கிரணாபம் ।

கர்ணாவலம்பி குண்டல

காந்திதாலீஸ கவசித கபோலம் ॥ ॥ 74 ॥

74. அங்கே, பிரஸன்னரும் செழித்துத் தழைத்துள்ள தமால விருக்ஷத்தளிர் போன்ற மேனியை யுடையவரும், காதில் தொங்கும் குண்டலங்களின் காந்தியினுல் கவசம் போடப்பட்டது போன்றிலங்கும் கன்னங்களை யுடையவரும்,

ஶோணாயமாந ஶுசிஸ்மித

சந்த்ராநந நயஸார நக்ருபம் ।

திவ்யம்ருகமத விஶேஷக

ஸுதநிடிலேந்து லேகிகா ராஜிதம் ॥75॥

75. சிவந்த கீழுதட்டை யுடையவரும், சுத்தமான புன் சிரிப்பை யுடையவரும், சந்திரனைப் போன்ற முகத்தை யுடையவரும், பிரவகிக்கும் கிருபையை யுடையவரும், திவ்யகஸ்தூரிப் பொட்டுடன் கூடிய நெற்றியிலிலகும் சந்திரரேகையினுல் அழகானவரும்,

நாளீகதள ஸஹோதர

நயநாந்த நிவேஶித மதநபாவம் ।

கமலாகுச லேபாயித

கஸ்தூரிகா விலஸத் வக்ஷஸ்தலம் ॥ ॥ 76 ॥

76. தாமரை யிதழ் போன்ற கண்களின் நோக்கத்தில் அடங்கிய மன்மத அபிப்ராயத்தை யுடையவரும், லக்ஷ்மி யின் கடினமான ஸ்தனத்திலுள்ள கஸ்தூரிக்குழம்பு பூசப் பட்டு விளங்கும் மார்பை யுடையவரும்,

சாம்பேயகந்திகைஶ்யம்
ஶம்பாநிபதுகூலஶாலிகடிதேஶம் ।
ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதரம்
ஶ்ரிதஜநரக்ஷாப்ரவீணசரணாப்ஜம் ॥ ॥ 77 ॥

77. சண்பகப் பூக்களின் வாசனையோடு கூடிய கேச பாரத்தை உடையவரும், மின்னல் போன்ற வெண்ணிறப்பட்டை யுடையவரும், ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபத்தை அணிந்தவரும், ஆஶ்ரயித்த ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதில் கைதேர்ந்த சரணகமலத்தை யுடையவரும்,

கம்புஸுதர்ஶநவிலஸத்
கரபத்மம் கண்டலோலதுலஸீகம் ।
முசுகுந்தமோக்ஷபலதம்
முகுந்தமாநந்தகந்தமவலம்பே ॥ ॥ 78 ॥

78. சங்கம், ஸுதர்சனமென்னும் சக்கிரம் ஆகிய இவ்விரண்டினால் சோபிக்கும் கரபத்மங்களை யுடையவரும் கழுத்தில் தொங்கும் துளசிமாலையை யுடையவரும், முசுகுந்த சக்கிரவர்த்திக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தவரும், ஆநந்தக் கிழங்காய் விளங்குபவருமான முகுந்தனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

நவரத்நோத்கரஸாலே
தாராபதிபிம்பசும்பிநிஜஶ்ருங்கே ।
விவிதமணிமண்டபே தா
விதததாஸாரோ விநிஷண்ணம் ஜிஷ்ணும் ॥79॥

79. நவரத்னக்கோட்டைக்குள், நக்ஷத்திரங்களுக்கு அதிபனான சந்திரனை முத்த மிடக் கூடிய அவ்வளவு

உன்னதமான சிகரங்களோடு கூடிய பல வகை மணிகளா லாக்கப்பட்ட நாநா ரத்தினக்கோட்டையானது நிர்மல மான புத்தியைக் கொடுக்கட்டும்.

ப்ராகாரத்ரிதயாந்தர
    கக்ஷ்யாம் வ்யக்தரத்நநிகரஸங்கீர்ணாம் ।
நாம்நா ஸஹஸ்ரஸ்தம்பக
    மண்டபநாம்நா ஜகதி விஶ்ருதாம் ஸமவதெந ॥ ॥ 80 ॥

80. நவரத்தின நானாரத்தினக் கோட்டைகளுக் கிடையில், அநேக இரத்தினக் குவியல்களால் நிறைந்து விளங்குவதாயும் ஆயிரக்கால் மண்டபம் என்னும் திரு நாமத்தோடு உலகில் பிரஸித்தியுடையதாயுமான பிர தேசத்தை நமஸ்கரியுங்கள்.

ப்ரணமத ஸோமதரம் பவாநீ
    ஸஹசரமீஶாநமிந்துவம்ஶயாம் ।
ஶ்ருங்காரநாயிகாமந்த்ர—
    ஶீலநஹாஜொZவிப்ருங்கிநந்திமுகாந் ॥ ॥ 81 ॥

81. அங்கு சந்திரகலையை ஜடையில் தரித்திருப்ப வரும், பவானியுடன் கூடியவருமான ஈஶ்வரரையும், சிருங்கார நாயகியாகும் திரிபுரசுந்தரியின் மந்திரத்தை ஜபித்து கொண்டிருக்கும் பிருங்கி, நந்தி முதலியவர்களை யும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஸ்யைஶ்வர்யவாஹ (ஏ) யோஜந
    உச்ரிதவந்து மநோஜ்ஞம் வஷ்ய ।
ஸங்கமரத்நகிரணா
    மஞ்ஜரகக்ஷ்யாம் வ நிர்மலாமநயோஃ ॥ ॥ 82 ॥

82. இதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில் மனோமயமான கோட்டையையும், இவ்விரு கோட்டைகளுக்கும் நடுவில் நன்கு பிரகாசிக்கின்ற இரத்னக் கிரணங்களையுடையதான பூமியையும் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தடநந்தரவாபீம் தவாபீம்

தாரதாராவலீகலிதபயஸ்காம் ।

சஞ்சதாயகமஹம்ஸீம்

சஞ்சத்கநகாரவிந்தஸந்தோஹாம் ॥ ॥ 83 ॥

83. அங்கேயே, சஞ்சலமான அலைகளால் மோதப்பட்ட இரண்டு கரைகளையுடையதும், முத்து மயமான அன்னப் பக்ஷிகள் உலவும் தங்கமயமான தாமரைப் புஷ்பங்களையுடையதும்,

ஹரிமணிமயஹம்ஸீ

ஸம்ஹிதாஷ்டாபதிமணீம் ।

காரண்டவநாதவிலஸ

த்காரண்டவதாண்டவநாஹ்ராம் ॥ ॥ 84 ॥

84. இந்திர நீலமயமான வண்டுகளும், அவற்றின் ரீங்காரமாகிய ஸங்கீதத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட திகந்தங்(எட்டுத் திக்கு) களையுடையதும், தங்க மயமான அங்கங்களால் பிரகாசிக்கும் காரண்டவ (ராஜ ஹம்ஸ)ங்களுடைய தாண்டவத்தினால் அழகானதும்,

கமலவிதாநகஹம்ஸ

கோரககந்தப்ரஸூநவாடிகாம் ।

கநகாந்தக்யாப்ஸராவாம்

கநகாந்தகோரவாஸோதாம் ॥ ॥ 85 ॥

Digital Library

85. மாணிக்க மயமான செங்கழுநீர் புஷ்பத்தினுடைய அரும்பின் பிரகாசத்தினுல் பாடல வர்ண மயமானதும், அமிர்த ஸ்வரூபமானதும், மலர்ந்த அநேகாயிரம் குமுத புஷ்பங்களின் வாசனையுடையதுமான அமிர்த வாபிகையை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌤𑌾𑌰𑌮𑌣𑌿𑌪𑍋𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌪𑌾𑌟𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂
𑌸𑌿𑌤𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑌶𑌕𑌲𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥ 86 ॥

86. இவ்வமிர்தவாபிகைக்கு நடுவில் முத்துக்களால் செய்யப்பட்ட ஓரழகிய ஓடத்தில் விளையாடுகிறவளும், குங்கும பாடல நிறமுடைய அங்கங்களையுடையவளும் சந்திரகலையைச் சிரோ பூஷணமாய்த் தரித்தவளும்,

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌵𑌦𑌨𑌾𑌂
𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌶𑍋𑌣𑌾𑌧𑌰𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌹𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌾𑌲𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍀
𑌶𑌿𑌶𑍁𑌨𑌯𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌗𑌣𑍍𑌡𑌾𑌮𑍍 ॥ 87 ॥

87. பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தை யுடையவளும், மாந்தளிர்போற் சிவந்த கீழுதட்டில் பிரதி பலிக்கும் மந்த ஹாசத்தையுடையவளும், சுருட்டைக் கூந்தலை யுடையவளும், பெண் மான் குட்டியின் விழிகளைப் போன்ற கண்களையுடையவளும், குண்டலங்களின் பிரகாசத்தால் ஒளிரும் கன்னங்களை யுடையவளும்,

[illegible]
[illegible] ।

Kovilur Digital Library

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 88 ॥

88. மிகச் சமீபத்தில் உள்ள தோணிகளிலுள்ள சக்திகள், தங்கள் கைகளில் தாங்கிய தங்கக் *கொம்புகளில் நிரப்பிய ஜலத்தால் நன்கு அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவளும், யௌவனத்தால் இயல்பாகிய கர்வமுடையவளுமான தாரா தேவியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 89 ॥

89. இதற்கப்பால் ஏழு யோஜனை தூரத்தில் புத்திமயமான கோட்டையுண்டு. இந்த புத்திமய மனோமய கோட்டைகளுக்கு இடையில் அஷ்ட பதங்கள் என்னும் அழகான பூமியுண்டு. அதை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ 90 ॥

90. மனோமய புத்திமய அந்தராளப் பிரதேசத்தில் சிவந்த இரத்தினங்களால் கட்டப்பட்ட படிக்கட்டுகளால் பிரகாசிக்கும் கரையையுடையதும், மதுவையே ஆசயமா

---

*கொம்பு=பசுவின்கொம்பு—இதில் ஜலத்தை ரொப்பி அபிஷேகம் செய்வது பிரசித்தம்.

யுடையதுமான ஆநந்த வாபிகையை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஊாணிக்ய_தாணி_நிவுயாம
 ஊயெ்வு_தஸ்யா ஊஷாரா ூணகவொவாழ் ।
கஊ்ரெதைஶீ_த்ரு ஸியா_நா
 ஊஜே:கஷயாதி வாரா ூணீம ஜெவீழ் ॥ ॥ 91 ॥

91. இவ்வாநந்த வாபிகைக்கு மத்தியில் மாணிக்க மயமான தோணியில் இருப்பவளும் மதத்திஞற் சிவந்த கபோலத்தை யுடையவளுமான அமிர்தேசீ யென்னும் வாருணி தேவியைச் சதா உள்ளத்தில் தியானிக்கிறேன்.

ஸளவண-ூகெநிவா_த_ந
 ஹஷ்தாஸ்ஸுாநுய-ூஶவி-ூதாஜெவ்யூ: ।
தஜீூரா_த: ஷூி_திஹாஜொ
 வி_தாஜ்ஜூாகஊயா ூஷாம வ்ருஜிழ் ॥ ॥ 92 ॥

92. தங்கத்திஞ லாக்கப்பட்ட துடுப்பு (படவைத் தள்ளும் கொம்பு) களைக் கையில் தாங்கிக்கொண்டு அழகிஞல் கர்வத்தை யடைந்தவர்களும், அமிர்தேசிக் கெதிரில் அமர்ந்திருப்பவர்களுமான தேவிகள் எங்களுக்கு ஆயுளை விருத்தி செய்யட்டும்.

தஸ்வு வ்ருஷஃஹ் (எ) யொஜ_ந
 ஃ-ஶெரZஹாங்காரஸாஸூ_தி_த ூஜூழ் ।
வஜெ_தயொஷூ ஊயெ்வு
 கக்ஷா ்யா வஸூா_நஊஷயவவூா_நாழ் ॥ ॥ 93 ॥

93. அதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில் மிகவும் உன்னதமான அஹங்காரக் கோட்டையையும் அப் புத்தி

அஹங்காரக் கோட்டைகளுக்கு இடையில் மலயமாருத மென்னும் தென்றல் காற்று வீசும் பூமியையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

वन्दे विमर्शवापीं
सौषुम्नसुधास्वरूपिणीं तत्र ।
वेगातिरंभवीची-
कोलाहलमुखरिततटकूलवनवाटीम् ॥ ॥ 94 ॥

94. அங்கே அதாவது புத்தி அஹங்காரக் கோட்டைகளுக் கிடையில், வீசுந் தரங்கங்களின் கோலாஹலத்தோடுகூடிய கரைகளையுடைய வனவாடியையும், ஸுஷும்ன நாடியின் ஸுதாஸ்வரூபிணியான விமர்சவாபியையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

तत्रैव जलमध्ये
तापिञ्छदलप्रभां च सुषमाढ्याम् ।
श्यामलकञ्चुकवलिताम्
श्यामां विधुबिम्बगर्वहरणास्याम् ॥ ॥ 95 ॥

95. அங்கே ஜலத்தின் மத்தியில் தாபிஞ்ச (இருள் மரத்தின்) இலைகளைப்போன்ற கரிய பசு நிறமுடையவளும், கருப்புக் கஞ்சுகத்தி (ரவிக்கையி) னால் சோபிக்கின்றவளும், சந்திர பிம்பத்தின் கெர்வத்தை அடக்கக் கூடியவளும்,

[illegible]
[illegible]वाम् ।
[illegible]
[illegible]तकवोलाम् ॥ ॥ 96 ॥

96. கருத்துச் சற்று வளைந்துள்ள புருவத்தினால் மன்மதனது வில்லைத் தோல்வி யடையச் செய்யும் விளையாட்டை யுடையவளும், புன்முறுவலோடு கூடிய முகத்தையுடையவளும் இரத்தின மயமான தாடங்கங்களால் (காதோலை) அலங்கரிக்கப்பட்ட கன்னங்களையுடையவளும்,

𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌰𑌣𑌿𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌂
𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌿𑌕𑍁𑌚𑌨𑌮𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 ।
𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌸𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥97॥

97. மாணிக்கத்தினாற் செய்யப்பட்ட தோணியிலிருப்பவளும், குலாசலங்களைப் போன்ற ஸ்தனங்களின் பாரத்தால் வளைந்த இடையை யுடையவளும், குங்குமப் பூவின் குழம்பு பூசப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவளுமான குருகுள்ளாதேவியைச் சதா மனத்தில் வைத்து வணங்குகின்றோம்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌲𑍇
𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑍂𑌖𑌵𑌿𑌟𑌾𑌰𑌮𑌮𑌨𑌯𑍋𑌃
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌤𑌪𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥ 98 ॥

98. இவ் வஹங்காரக் கோட்டைக்கு அப்பால் சூரிய மயமான கோட்டையுண்டு. இந்த சூரிய, அஹங்காரக் கோட்டைகளுக்கு இடையிலுள்ளது ஆதப (சூரிய) உத்காரம். இந்த பானுமயக் கோட்டையையும் ஆதபோத்காரத்தையும் சரணமடைகின்றேன்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌪𑍀𑌠𑍇
𑌤𑌾𑌮𑌰𑌸𑍇 𑌕𑌨𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌘𑌟𑌿𑌤𑍇 ।

ஸுவர்ணாரவிந்தஸ்தம்—

வாஸ்ஸ்ரைந வுஸவ ஊரிகா ஹாணம் ॥ ॥ 99 ॥

99. அங்கே அதாவது சூர்யோத்காரத்தில், மாணிக்கங்களா லிழைக்கப்பட்ட மணி பீடத்தில், தங்கத் தாமரைப் பூவின் கர்ணிகையின்மேல் அமர்ந்திருப்பவரும், என்றும் வதங்காத புஷ்ப மாலையைப் பூண்டவரும்,

வக்ஷுஷ்மதீப்ரகாஶந

ஶக்திச்சாயாஸமாவிதகேளிம் ।

மாணிக்யமகுடரம்யம்

மநஸி மார்த்தாண்டபைரவம் ஹ்ருதயே ॥ 100 ॥

100 சக்ஷுஷ்மதீ யென்னும் பிரகாச சக்தியோடும் சாயா சக்தியோடும் செய்யப்படும் கேளீ விலாஸத்தோடு கூடியவரும், மாணிக்க மயமான கிரீடத்தை யுடைமையால் அழகு மிக்கவரும் ஆன மார்த்தாண்ட பைரவரை ஹிருதயத்தில் தியானம் செய்கின்றேன்.

தந்மத்யமஸாலவீதௌ

தஹேமாத்ரிதுஷாரமிஶிரளாம் ।

சந்த்ரஶிஶிரமாருத

மந்தமாநயம் வந்தே சந்த்ரோத்காரம் ॥ ॥ 101 ॥

101. இதற் கப்பாலுள்ளதும், ஹிமய மலையைப் போன்று வெண்மை நிறத்தை யுடையதுமான சந்திரக் கோட்டையையும், சூரிய சந்திரக் கோட்டைகளுக்கு இடையில் உள்ள மிகக் குளிர்ச்சியான காற்றோடு கூடிய சந்திரிகோத்காரத்தையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தத்ர ப்ரகாஶமாநம்

தாராநிகரைஃ பரிஷ்க்ருததாஷேஶம் ।

ஜ்யோத்ஸ்நாமயகாந்திகாந்த

மஹம் குந்தாபம் காந்தவிதத்தனூம் ॥ ॥ 102 ॥

102 அங்கே பிரகாசிக்கின்றவரும்(*தாராநிகரைஸ்ஸ

ஸேவிதம் ஸோமம்) நக்ஷத்திரக் கூட்டங்கள் எல்லாவற்று

லும் ஸேவிக்கப்பட்டவரும், அமிர்த மயமான காந்தியினுல்

மனோஹரமானவரும், குந்த புஷ்பம் போல் வெண்ணிற

முடையவரும் ஆன சந்திரனை மனத்தில் தியானம் செய்

கின்றேன்.

ஶ்ருங்காரஸாலயோரேவ

ஶ்ருங்காரவிதம் தயோரந்தர ஸாமே ।

ஶ்ருங்கௌகம் தயோரவ

மஹிதாம் ஶ்ருங்கார பரிவீக்ஷாம் பரிவாரம் ॥

103. அதற்கும் அப்பால், அநேக சிகரங்களால் பிர

காசிக்கும் சிருங்காரக்கோட்டையையும், இதற்கும் சந்திர

பிராகாரத்திற்கும் இடையில், பூஜிக்கத்தக்க சிருங்கார

பரிகை அதாவது அகழையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தத்ர மணிநௌகாபி-

ஸ்ஸம்நீய(*)ரவிதஶாரிஹம்ஸாபிஃ ।

ஶ்ருங்காரதேவதாபி

ஸ்ஸஹிதம் பரிவாயிவம் ஹ்ருதே மஹே ॥ ॥ 104 ॥

---

* தாராநிகரைஃ பரிஷ்க்ருதமண்டலம் - நக்ஷத்தி

ரக் கூட்டங்களால் பரிஷ்காரம் (காவி) செய்யப்பட்ட

மண்டலத்தை யுடையவரும் (என்றும் பாடம்)

(*) ரவிதஶ்ருங்கஸம்ஸ்தாபிஃ என்று பாடாந்தரம்.

104. அங்கே பலவித மணிகளா லாக்கப்பட்ட தோணியில் இருப்பவர்களும், தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட சிருங்கங்களை (பசுவின் கொம்புகளை)க் கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான சிருங்காரதேவதைகளோடு கூடியவரும், அந்த சிருங்கார பரிகைக்கு அதிபதியுமான மன்மதனைப் பஜிக்கின்றேன்.

ஶ்ருங்காரவரணவர்யே
ஶ்ரேஷ்டே தத்ஸகலவிபுதஸம்ஸேவ்யம் ।
சிந்தாமணிகணரசிதம்
சிந்தாம் தூரீகரோது மே ஸதநம் ॥ ॥105॥

105. சிரேஷ்டமாகிய இச் சிருங்காரக் கோட்டைக்கும் அப்பால், ஸகல தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டதும், பற்பல சிந்தாமணிகளின் ஸமூகத்தினால் இயற்றப்பட்டதுமான சிந்தாமணி. கிருகராஜமானது எனது கவலையைப் போக்கடிக்கட்டும்.

மணிஸதநஸாலயோரபி
மத்யே தஶதாலமஹீருஹவாடீ: ।
பர்ணை: ஸ்வர்ணஸவர்ணை:
யுக்தாம் காண்டைஶ்ச யோஜநோத்துங்கை: ॥

106. இச் சிந்தாமணி கிருஹத்திற்கும், சிருங்காரக் கோட்டைக்கும் நடுவில் பத்துப் பனைமர அகலமுள்ளதும், தங்கநிறமான இலைகளோடு கூடியதும், யோஜனை தூரம் உயர்ந்ததான தண்டுகளோடு கூடியதும்;

[illegible]
ஶாகைர் நிபிடாம் தாம் ச கேஸரகதம்பை: ।

ஸஜ்ஞ தமஸி தஊரநு

ஜ்ஞாதொதாநிய-ஷ்நூரநுஸநொஹாழ் ॥ 107 ॥

107. வெகு மிருதுவாயும் ஐந்து பனைமர நீளமுள்ள கேஸரங்களோடு கூடியதும் எப்பொழுதும் பிரவஹித்துக் கொண்டிருக்கும் மகரந்தத் தேனைப் பானம் செய்வதற்கு ரீங்காரம் செய்துகொண்டு கவிந்துள்ள வண்டுக் கூட்டங்களோடு கூடியதும்,

வாடீரவவ நவாஜுக

யாடீநிய-ஷ்ஹூ ராமவிஜுஸிதாழ் ।

கூஜுஹாவீ கூுகுகுகு

கூ-டுஞுஂகஷ நிநஉநிஉய கஉநீயாழ் ॥ ॥ 108 ॥

108. வாஸனை நிறைந்த புஷ்பங்களின் மகரந்தப் பொடிகளை அங்கு மிங்கும் வீசச் செய்யும் இளந் தென்றல் காற்றோடு கூடியதும், ஆகாயத்தை யளாவி, மனத்திற்குச் சந்தோஷத்தைத் தரும், ராஜ ஹம்சக் கூட்டங்களின் கலகல சப்தத்தோடு கூடியதும்,

வஜ்ராடவீஂ ஹஜாஉஃ

வஙிஉஜகஜ்ஜோஜுவக்ஷஜொவாஹாழ் ॥

தெவ்யவ-ஷ்யவாதுயாஸீ

தஸ்யாஃ வ-டுவ-ஷ்திஙி உஶ்கஜுயாுகூஃ ।

வஜுயிதஉ-டுதி-ஷ்ஹ-ஷ்மவாநு

வஹ்நிஃ கெ ாஶொஊதஸ்வீஂ வாயாக ॥ 109 ॥

109. சுகந்தத்தோடு கூடிய அலைகளால் மோதப்பட்டு ரமணீயமாய் விளங்கும் கரைகளோடு கூடியதுமான மஹா பத்மாடவியை நமஸ்காரம் செய்கின்றேன். இந்

தப் பத்மாடவிக்குக் கிழக்கில் பரதேவதையின் அர்க்கிய பாத்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு பத்துக் கலைகளோடு விளங்குபவரும், ஒரு குரோசம் அதாவது $2\frac{1}{2}$ மைல் உயரத்தோடு * வலையாகாரமாய் ஜொலிப்பவருமான அக்நி பகவான் என்னை ரக்ஷிகட்டும்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌃
  𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌕𑌲𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤𑍋
  𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌮 𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌃 ॥ ॥ 110 ॥

110. அந்த அக்கினி ரூபமான ஆதாரத்தில் பரதேவதையின் பாத்திர ரூபமானவரும், ஸ்ரீமானும், பன்னிரண்டு கலைகளையுடையவருமான ஸ்ரீ சூர்ய பகவான் என் மனத்துக்குள்ளிருக்கும் பேரிருட்டைத் தகர்க்கட்டும்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌶𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇
  [illegible] ।
[illegible]
  [illegible] ॥ ॥ 111 ॥

111. அச்சூரிய ரூபமான பாத்திரத்தில், வாசனையின் அலைகள் வீசுவதாயும், பதினாறு சந்திர கலைகளோடு கூடியதாயும் விளங்கும் விசேஷார்க்யம் என்று போற்றப்படும் அமிர்தமானது எனக்குப் பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

[illegible]
  [illegible] ।

---

* இது வஹ்நிப் பிராகாரம்,

ஷொடஶ கலாஸ்ஸா்யாம்ஶோ:

ஶோகாஷ்ந்தாரயந்து மாமநிஶம் ॥ ॥ 112 ॥

112. அந்த விசேஷார்க்கிய ரூபமான அமிர்தத்தில் சுற்றிலும் பலவிதமான இரத்தினங்களா லாக்கப்பட்ட தோணிகளில் விஹரித்துக்கொண் டிருப்பவைகளான சந்திரனுடைய பதினாறு கலைகளும், என்னை, யெப்பொழுதும் சோகத்தினின்றும் கடத்தட்டும்.

தத்ரைவ விஹரந்தீஶோ

யா தந்ரூவா நாம் ச காரணேஶா நாம் ।

ஸ்ரஷ்ட்யாதிரூபிகாஸ்தா:

ஶமயந்து கலா: ஸந்தாபம் ॥ ॥ 113 ॥

113. அவ்விசேஷார்க்கியத்திலேயே விஹாரஞ்செய்துள்ள பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேச்வரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்து காரணேஸ்வரர்களின் சிருஷ்டி முதலிய ஐம்பது கலைகளும் என் சந்தாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

சிந்தாமணிக்ருஹ

ராஜிதபஶ்சிமோத்தரே மஹேஸ்யா ।

கலயாமி தாந்யஹம்

ஆயுஷ்யவர்த்தந்தாநி ॥ ॥ 114 ॥

114. சிந்தாமணி கிருஹத்தின் தெற்கு மேற்கு வடக்குத் திக்குகளில் அவ்வர்க்கிய பாத்திரங்களைச் சதா நினைக்கின்றேன்; அவை எனக்கு ஆயுளைக் கொடுக்கட்டும்.

வாத்ஸல்யஸ்ய பாரத:

பஞ்சாரமணி விபி பாவர்த்தீஶாநாம் ।

ஹவ நாநி ஶஶிநெ நா

ஹவஜ௱ஹாஶா வ்ருத்ிவிதஜஜமஸி ॥ ॥ 115 ॥

115. அப்பாத்திரங்களுள்ள ஸ்தலத்திற்கு எதிரில் விஷ்ணு, பிரஹ்மா, சிவன், இவர்களது அரண்மனைகளுண்டு. இவ்வரண்மனைகளின் காந்தியினால் ஈரேழுலகங்களும் பிரகாசிப்பிக்கப்படுகின்றன. அவ்வரண்மனைகள் எனக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

ஷஃநஷ்ய நஞகொணெ

ஷதஞம் வுணஶாதி கூஂஷஶாஜெயழ ।

தகூ ஷூிதம் வ வஹிம்

தாஜஶிவாஜபிஞஶஂஷிகாஜநகூ ॥ ॥ 11 ॥

116. அச்சிந்தாமணி கிருஹத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில், பரதேவதையின் ஆவிர்ப்பாவத்திற்குரிய இடமாயும், சஞ்சலமான சிகைகளையுடையதாயும் விளங்கும் சிதக்கினி குண்டத்தைச் சதா நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஷ்யாஷ௱ஶிஶி தாஜ்ஶ

ஈதீவஶிஷ௱ஶி தவவஂநவகாஞ்ழ ।

வகூராக்ஙம் ஶதாஂஶம்

ஶதயொஜநஶ௱ஞதம் ஹஜெ தீவ்யழ ॥ ॥ 117 ॥

117. அச்சிந்தாமணி கிருகத்திற்குத் தென்மேற்கில் சிந்தாமணி (இரத்தினங்) களால் நிர்மிக்கப்பட்டதும், ஒன்பது அடுக்குகளை யுடையதும் நூறு காதம் உயரமுள்ளதுமான பேரொளிச் சக்கிர வடிவமான இரதத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஜெதுவ ஶிஶி நிஷண்ணம்

தவநீயஜவாஂவஶாஹிஷ்ழ ।

ஈயஉவோஃ வ ஹவாநா
ஈவயாஜொஉநவஸி ஈதூஉயவஷெ8 ॥ ॥ 118 ॥

118. அதே திசையில் அதாவது நிருதி மூலையில் தங்க மயமான கொடிகளின் கூட்டத்தோடு கூடியதும், நானுவித இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட சிகரத்தோடு கூடியதுமான ஸ்ரீபவானிதேவிக்குரிய மற்றொரு தேரை யான் மனதில் தியானிக்கின்றேன்.

ஹவநவஸ்ரீ வாயஹாமெ
வஸிஷ்ரதொவிவியவெஜய ஜீஹிஃ ।
ஈவயதா உஷஂ ஈயெஂஷூஃ
ஷஹிவெஶாநாஸுஹுவஷ்ராயாஃ ॥ ॥ 119 ॥

119. சிந்தாமணிக் கிருஹத்திற்கு வடமேற்கே (வாயுமூலையில்) யாவராலும் போற்றப்படும் மந்திரிணீ தேவியாகிய ச்யாமளைக்குரியதும், அநேக வகையான கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதுமான ஓர் ஒப்பற்ற ரதமானது சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

கூஜெஉமாயிஹரூயஉநிஶஂ
கெஷாஸ்ராயாஃ ஶதாஜூஉஷெயமிநஸ் ।
ஈஷூஶிஶிஈதூயாநெநா
ஈஷிரவதாகாவவஞகஞகிதஷ் ॥ 120 ॥

120. சிந்தாமணி கிருஹத்திற்கு வட கிழக்கில் (ஈசான மூலையில்) அழகிய கொடிகளால் மூடப்பட்டதோவென நினைக்கத்தக்கதாய், எண்ணிறந்த கொடிகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட வாராஹி தேவியின் இரதத்தைச் சதா மனத்தில் வைத்துத் தியானிக்கின்றேன்.

பரிதோ தேவீதாம்ந:
ப்ரணீதவாஸா மந்த்ரரூபிண்ய: ।
குர்வந்து ரஶ்மிமாலா
க்ருதய: குஶலாநி தேவதாநிகரா: ॥ 121 ॥

121. பரதேவதையின் வீட்டைச்சுற்றிலும் வாஸம் செய்பவர்களும், மந்திரமே தமது வடிவமாயுடைய இரஸ்மியாலா ஸ்வரூபிணிகளான தேவதைகள் எல்லோரும் க்ஷேமத்தைச் செய்யட்டும்.

ப்ராக்த்வாரஸ்ய பவாநீ
யாம்யோ: வாமே ச விஹிதவாஸே ।
மாதங்கீ கிடிமுக்யௌ
மந்திரநவநே மநஸி பாவயாமி சிரம் ॥ ॥ 122 ॥

122. பரதேவதையின் மந்திரத்திற்குக் கிழக்குத் துவாரத்தில், வடக்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள மாதங்கி, தண்டநாதைகளென்னும் மந்திரிணி, ஸேனாநாயகிகளின் அரண்மனைகளை வெகுகாலம் மனதில் நினைக்கின்றேன்.

யோஜநயுகளாபோகா
க்ரோஶபரிணாஹமேவ விஸ்த்ருதா ச ।
சிந்தாமணிக்ருஹபூமி
ஜீயாதாம்நாயமய சதுர்த்வாரா ॥ ॥ 123 ॥

123. இரண்டு யோஜனை விஸ்தார முள்ளதும், இரண்டு யோஜனை அகலமுள்ள சுவர்களை யுடையதும் ஆம்நாயஸ்வரூபமான நான்கு துவாரங்களையுடையது மான சிந்தாமணி கிருஹத்திற்கு அருகேயுள்ள பூமி யானது ஸர்வோத்கிருஷ்டமாய் விளங்கட்டும்.

த்வாரே த்வாரே யாஶ்ச
பிம்பீபூதா நவீநப்ராம்ஶுபாஸ: |
விததது விபுலாம் கீர்த்திம்
திவ்யா ஜ்ஞாநலௌஹித்யஸித்திதாயோ தேவ்ய: || ||124||

124. சிந்தாமணி கிருஹத்தில் ஒவ்வொரு துவாரத்திலுமுள்ளவர்களும், நூதன பிம்பம்போன்ற பிரகாசத்தை யுடையவர்களும், ஞானமயமான லௌஹித்ய ஸித்திகளைத் தருபவர்களுமான தேவிகள் அதிகமான கீர்த்தியைச் செய்யட்டும்.

சிந்தாமணிஸத்மாந்தர்
ரத்நமயவேதிகாமத்யே |
பிந்துமயசக்ரமீடே
பீடாநாமுபரி விராஜிதாபாஸம் || ||125||

125. இச்சிந்தாமணிக் கிருஹத்திற்கு உள்ளே ரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட ஓர் மேடையின்மீது, பிரகாசிக்கும் பீடங்களுக்கு மேல் விளங்கும் பிந்துமயமான சக்கிரத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

சக்ராணாம் ஸகலாநாம்
ப்ரதமே பூதலே க்ருதாவாஸா: |
அணிமாதிஸித்தயோ மாம்
அவந்து தேவீப்ரகாஶரூபிண்ய: || ||126||

126. எல்லாச் சக்கிரங்களுக்கும் முதலாவதான அடித்தட்டில் வாசம் செய்பவர்களாயும், பரதேவதையின் பிரகாச (மயூக) வடிவினர்களுமான அணிமாதிசித்தி தேவதைகள் என்னை ரக்ஷிக்கட்டும்.

अणिमादिसिद्धिफलक—

स्योपरि हरिणाङ्कलम्बकृतशेखराः ।

सततं वर्धयन्तु

ब्राह्मीमुखाश्च मातरोऽस्माकम् ॥ 127 ॥

127. அணிமாதி ஸித்திகள் வஸிக்கும் பலகைக்குச் சற்றுமேலே சந்திரகலையைச் சிரோ பூஷணமாய்த் தரித்த பிராஹ்மீ முதலிய மாத்ருகைகள் எங்களுக்கு க்ஷேமத்தை விருத்தி செய்யட்டும்.

तस्योपरि मणिफलके

तारुण्योत्तुङ्गपीनकुचभाराः ।

संक्षोभिणीमुखा नो

भ्रान्तिं विद्रावयन्तु दशमुद्राः ॥ 128 ॥

128. இதற்கு மேலேயுள்ள இரத்தினப்பலகையில், யௌவனத்தால் உந்நதமாயும் பருத்துமுள்ள குசங்களை யுடையவர்களான ஸர்வஸம்க்ஷோபிணீ முதலிய பத்து முத்திரா தேவதைகள் எங்கள் பிராந்தியை அல்லது அஞ்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

फलकत्रयरूपे

विस्तारे त्रैलोक्यमोहने चक्रे ।

दीव्यतु प्रकटानां—

तासां चक्रेश्वरी भगवती त्रिपुरा ॥129॥

129. மூன்று பலகைகள் வடிவமானதும் விஸ்தார மானதுமான இந்த த்ரைலோக்ய மோஹன சக்கிரத்தில் பிரகடயோகினிகள் என்று கூறப்படுபவர்களுக்கு நாயகியாகிய திரிபுரை யென்னும் சக்ரேச்வரி நன்கு விளங்கட்டும்.

[illegible] ॥ ॥ 130 ॥

130. இதற்குமேல் விஸ்தாரமான வீட்டில் சஞ்சலமான கண்களை யுடையவர்களும், புதிய (நன்கு மலர்ந்த) ரக்தோத்பலத்தின் நிறத்தை யுடையவர்களும், சந்திரனைத் தலையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான காமாகர்ஷிணீ முதலிய தேவிகளை வணங்குகின்றேன்.

[illegible] ॥ ॥ 131 ॥

131. கழுத்தில் தொங்கும்படியான மாலையை யுடையவளும், சர்வாசாபரிபூரக சக்கிரத்தில் குப்தயோகினிகளால் சேவிக்கப்படுபவளுமான த்ரிபுரேசி என்னும் சக்ரேச்வரி என் பாபத்தை போக்கட்டும்.

[illegible] ॥ 132 ॥

132. இதற்குமேல் விளங்கும் இரத்தின பீடத்தில் செந்தாமரை யிதழ்போற் சிவந்த நிறமுடையவர்களும், கஞ்சுகத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுமான அநங்ககுசுமை முதலிய தேவிகளைத் தியானம் செய்கிறேன்.

ஸம்க்ஷோபகாரகே சக்ரே ஸ்மின்—
ஸ்ரீஸ்ரீத்ரிபுரஸுந்தரீ ஸாக்ஷாத் ।
மாம் குப்ததராபிஸ்ஸா
மாவது க்ருபாத்ருஷ்ட்யா ॥

133 ஸம்க்ஷோபகாரகம் என்னும் இச்சக்கிரத்தில் குப்ததரயோகினிகளுடன் கூடி இரக்ஷிக்கின்ற ஸ்ரீ த்ரிபுர சுந்தரி என்னைக் கிருபையோடு சேர்ந்த திருஷ்டியினால் ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஸம்க்ஷோபிண்யாத்யா
ஸ்த்ரீஸ்வாந்தவலயகாருதவாஸா: ।
ஸுந்தரநீலவேணீ—
ரஞ்ச: க்ஷோபாதி யௌவனோந்மத்தா: ॥ ॥ 134 ॥

134. இதற்குமேல், பிரகாசிக்கும் வலையத்தில் வாசஞ் செய்கிறவர்களும், தொங்க விடப்பட்டுச் சலிக்கும் நீல நிறமான கூந்தலை யுடையவர்களும், யௌவனத்தினால் உன்மத்தர்களுமான ஸங்க்ஷோபிணீ முதலிய சக்திகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஸௌபாக்யதாயகே சக்ரே
ஸ்ரீத்ரிபுரவாஸினீ ஜயாசு ।
ஸக்தீஸ் ஸம்ப்ரதாயா—
கியாஸ்ஸதா: ப்ரமோதயந்து மாம் ॥ ॥ 135 ॥

135. இந்த, ஸௌபாக்கியதாயகமேன்னும் சக்ரத்தில், ஸ்ரீ த்ரிபுரவாஸினி வீற்றிருக்கின்றாள்; ஸப்ரதாயம் யோகினிகள் என்னும் நாமதேபத்தையுடைய எல்லாச் சக்திகளும் எப்பொழுதும் சந்தோஷப்படுத்தட்டும்.

मणिपीठोपरि तासां
चतुर्हस्तविस्तृते वलये ।
सततविहितवासाः
शक्तीः कलयामि सर्वसिद्ध्याद्याः ॥ ॥ 136 ॥

136. இவர்கள் வசிக்கும் மணிபீடத்திற்கு மேல் நான்கு முழம் விஸ்தாரமுள்ள வலயத்தில், எப்பொழுதும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸர்வஸித்தி முதலிய சக்திகளைத் தியானிக்கின்றேன்.

सर्वार्थसाधकाख्ये
चक्रे समस्तफलदात्री ।
त्रिपुराश्रीश्चक्रेशी क्षेमं
दिशतादुत्तीर्णयोगिनीसेव्या ॥ ॥ 137 ॥

137. ஸர்வார்த்த ஸாதகம் என்னும் இந்த சக்கிரத்தில், எல்லாப் பலன்களையும், கொடுக்கின்றவளும், உத்தீர்ண யோகினிகளால் சேவிக்கப்படுபவளுமான த்ரிபுராஸ்ரீ என்னும் சக்கிரேஶ்வரீ க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

तासां निलयस्योपरि
धृतकुसुम्भकञ्चुकमनोज्ञाः ।
सर्वज्ञाद्या देव्यः
सकलाः संपादयन्तु मम कीर्तिम् ॥ ॥ 138 ॥

138. இவர்களி னிருப்பிடத்திற்கு மேலிருக்கும் சக்கிரத்தில், குஸும்ப மலர்போல் சிவப்பான கஞ்சுகம் தரித்த அழகுவாய்ந்தவர்களான ஸர்வக்ஞை முதலிய எல்லாத் தேவிகளும் எனக்குக் கீர்த்தியைச் சம்பாதிக்கட்டும்.

வகெ ஸஹோரக்ஷா

கா நா த்யஸிநு ஸஹ்ஸ ஜநஸெவ்யாழ ।

உநவி நிமஹாஸஹிதாம்

உநு ஶ்ரீதிவாரமாலி நீம் தெவீழ ॥ ॥ 139 ॥

139. ஸமஸ்த (ஸர்வ) ரக்ஷாகரம் என்ற இச்சக்கி ரத்தில், சர்வ ஜனங்களாலும் ஸேவிக்கத் தகுந்த, நிகர்ப்ப யோகினிகளுடன் கூடிய, ஸ்ரீ த்ரிபுரமாலினி தேவியை மனதில் நினைக்கின்றேன்.

ஸவஜ்ஞா ஸமெநாவரி

வகெவிவெ ஸாகஜிதமெஹா: ।

வநெ வஶிநீவ்யா:

ஶக்தீஸிந ஶாரெணஶொணாரவ: ॥ 140 ॥

140. இந்த ஸர்வக்ஞை முதலிய சக்திகளின் சக்கி ரத்திற்குமேல் விளங்கும் சக்கிரமாகிய வீட்டிலிருக்கின்ற வர்களும் குங்குமத்தூள் போல் சிவப்பானவர்களுமான வசினீ முதலிய தேவிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஶ்ரீஸவரொமஹாரிணி

வகெ ஜ்ஸிம்ஷ்ரவாரவ விகாம் விஜாழ ।

வநெ ரஹஸ்யநாஸ்ர

வெஷ்யாதிஶக்திபிஸ்ஸா ஸெவ்யாழ ॥ ॥ 141 ॥

141. ஸ்ரீ ஸர்வ ரோகஹரமென்னும் இச் சக்கிரத் தில், ரஹஸ்ய யோகினிகள் என்று அறியப்படும் சக்திக ளால் ஸேவிக்கப்படும் திரிபுரஸித்தாசக்ரேஶ்வரியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வஶிநீக்ருஹோபரிஷ்டா—

ஷ்டாஶ திஹஸ்தோந்நதே மஹாபீடே ।

ஶமயந்து ஶத்ருஜாலம்

ஶஸ்த்ராண்யஸ்த்ராணி சாதிதம்பத்யோ: ॥ ॥ 142 ॥

142. வசினீ தேவிகளினிருப்பிடத்திற்குமேல், இருபது முழம் உயரமுள்ள மஹாபீடத்தில், ஆதி தம்பதிகளின் சஸ்திரங்களும், அஸ்திரங்களும் சத்துருக் கூட்டத்தைத் தொலைக்கட்டும்.

ஶஸ்த்ரஸத்மநோபரிஷ்டா—

து்மயே வலயேதிரத்நஸங்க்லுப்தே ।

காமேஶ்வரீப்ரமுகா:

கமயே தேவீஸ்ஸமஸ்தஜநவந்த்யா: ॥ ॥ 143 ॥

143. சஸ்திரசாலைக்கு மேல் இந்திர நீலக் கற்களால் செய்யப்பட்ட வலையத்தில், யாவராலும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்த காமேஶ்வரீ முதலிய தேவிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஏதே ச்ரீசக்ரே ஸர்வஸித்தி

ப்ரதநாமநி ஸர்வஸர்மஹாப்ராதீக் ।

த்ரிபுராம்பா சக்ரேஶீ ஸததம்

பராபரரஹஸ்யயோகிநீ ஸேவ்யா ॥ ॥ 144 ॥

144. இந்த ஸர்வ ஸித்திப்பிரதம் என்கிற சக்கிரத்தில் எல்லாப் பலன்களையும் அதாவது தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களையு மளிப்பவளும், பராபர ரஹஸ்ய யோகினிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவளுமான ஸ்ரீ திரிபுராம்பா சக்கிரேஶ்வரி எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌗𑍃𑌹𑌾𑌵𑌰𑌣

𑌵𑌲𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 ।

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌨𑌾𑌥𑌾

𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌃 ॥ 145 ॥

145. காமேஸ்வரியின் கிருகத்திற்கு மேல் வளையத்தில், அநேகவிதமான மனுஸம்பிரதாயம் தெரிந்த மித்ரேசர் முதலிய குரு மூர்த்திகளான சதுர்யுக நாதர்கள் வீற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்வோத்கிருஷ்டமாய் விளங்கட்டும்.

𑌨𑌾𑌥𑌭𑌵𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌚𑌯𑌖𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍀𑌠𑍇 ।

𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃

𑌕𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 ॥ ॥ 146 ॥

146. நாதர்களின் கிருஹத்திற்கு மேல், அநேக ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டு உந்நதமாய் விளங்கும் மணிபீடத்தில், திதி ஸ்வரூபிணிகளான காமேஸ்வரி, பகமாலினி முதலிய நித்தியா தேவிகள் ஸந்தோஷத்தைச் செய்யட்டும்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌵𑌹𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇 ।

𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃

𑌕𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌮𑌨𑌘𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥ 147 ॥

147. இந்த நித்யா தேவிகளின் வீட்டிற்குமேல், நிர்மலமான இரத்தினங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட பவனத்தில் இருக்கும். சஞ்சல நேத்ரங்களையுடைய ஷடங்கதேவிகள் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

𑌸𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍌 ।

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂

𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥ 148 ॥

148. இந்த வீட்டிற்குமேல் ஸர்வாநந்தமயம் என்று கூறப்படும் பிந்து சக்கிரத்தில், பஞ்சப்பிரஹ்ம ரூபமாயும் இரத்தினக் கூட்டங்களால் இழைக்கப்பட்டதாயு மிருக்கும் மஞ்சத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯

𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌃 ।

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍀 𑌯𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾

𑌮𑌮 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌚𑌕𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 ॥ ॥ 149 ॥

149. இரத்தினக் கட்டிலுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் தொங்குகின்றதாயும், பாசங்களால் கட்டப்பட்டதாயும், கருப்பு நிறமாயு மிருக்கும், மாயாரூபமான திரையென்னும் திரஸ்கரிணீ என் பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

𑌮𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌲𑌮𑍍𑌬-

𑌨𑍍𑌮𑌲𑍍𑌲𑍀𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌭𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌹𑌰𑌿𑌗𑍋𑌪𑌮𑌯𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌂

𑌹𑌰𑌤𑌾𑌦𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌶𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍍 ॥ ॥ 150 ॥

150. இந்த பஞ்சபிரஹ்ம மஹா மஞ்சத்திற்குமேல் தொங்கும்படியான மல்லிகை, புன்னை முதலிய புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்திரகோப மயமான விதானம் எப்பொழுதும் எங்கள் சோம்பலை யபகரிக்கட்டும்.

𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌃

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑍇𑌮𑌰𑍁𑌚𑌃 ।

𑌅𑌜𑌹𑌰𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑌰𑍂𑌪𑌾-

𑌨𑌨𑌲𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌶𑌕𑍋𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 ॥ 151 ॥

151. கோவைப் பழம் (சிகப்பு), மேகம் (கருப்பு) சந்திரன் (வெண்மை), தங்கம் (மஞ்சள்), கிரமமாய் இவைகளின் நிறங்களை உடையவர்களான பிரஹ்ம, விஷ்ணு, ருத்திர, ஈஸ்வர, ஸ்வரூபமாயும், முறையே, அக்னி (தென்கிழக்கு), நிருதி (தென்மேற்கு), வாயு (வடமேற்கு), ஈசான்ய (வடகிழக்கு), திக்குகளி லிருப்பனவான, கட்டிலின் நான்கு பாதங்களை நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

𑌫𑌲𑌕𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌂

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌭𑌮𑍍 ।

𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂

𑌸𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌚 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥ 152 ॥

152. குங்குமத் தூள்போற் சிவந்த காந்தியையுடைய ஸதாசிவ மயமான பலகையையும், அங்க தேவதைகளின் வீட்டிலிருந்து ஆரம்பித்துப் போடப்பட்டிருக்கும் இரத்தின மயமான படிக்கட்டுகளையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

𑌪𑌟𑍍𑌟𑍋𑌪𑌧𑌾𑌨𑌹𑌂𑌸𑌕

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑌹𑌿𑌤𑌪𑌾𑌟𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌮𑍍 ।

𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍋𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂

𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌤𑍂𑌲𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌨𑌃 ॥ 153 ॥

153. நான்கு தலையணைத் திண்டுகளையும், சிகப்பும் வெண்மையும் கலந்த பாடல நிறமான விரிப்பையுமுடைய

ஹம்ஸதூலிகா அதாவது அன்னப்பக்ஷிகளின் அதிமிருது வான இறகுகளா லாக்கப்பட்ட படுக்கை (மெத்தை) யானது எங்களை நெடுங்காலம் இரக்ஷிக்கட்டும்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂
    𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌨𑌾𑌲𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌹𑌲𑍍𑌲𑌕
    𑌰𑍁𑌚𑌿𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥ 154 ॥

154. அதற்குமேல் வசிப்பவரும், நல்ல யௌவன முள்ள ஸ்திரீயினல் சதா சேவிக்கப்படுபவரும், காம்பு வரை மலர்ந்த செங்கழுநீர் புஷ்பத்தின் காந்திக் கூட்டத்தினல் அழகானவரும்,

𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌵𑌸𑌨𑌂
    𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌖𑌣𑍍𑌡𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑍍 ।
*𑌕𑌾𑌶𑍍𑌮𑍀𑌰𑌤𑌿𑌲𑌕𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰
    𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑌿𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍇𑌖𑌾𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

155. குங்குமப்போற் சிவந்த வஸ்திரத்தையுடையவரும், சந்திரனது காந்தியினல் அலங்கிருதமான கிரீடத்தையுடையவரும், குங்குமப் பொட்டினு லழகு வாய்ந்தும், சந்திர ரேகையைப் பழிக்கும்படியாய் வளைந்தும் உள்ள புருவங்களை யுடையவரும்,

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌵𑌦𑌨𑌂
    𑌹𑌾𑌸𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌧𑍂𑌤𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌮𑍍 ।

---

*𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍀𑌤𑌿𑌲𑌕𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂
    𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑌿𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍇𑌖𑌾𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

தரலாபாங்க தரங்கித

*ஶ்ருங்கார ந ஶாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயார்த்தாம் ॥156॥

156. சந்திர பிம்பம்போன்ற முகத்தை யுடையவரும், மலர்ந்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சமானமான மூன்று நேத்திரங்களை யுடையவரும், சஞ்சலமான கடாக்ஷவீக்ஷணங்களாகிற அலைகளால் மன்மதனுடைய சிருங்கார சாஸ்திரத்தின் சம்பிரதாயமான அர்த்தத்தைத் (தொனியாய்) தெரிவிக்கின்றவரும்,

மணிமயகுண்டலப்ரபா

ஜுஷ்டவிகஸ்வரகபோலாம் ।

வித்ருமஸஹோதராதர

விஸ்ருமர ஸ்மிதசந்த்ரிகாம் ॥ ॥ 157 ॥

157. மணிகளா லிழைக்கப்பட்ட குண்டலங்களின் பிரபை வீசும் கபோலங்களை யுடையவரும், பவழத்தை யொத்த செந்நிறமான உதட்டின்மேல் சஞ்சரிக்கும் புன்சிரிப்பை யுடையவரும்,

ஆமோதிகுஸுமஶேகரா—

நீலஸ்நிக்தபுருவயுகலாம் ।

வீணாகலாஸவீ

ஸிஞ்ஜிதவலய ... ॥ ॥ 158 ॥

158. வாஸனை நிறைந்த புஷ்பங்களைச் சிரசில் அணிந்து கொண்டிருப்பவரும், கருமையான இரண்டு புருவங்களால் மனத்தைக் கவரும் அழகுடையவரும் தாம்

* க்வசித் பாடாந்தரம் "ஶ்ருங்காரந ஶாஸ்த்ர" இதி பாடம் । ஶ்ருங்காரக்ரந்தீய: ॥

பூலத்தின் வாசனையின் அலைகளால் இருமடங்காகச் செய்யப்பட்ட முகாரவிந்த வாசனை யுடையவரும்,

பாஶாங்குஶேக்ஷுசாப
ப்ரஸவஶாஸ்த்ரலஸிதகோமலகராம்புஜம் ।
காஶ்மீரபங்கலிப்தாங்கம்
காமேஶம் மநஸி ஸ்மரேஹம் ஸததம் ॥ 159 ॥

159, பாசம், அங்குசம், கரும்புவில், புஷ்ப பாணம் இவைகளால் சோபிக்கின்ற அழகிய கைகளை யுடையவரும், குங்குமப்பூச் சாந்தினுல் பூசப்பட்ட தேகத்தை யுடையவருமான காமேஶ்வரரை எப்பொழுதும் மனதில் சிந்தித்து வந்தனம் செய்கிறேன்.

தத்வாமாங்கஸ்தலீநிஷண்ணாம்
தருணகதம்பப்ரஸூநகிரணாபாம் ।
ஶீதாம்ஶுகண்டசூடாம்
ஸீமந்தந்யஸ்தஸாந்த்ரஸிந்தூராம் ॥ ॥ 160 ॥

160. அவரது மடியில் வீற்றிருப்பவளும், மலர்ந்த கதம்ப புஷ்பக்காந்தியைப் போன்ற திருமேனியை யுடையவளும், சந்திர ரேகையைச் சிரசில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவளும் மகுட்டில் அதிகமான குங்குமத்தை யுடையவளும்,

குங்குமமயாபரணாலஸ-
ந்நிடிலாம் குடிலதரப்ரூலதாயுகளாம் ।
நாஸீகதாஸ்யநயநாம்
நாஸாக்ரநடிதமௌக்திகாபரணாம் ॥ ॥ 161 ॥

161. குங்குமமாகிற ஆபரணத்தாற் பிரகாசிக்கும் நெற்றியை உடையவளும், குடிலமான இரண்டு புருவங்

களை உடையவளும், தாமரைப்புஷ்பம் போன்ற கண்களை உடையவளும், மூக்கில் விளங்கும் முத்தாபரணத்தை யுடையவளும்;

𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑍇𑌰𑌹𑌾𑌸𑌾—
𑌶𑍋𑌣𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌰𑌾𑌂 ।
𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍀𑌤𑌿𑌲𑌕𑍋𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸𑌿𑌤
𑌕𑌪𑍋𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌨𑌕𑌤𑌾𑌟𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 ॥ ॥ 162 ॥

162. அழகிய மந்தஹாஸத்தை யுடையவளும், கோவைப்பழத்தின் சிவப்பைப்பழிக்கும்படியான சிவந்த அதரத்தையுடையவளும், அழகிய கஸ்தூரிப் பொட்டுடன் விளங்கும் நெற்றியோடுகூடிய கன்னத்தில் பிரதிபலிக்கும் தங்கக் காதோலை (தாடங்கங்) களையுடையவளும்,

𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍀𑌟𑍀
𑌕𑌵𑌲𑌿𑌤𑌵𑌦𑌨𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 ।
𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑌹𑍋𑌦𑌰𑌕𑌂𑌠—
𑌪𑍃𑌥𑍁𑌲𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌫𑌲𑌹𑌾𑌰𑌾𑌂 ॥ ॥ 163 ॥

163. கற்பூரத்துடன் கூடிய தாம்பூலத்தின் அழகினால் குறைக்கப்பட்ட சோபையையுடைய முகத்தையுடையவளும், சங்கு போன்ற கழுத்தில் தொங்கும் சுத்தமான முத்தாபரணங்களையுடையவளும்,

𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌨𑌾𑌲𑌕𑍋𑌮𑌲
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍁𑌗𑌲𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌾𑌂 ।
𑌕𑌰𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌿𑌲𑌸-
𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌟𑌕𑌵𑌲𑌯𑌸𑌨𑌾𑌥𑌾𑌂 ॥ ॥ 164 ॥

164. தாமரைத் தண்டு போன்ற அழகான இரண்டு புஜங்களில் சோபிக்கும் இரத்தினமயமான வளையல்களை

யுடையவளும், கைகளாகும் பத்மங்களின் அடியில் விளங்கும் தங்கமயமான காப்புகளையுடையவளும்,

[illegible]

த்பாஶாங்குஶபுண்ட்ரசாபபுஷ்பாஸ்த்ரா ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 165 ॥

165. நான்கு கைகளிலும் சோபிக்கின்ற பாசம், அங்குசம், நாமக்கரும்புவில், புஷ்பபாணங்கள் இவைகளை உடையவளும், உத்துங்கமான கொங்கைகளையுடையவளும், குங்கும்ப்பூவின் சாந்தோடு கூடிய இரத்தினமயமான கஞ்சுகத்தை (ரவிக்கையை)உடையவளும்,

[illegible]—

[illegible] ।

மாணிக்யகசிதகாஞ்சீ

[illegible] ॥ ॥ 166 ॥

166. மிகவும் மெல்லிய இடையையுடையவளும், நாபியிலிருந்துபடரும் கருமையான உரோமக்கொடியையுடையவளும், மாணிக்கத்தாலிழைக்கபட்ட ஒட்டியாணத்தின் ஒளியினல் சூழப்பட்ட பருத்த நிதம்பத்தையுடையவளும்,

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ 167 ॥

167. யானைத் துதிக்கையைப் போன்ற மிருதுவான துடைகளை உடையவளும், மன்மதனுடைய அம்புறாத்

தூணியை ஜயிக்கும்படியான முழங்கால்களை யுடையவளும், ஆமையின் முதுகைப் பழிக்கும் பாதங்களை உடையவளும், தளிர் போன்ற நிறமும் தன்மையு முடைய அழகிய திருவடிகளையுடையவளும்,

ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுஶிரோத்³யுக்த
கிரீடரத்நாம்ஶுரஞ்ஜிதபதா³ம்பு³ஜாம் ।
அமேயகாருண்யாம்
மந்மதோஜ்ஜீவநோத்³யதகடாக்ஷாம் ॥ ॥ 168 ॥

168. பிரம்மா விஷ்ணு இவர்களின் கிரீடரத்தினங்களாற் சிவப்பாய்ச் செய்யப்பட்ட பாதாரவிந்தத்தை யுடையவளும், அளவில்லாத கருணையை யுடையவளும், மன்மதனை உஜ்ஜீவனம் செய்யும் அதிக சஞ்சலமான கடாக்ஷத்தையுடையவளும்,

ஶ்ருங்கா³ரரஸாலம்பா³ம்
நிருபமாம் ப்ரத²மஶ்ருதிவல்லீகலிகாம் ।
ப்³ரஹ்மாதி³கீடஜநநீம்
நித்யயௌவநாம் ஸ்மராமி மாதரம் ॥ ॥ 169 ॥

169. ஆதி ரசமாகிற சிருங்காரச் சுவையை அவலம்பித்தவளும், நிகரற்றதாயும் முதன்மையாயுமுள்ள வேதமாகிற பூங்கொடிக்கு அரும்புபோன்றவளும், பிரம்மா முதல் புழுவீருகவுள்ள ஸகல பிராணிகளுக்கும் தாயாராயுமிருக்கும் நித்திய யௌவன முள்ள பரதேவதையாகிற என் மாதாவை நினைத்து வந்திக்கிறேன்.

கஸ்தூரீதிலகலஸத்பா²லாம்
வஸ்த்ரோத்தரம் ஶிவாங்கவாஸ்தவ்யாம் ।

𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑌨𑌃

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥ 170 ॥

170. சிவனுடைய மடியில் வசிக்கும் பரவஸ்துவை ஸ்தோத்திரம் செய்ய உலகில் யார் தான் வல்லவன்? அவ்வஸ்து என் புண்யவசத்தினால் என்னிஷ்டத்தைக் கொடுக்க என் முன் வரட்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌗𑌮𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂

𑌪𑌰𑌮𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌲𑍍𑌪𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌮𑍍 ।

𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂

𑌪𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌖𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍 ॥

171. பிரபுவின் ஆக்ஞையைப் போன்ற வேதத்தினலறியத் தகுந்ததும், பரம சிவன் மடியாகிற, சிறந்ததும், தூய்மையானதுமான, படுக்கையையும், கோடுகளையுடைய கரும்பு வில்லையுமுடைய திவ்வியமான தேஜஸ்ஸானது என்முன் தோன்றட்டும்.

𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌭𑌰𑌭𑌰𑌿𑌤𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂

𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌮𑍍 ।

𑌕𑍈𑌰𑌵𑌿𑌣𑍀𑌵𑌿𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂

𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍋 𑌨𑌃 ॥ 172 ॥

172. மாதுர்யம் நிறைந்த வில்லையுடையதும், தேனொழுகும் அம்பினல் உதாரமாயுள்ளதும், செங்கழுநீர் ஒடைக்கு நாயகனன சந்திரனைச் சிகரத்தில் அணிந்துகொண்டுள்ளதுமான ஏதோ ஒரு தேஜஸ்ஸானது மோக்ஷத்தின் பொருட்டு நமக்கு முன் விளங்கட்டும்.

𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌭𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌾𑌪𑌂

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 ।

𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍇𑌤𑌰𑌂—

𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 ॥ ॥ 173 ॥

173. மிகப் பெரிய கரும்பு வில்லையுடையதும், கண்களுக்குப் புலப்படாத மிக நுண்ணிய இடையையுடையதும், விருஷபா ரூடரான பரமேஸ்வரனது பிரேமைக்குரிய பாத்திரமானதுமான தேஜஸானது என்னுடைய அக்ஷேமத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂—

𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌶𑍋𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ।

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌂 𑌮𑍇

𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍁 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍀𑌃 ॥ ॥ 174 ॥

174. வண்டுகளின் நிறத்தோடு போர் புரிந்து வெற்றியடைந்த கடாக்ஷ (கடைக்கண்)த்தையுடையதும், சிருங்கார ரஸம் ததும்பும் உயர்ந்த செம்மையான அங்கங்களையுடையதும், கங்காதரராகிய பரமேச்வரனுடைய அங்கத்திலுள்ளதுமான தேஜஸ்ஸானது எனக்கு நித்தியமாயுள்ள மங்களத்தைச் செய்யட்டும்.

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌜𑌿𑌤𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍

𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍋𑌃

𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 ॥ ॥ 175 ॥

175. ஆமையின் முதுகைப் பழிக்கும் பாதங்களையுடையதும், அளவு கடந்த கருணையுடையதும், குங்குமக் காந்தியைப் பழிக்கும் தேகத்தை உடையதும், கவச மணிந்ததுமான பரமேஸ்வரனது ரகஸ்ய வஸ்துவானது எனக்கு க்ஷேமத்தை செய்யட்டும்.

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌲𑌿𑌃

𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌲𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌶𑌾𑌲𑌿 ।

𑌶𑌿𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌢𑍍𑌯𑌰𑌶𑌨𑌾𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌜𑌘𑌨𑌂

𑌭𑌾𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌕𑍇𑌲𑌿𑌕𑌿𑌲𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑌹𑌃 ॥176॥

176\. கருமை நிறத்தால் அழகிய வண்டைப் பழிக்கும் குடிலமான கூந்தல்களையும், மணிகளிழைத்த கடிஸூத்திரத்தோ (அரைஞாணோ)டு விளங்கும் மணல் மேட்டை யொத்த ஜகனத்தை(அடிவயிற்றை)யும் உடைய காரணத்தால் சிவபிரானுடைய கிரீடையை அதிகப்படுத்தும் ஒரு மகத்தான பொருளானது மனதில் ஸதா சேர்ந்திருக்கட்டும்.

𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌨𑌿𑌭𑌾𑌲𑌾

𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌪𑌾𑌟𑌲𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌾 ।

𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌯𑍋𑌧𑌿𑌵𑍇𑌲𑌾

𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌭𑌾𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌲𑍀𑌲𑌾 ॥ ॥ 177 ॥

177\. குங்குமப் பொட்டையுடைய நெற்றியையும், மாணிக்கச் சாயையை யொத்த பாடல (சிவப்பும் வெளுப்பும் கலந்த) வர்ணமான வெண் பட்டையுமுடைத்தாய்க் கிருபா சமுத்திரத்திற்கு எல்லை (வேலி) போல்விளங்கும் ஏதோவொரு லீலை வடிவமானது என் மனத்தின்கண் பிரகாசிக்கட்டும்.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌃

𑌪𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌹𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌃 ।

𑌜𑍀𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌃

𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑍇𑌲𑌿𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ ॥ 178 ॥

178. வண்டு போன்ற கருங் கூந்தல்களேயும், வட்டமான மணல் திட்டுக்கு அவமானத்தை யுண்டாக்கவல்ல நிதம்பங்களேயும் உடையவர்களாயும், ஈசுவரன் விளையாட்டிற்கு ஸாக்ஷியாயும், கரும்பைக்கையில் தரித்துக்கொண்டு இருப்பவர்களாயுமுள்ள சிலர் விளங்குகின்றார்கள்.

தவ நீயாம்ஸாகுஹாம்ஸி
த்ராக்ஷாஸாயாபநாஸ்திகவசாம்ஸி ।
கதிவந ஸாவம்ஸஹாம்ஸி
ஜ்ஞவயந்ஜ *கபாலிதோஷிதசேநாம்ஸி ॥ 179 ॥

179. தங்கச்சரிகைவஸ்திரத்தின் காந்தியையும், திராக்ஷாபலத்தைவிட இனிப்பான சொற்களேயும், கபாலியாகிய பரமேஸ்வரனைச் சந்தோஷிப்பிக்கச் செய்யும் மனத்தையும், உடைய (பரதேவதையினது) காந்திகள் (கிரணங்களாகிற அநேக சக்திகள்) என் சோகத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

கலிதகச ஸாயதாக்ஷம்
கலஸஸாரம் கபுஜஸாஹஸ்ரவாத்ரம் ।
ஸதிஸரஸாயிதெவத
ஸஞ்சகயெ ஹராங்கவாஸி ஸஹ: ॥ ॥ 180 ॥

180. கரிய கேச பாரத்தையும், நீண்ட கண்களேயும் புஷ்பபாணங்களேயும் உடைத்தாய்க் கரைபுரண்டு பெரு

---

*தோஷிதகபாலி. சேநாம்ஸீதி
வ்யொகவ்யவ்யாத்யய: ஸூஷ்ட: ।
கபாலிதோஷிதம்
சேநா யெஷா இதிவா ॥

கும் பெருங்கருணையால் விளங்குவதும், முதலாவதான சிருங்கார ரஸத்திற்குத் தேவதையானதும், ஈஸ்வரன் மடி மீது வசிப்பதுமான ஒரு தேஜஸ்ஸை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌤𑌾𑌰𑌂𑌹𑌿𑌤

𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑍂𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌂 ।

𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌂

𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌲𑌯𑍇 ॥ ॥ 181 ॥

181. காதுகளின் சமீபத்தில் தோன்றும் கடைக் கண்களிலிருந்து பெருகிக் கழுத்துவரை வியாபித்து விளங்கும் கிருபையையுடையவளும், காமேஸ்வரனது மடியில் அமர்ந்து இருப்பவளும் புராதனியுமான ஓரானொரு வித்தையை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

𑌅𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑌕

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌦𑌨𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰—

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌲𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥ ॥ 182 ॥

182. தாமரைப் புஷ்பத்தின் காந்தியைத் தோல்வியடையச் செய்யும் இரண்டு கண்களையும், சந்திரன் போன்ற முகத்தையு முடைத்தாய், வேதமாகும் அரும்பிற்கு விடுபோல் இருக்கும், சந்திரசேகரனது, அந்தப்புரத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(அந்தப்புரமென்பது பரதேவதை)

𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑌾𑌧𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾

𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌲𑌾𑌯𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 ।

𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑌲𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌿𑌕𑌲𑌂

𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌕𑌂 𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌥𑍇 ॥

183. கோவைப்பழங்களின் கர்வத்தை அடக்கும் காந்தியை யுடைய சிவந்த திருமேனியையும், ஆகாசம் போன்ற இடையையும் (அதாவது இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய மிக நுண்ணியது என்று பொருள்) சங்கு போன்ற கழுத்தையும், மேகம் போன்ற கேசபாரத்தையும் உடைய அநிர்வாச்சிய ஸ்வரூபமானது என் மனத்தில் சதா விளங்கட்டும்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥ 184 ॥

184. கதம்ப புஷ்பத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், சம்பக புஷ்பம் போன்ற நிறமுள்ள வஸ்திர மால்யாதிகளால் மனத்தைக்கவரும் அழகோடு எட்டுத்திக்குகளிலும் விளங்குவதுமான ஒரு ரூபத்தை மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 185 ॥

185. மின்னலின் காந்தியை அடக்கும் பேரொளியினால் விழுங்கப்பட்ட திகந்தங்களையுடையதும், அதாவது எட்டு திக்குகளிலும் வியாபிக்கச் செய்யும் காந்தியையுடையதும், ஆகமங்களின் சித்தாந்தமானதும், சூலபாணியாகிய பரமேஸ்வரனது சுத்தாந்தக்கரணமானதுமான ஒன்றை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(பரமசிவனது அந்தக்கரணமே பரதேவதை.)

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌕𑌰𑌶𑍋𑌣𑌾—

𑌨𑍍𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌕𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍 ।

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍂𑌨𑍍

𑌕𑌲𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 186 ॥

186. உதய சூரியன்போன்று சிவந்ததிருமேனியை யுடையனவும், குமுதபந்துவான சந்திரரேகையைச் சிரசில் தரித்துக்கொண்டிருப்பனவும், புண்ட்ரேக்ஷுவாகும் வில்லைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பனவுமான கபர்த்தியாகும் பரமேஶ்வரனது பிராணன்களை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(பரமசிவத்தின் பிராணன்களே பரதேவதை)

𑌰𑌶𑌨𑌾𑌶𑍋𑌭𑌿𑌜𑌘𑌨𑌯𑌾

𑌰𑌸𑌨𑌾𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍁𑌚𑌾𑌪𑌭𑌾𑌸𑍁𑌰𑌯𑌾 ।

𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌶𑌰𑌯𑌾

𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 ॥ ॥ 187 ॥

187. கடிசூத்திரத்தினால் சோபிக்கும் ஜகநத்தை (அடிவயற்றை) உடையதாயும், நாக்கிற்கு உயிரைத்தரும் (கரும்பு) வில்லினால் பிரகாசிக்கின்றதாயும், மூக்கிற்கு ஆயுளைத்தரும்(புஷ்ப) பாணங்களையுடையதாயும் உள்ள ஏதோ ஒரு வாஸனையினால் என்மனம் கிரகிக்கப்பட்டது.

வாஸநா ஜவாஸநா-எங்கும் வியாபித்து விளங்குவதால் வாஸனையென்பது பரதேவதையைக் கூறியதாகும்.

𑌸𑌾𑌵𑌿𑌜𑌸𑌹𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌦𑌶𑌾

𑌶𑌂𑌭𑍋𑌃 𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌹𑌯𑌾 ।

𑌸𑌾 𑌸𑌾 𑌕𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌮𑌣𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌵𑌦𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 ॥ ॥ 188 ॥

188. தாமரைமலருடன் போர்புரிந்து வெற்றியடைந்த கண்களையும், மின்னல் கொடி போன்ற சரீரத்தையும், மூக்குத்தியினால் சோபிக்கும் முகத்தையும் உடைய ஏதோ ஒரு காந்தியினால் என்மனது பிரகாசிக்கின்றது.

நவயாவகாஹ வஸயா—
ஙிதயா மஜயா நயா ஓயா வரயா ।
யூதயாதிநீ மகலயா
யியா கபாவி கூதாயா ஹி வயழ ॥ ॥ 189 ॥

189, யாவகம் (செஞ்சாந்தைப்) போன்ற புதிய வஸ்திரத்துடன் கூடியும், யானை வாகனத்தில் விளங்கி மிகுந்த தயையுடன் கூடியும் சந்திரகலையைத்தரித்தும் உள்ள ஏதோ ஒரு புத்தியினால் நாங்கள் (பவ) ரோக நிவர்த்தி யடைந்தவர்கள் ஆனோம்.

புத்தியென்றதனால் புத்திக்கு அதிஷ்டானமான
கூடஸ்த லலிதை என்பது பொருள்.

கஸுமெஷுகைவஸபஶவாகெண
ஙபிம்பவெஶாணெஙவாம்ப கொடிணெஃ ।
கஙஶஙிவாஙவவிபெ—
ஙெந்யெஹ ஜமதி தைவதம்ஙெந்யெஃ ॥ 190 ॥

190. குஸுமபாண மற்றவர்களும், கோடுகளையுடைய கரும்பு வில்லில்லாதவர்களும், சந்திரகலையைச் சிரஸில் தரிக்காதவர்களும் இவ்வுலகில் தேவதைகளென்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பவருமான பிறரால் (பரதேவதையை விட வேறுயுள்ளவர்களால்) அடைந்த பலன் போதும் போதும்.

குவலயஸத்ருக்ஷநயநை:
குலகிரிகடுஸ்தநபாராவநம்ரை: |
கருணாஸ்யந்திகடாக்ஷை:
கவலிதசித்தோஸ்மி கைஸ்சிதா—
[மோதை: || 191 ||

191. செங்கழுநீர் புஷ்பத்தைப் போன்ற கண்களை யும் குலாசல சிகரங்களைப் போன்ற ஸ்தனபாரத்தையும் கருணைகசிந்தொழுகும் கடாக்ஷத்தையும், உடைத்தாயிருக்கும் சில சந்தோஷங்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட சித்தத்தை யுடையவனாயிருக்கிறேன்.

சந்தோஷமேபரதேவதையாக உருவகம்.

நதஜநஸுலபாய நமோ
நாளீகஸநாபிலோசநாய நம: |
நந்திதகிரீசாய நமோ
மஹஸே நவநீபபாடலாய நம: || || 192 ||

192. பக்தர்களால் அதிசுலபமாயடையக் கூடியதும் தாமரைமலர் போன்ற கண்களையுடையதும், பரமேஸ்வரனைத் திருப்தி செய்விக்கக் கூடியதும், புதிய கதம்ப புஷ்பம் போன்று பாடல நிறத்தோடு கூடியதுமான தேஜஸ்ஸுக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கின்றேன்.

காதம்பகுஸுமதாம்நே
காயச்சாயாகணாயிதார்கே |
ஸீம்நே சிரந்தநகிராம்
ஹேம்நே கஸ்மைசிதாத்யை ப்ரணதிம் || 193 ||

193. கதம்ப புஷ்பம் போன்ற காந்தியையுடையதும், சூரியனை ஓர் அணுவாகச் செய்யத்தக்க, சரீர காந்தி

யையுடையதும், வேதங்களுக்கு ஓர் எல்லையாய் விளங்கு வதுமான ஏதோ ஒரு காந்திக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

குடிலகசபரேப்ய:
குங்குமாபஸ்புரத்விகிரணேப்ய: ।
கடினகுசதடேப்ய:
கௌதுகிநீ ஹிமகிரே: தநயேப்ய: ॥

194. குடிலமான கேசபாரங்களையுடையவர்களாயும் குங்குமம் போன்று செவ்விய கிரணங்களையுடையவர் களாயும் உத்துங்கமான கடின ஸ்தனங்களையுடையவர் களாயுமிருக்கும் ஹிமயபர்வதத்திற்குச் சந்தோஷமானவர் களுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

கோகநதஶோணசரணா—
த்கசஜாலகாந்திவிஜிதஶைவாலா ।
உத்பல ஶ்யாமலநயநா—
த்பரநிஹ தைவதம் ந ஜாநீம: ॥ 195 ॥

195. செங்கழுநீர் புஷ்பம்போன்று சிவந்த பாதங் களையும், அழகிய சுருட்டையான அளக பாரத்தால் ஜயிக் கப்பட்ட பாசியையும், நீலோத்பலம் போன்ற அழகிய கண்களையும் உடைய பரதேவதையை விட வேறான மற் றொரு தேவதையை நாம் அங்கீகரிக்க மாட்டோம்.

ஶ்வாடலாபாஸாணா—
ஸுதீர்க்கரபரகவாநாம் ।
ஸுகந்திதைலாநாம்
ஶகலிதாநாம் ஹரஸ்ய ஶாஸ்த்ரஷ்டி ॥ 196 ॥

196. கொஞ்சம் வெளுப்பும் சிவப்பும் கலந்த பாடல வர்ணமான கிழுதட்டை யுடையவர்களும், சுகந்த தைலத்

Digital Library

தோடு கூடிவிளங்கும் நீளமான கேசபாரத்தையுடையவர்களும் ஆன, பரமேஶ்வரருடைய ஹ்ருத்கதமான அபிப்ராய ரூபமானவர்களுக்கு நான் தாஸனாயிருக்கிறேன்.

வாஜிவி_தவிஜாஸஹாஸ—
வ
ஷாவி_தாஸாவாஸாஹி_தா நிஜயாஸா ।
ஜ ஹூம் ஜெ_நா ஜதீயம்
காஹுஷிகாஜாஸிஜீவ_நாஷீஷா ॥ ॥ 197 ॥

197. விலாசம், சிரிப்பு முதலியவைகள் நன்கு ஸ்புரிக்கும் ஸ்பாவத்தையுடையவளும், திரிபுர சத்ருவான பரமேஶ்வரனது அங்கத்தின்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவளும், காமாரியான ஈஶனது ஜீவநாடியானவளுமான ஏதோ ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் என் மனது முழுகட்டும்.

ஶிவி_தா வா_தா ஶிரொ ஜெ
ஜ்ஜாடிஜம்பா வ ஜயா ஜதீமுவா ।
ஜ்ருவயாஜ்ஜம் வ ஹவா_நீ
வாஷூஶ்யா வா_தா ஜொவநஜம்ஜழ ॥ 198 ॥

198. என் சிரசை லலிதையும், நெற்றியை மதுமதீநுபமான அம்பாளும, புருவங்களைப் பவானியும், இரண்டு கண்களைப் புஷ்பபாணங்களைக் கையிலுடைய அம்பாளும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

வாயாஞாஸாம் ஶாஜா
ஸாஹஶா ஜஜாம்ஷு ஸாநூஶீ ஜிஹாழ ।
க்ஷயஶொஷ்ஜாஜிஶக்தி
ஶூகெஶீ வா_தா ஜெ ஜிஶம் ஜிஶாகழ ॥ 199 ॥

199. மூக்கைப் பாலையும், தந்தங்களை ஸுபகையும், நாக்கைச் சுந்தரியும், கீழுதட்டை ஆதிசக்தியும் மேவாய்க்கட்டையைச் சக்ரேசியும் வெகுகாலம் ரக்ஷிக்கட்டும்.

காமேஶ்வரீ ச கர்ணௌ
காமாக்ஷீ பாது கண்டயுக்மகம் ।
ஶ்ருங்கார நாயிகாவ்யாத்
வதநம் ஸிம்ஹாஸநேஶ்வரீ ச களம் ॥ ॥ 200 ॥

200. காதுகளைக் காமேஶ்வரியும், கன்னங்களிரண்டையும் காமாக்ஷியும், ரக்ஷிக்கட்டும். முகத்தைச் சிருங்கார நாயிகையும், கழுத்தை ஸிம்ஹாஸநேஶ்வரியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஸ்கந்தப்ரஸூஶ்ச பாது
ஸ்கந்தௌ பாஹூ ச பாடலாங்கீ மே ।
பாணீ ச பத்மநிலயா
பாயாதநிஶம் நகாவளீர் விஜயா ॥ ॥ 201 ॥

201. இரண்டு தோள்களை ஸ்கந்தமாதாவும் கைகளைப் பாடலாங்கியும், கரதலங்களைப் பத்மநிலையும், நகவரிசையை விஜயையும் சதா ரக்ஷிக்கட்டும்.

கோதண்டினீ ச வக்ஷ:
குக்ஷிம் சாவ்யாத் குலாசல தநூஜா ।
கல்யாணீ ச வலக்நம்
கடிம் ச பாயாத் கலாதரஶிகண்டா ॥ ॥ 202 ॥

202. மார்பைக் கோதண்டிநியும், ஹிமயமலையின் பெண் வயிற்றையும், மத்தியத்தைக் கலியாணியும், இடுப்பைச் சந்திரசூடையும் ரக்ஷிக்கட்டும்,

𑌊𑌰𑍂 𑌉𑌮𑌾 𑌚 𑌪𑌾𑌯𑌾

𑌨𑍍𑌮𑍃𑌡𑌾𑌨𑍀 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 ।

𑌜𑌙𑍍𑌘𑍇 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀 𑌮𑍇

𑌪𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌚 𑌪𑌾𑌶𑌸𑍃𑌣𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 ॥ ॥ 203 ॥

203. இரண்டு துடைகளை உமையும், முழங்கால்களை மிருடானியும், கணுக்கால்களை ஷோடசியும், பாதங்களைப் பாசாங்குசதாரிணியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍍

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌣𑌿𑌗𑍃𑌹𑌾𑌧𑍀𑌶𑌾 ।

𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌵𑌤𑍁 𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌂

𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌭𑍈𑌰𑌵𑍀 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥

204. பரா பட்டரிகை விடியற்காலத்திலும், சிந்தாமணிக்கிருஹத்திற்கு அதிபையான ராஜராஜேஸ்வரி மத்தியானத்திலும், சர்வாணீ (என்னும் மாதங்கி) சாயங்காலத்திலும், பைரவி (என்னும் வாராஹி) ராத்திரியிலும் என்னைக் காக்கட்டும்.

𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌗𑍌𑌰𑍀

𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌗𑍃𑌹𑌪𑍀𑌠𑌾 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌯𑌶𑍋 𑌮𑍇

𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀 ॥ ॥ 205 ॥

205. பாரியையைக் கௌரீதேவி ரக்ஷிக்கட்டும்; புத்திரர்களைப் பிந்து பீடத்தில் விளங்கும் அம்பாள் ரக்ஷிக்கட்டும்; என்னுடைய கீர்த்தியை ஸ்ரீவித்தை ரக்ஷிக்கட்டும்; எனது ஒழுக்கத்தை மஹாராக்ஞீ ரக்ஷிக்கட்டும்.

𑌪𑌵𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿

𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌮𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌪𑍀𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿 ।

𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌹𑌿 ॥ 206 ॥

206. காற்று, அக்கினி, பூமி, ஆகாசம், ஜலம், சூரியன் சந்திரன், திக்கு, காலம், பிராணன் என்னும் இவைகளின் ஸ்வரூபமாய் விளங்கும் சிவையே! என்னை இரக்ஷிப்பாயாக.

𑌕𑌾𑌳𑌿 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌿𑌨𑌿 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌿
𑌭𑍈𑌰𑌵𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍇 ।
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿
𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 ॥207॥

207. காளி, கபாலனி, சூலினி, பைரவி, மாதங்கி, பஞ்சமி, திரிபுரை, வாக்தேவி, விந்த்யவாசினீ, பாலே, புவனேஶ்வரி, என்னும் பல நாமங்களையும் அவற்றிற்குரிய வடிவங்களையும் பெற்ற பரதேவதையே என்னை வெகு காலம் ரக்ஷிப்பாயாக.

𑌅𑌤𑌿𑌨𑌵𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌾𑌭𑌾—
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 ।
𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾—
𑌇𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌾 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌕𑌲𑍍𑌲𑍋𑌲𑌾𑌃 ॥ ॥ 208 ॥

208. புதிய குங்குமம் போன்ற சிவப்பு நிறமான உன்னை எவர்கள் மனத்தில் நினைக்கின்றார்களோ அவர்களின் மீது மஹாலக்ஷ்மியின் கடைக்கண் பார்வையாகும் அலைகள் ஸதா மோதிக்கொண்டிருக்கும்.

𑌸𑌕𑌲𑌾𑌗𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌂—
𑌵𑌶𑌿𑌨𑍀𑌮𑍁𑌖𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌂 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 ॥ 20

Noolaham Digital Library

209 அ, க, ச, ட, த, ப, ய, ஶ என்னும் வர்க்காஷ்டகத்துடன்கூடி வசிநீ முதலியோரால் சூழப்பட்டு வெண்மை நிறமாயுள்ள ஸ்வரூபத்தை நினைக்கிறவர்களுடைய முகத்திலிருந்து வாக்கா (கவிதையா)னது முயற்சியில்லாமலே பிரவிகிக்கின்றது.

கநகஶலாகாநளஶ்ரீம்

கணத்வயாதொலகும்பலழிதயாஷ ।

ஸ்ஹஸிதசாருவீணு ஸவதீம்

ய்யாயதொ ய த ஸவ ஹய நதா॥ 210 ॥

210. கௌர நிறமாயும், பொற்சலாக்கைப் போன்றுமுள்ள காதுகளில் தொங்கும் இருகுண்டலங்களையுடையவளும், சிரிப்போடு கூடிய முகத்தையுடையவளுமான உன்னை, யார் நினைக்கின்றார்களோ அவர்களே பூலோக குபேரர்களாக விளங்குகின்றார்கள்.

ஶிஷலாம்ஹொராஹரயொ

ஶீதஉவீயஷவஷிணீம் ஸவதீஷ ।

சநாஷிநநாவிஷயதாம்

ஶூயாஷ்யம் ஸவதிவாஷஉவேந்யாஷ ॥ 211 ॥

211. சிரஸிலுள்ள ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் மத்தியில், குளிர்ந்த அமிர்தத்தை வர்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும் உன்னை, ஒவ்வொரு நாளும் நினைக்கின்றவர்களுக்கு உலகத்தில் அதிகமான ஆயுள் ஏற்படுகின்றது.

ஶயாரஷிதா ஶஷாரண—

நயநாம் ஶாதஜகாஹவகெஷாஜாஷ ।

வஂஶாவதஂஷிநீம் கூம்

ஷவியெ வஶ்யதி ஸாக்ருதிநஃ கெவிக ॥ 212 ॥

Revileer Digital Library

212. மதுரமான புன் சிரிப்பையுடையவளாயும் மதத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவளாயும், யானை மத்தகம் போன்ற குச கலசங்களையுடையவளாயும், சந்திரனைச் சிரோபூஷணமாய்த் தரித்துக்கொண்டிருப்பவளாயுமுள்ள உன்னைச் சிலர் தன் பக்கத்தில் பார்க்கின்றார்கள்.

𑌲𑌲𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂
𑌲𑌲𑌿𑌤𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌮𑌵𑌨𑍌 𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂
𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌲𑍍𑌭𑌤𑍇 𑌸𑍈𑌵 ॥ ॥ 213 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀
𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍.

---

213. சுலபமான பதங்களைக்கொண்டு ஆர்யா விருத்தத்தில் செய்யப்பட்ட இந்த லலிதாஸ்தவரத்தினத்தைப் பூமியில் பாராயணஞ் செய்கிறவர்களுடைய பலங்களைச் சொல்லுவதற்கு அந்த பரதேவதையான லோக மாதா தான் சக்தியுடையவள் ஆவள்.

மங்களம்.

ஓம். ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉

ஸ்ரீ பரதேவதார்ப்பணமஸ்து.

ஶாஸவதி கர

(பிழை - திருத்தம்)

பக்கம் 24.

ஸ்ரீ சக்கிரம் :—ஸ்ரீ வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகளின் மதப்படி, மர்யாதா விருத்தங்கள் இரண்டுடன் வெளி விருத்தம் ஒன்று சேர்ந்து மூன்று விருத்தங்களாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. வெளியே மூன்று விருத்தங்கள் இருத்தல் வேண்டுமென்பது பலரால் ஒப்பப்பட்ட விஷயம். ஆதலின் மூன்று விருத்தங்களை வெளியே பாவிப்பது அவசியம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
12	22	உள், வெளி யென்னும் இரண்டு தசகோணங்கள்	அஷ்டதளம், சதுர்த்தளம்.
26	11	காம்ப்ரதா,	காமப்ரதா,
32	7	வ்ருத்தத்ரயம்	வ்ருத்தத்ரயம்
47	11	ஷ்வஸிதம்	ஷ்வஸ்யிதம்
47	12	விநாஶோநா	விநாஶோநா
63	6	பிரகார	பிராகார
70	16	ஸுயாம்	ஸுயம்
75	15	கூம்ஷந	கூம்வந
76	24	நிகூடஸ்ய	நிகூடஸ்ய
80	17	தீவ்ரு।	தீவ்ரு।
85	9	ஶஹஜ	ஶஹாஜ
90	2	விம்பீ	விம்பீ
91	21	கதீர்வ	கதீர்வ
106	19	கிஞ்த	கிஞ்ந
107	24	உயைதும்	உடையதும்
116	4	வாஜிவித	வாஜித
,	19	புருவங்கனைப்	புருவங்களைப்
7	20	கொடிாம்பிநீ	கொடிம்பிநீ

56